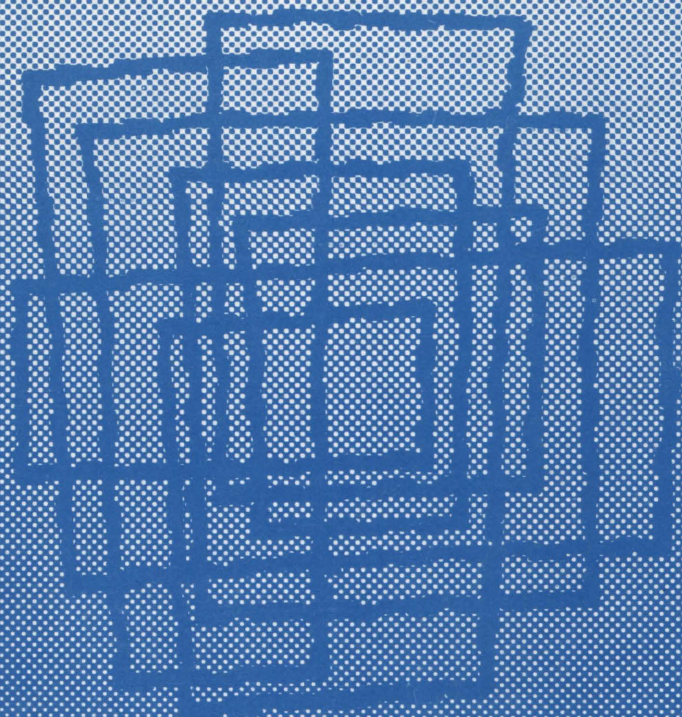

VIMANA

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista
takakannen sisäsivulla

VIMANA

*****1970 **1**

70-LUVUN SELITYKSET

Viime joulukuussa USA:n armeijan ilmavoimat ilmoitti lopettavansa virallisen UFO-tutkimusprojektinsa, joka on tunnettu nimellä Project Blue Book. Lopettamisen syyksi ilmoitettiin lähinnä se, että yli 21 vuotta kestäneen tutkimuksen aikana ei oltu saatu mitään varmoja todisteita siitä, että näihin ilmiöihin liittyisi jotain epätavallista. Edelleen selitettiin, että UFOt eivät ole mitenkään lisänneet nykyistä tieteellistä tietoaamme. Nämä samat päätelmät sisältyivät myös ns. Condonin raporttiin, joka julkaistiin hieman yli vuosi sitten. - Moni ufologi lieene vakuuttunut siitä, että sekä Condonin raporttiin että ilmavoimien joulukuuseen päätökseen liittyy jonkinlainen "trikki". Tämä on tietenkin mahdollista, mutta ennenkuin menemme sellaista väittämään, on hyvä muistaa, että on olemassa muitakin mahdollisuuksia. Saattaa nimittäin olla niin, että kysymys on pikemminkin inhimillisen ajattelun ja tulkinnan eroavuuksista kuin varsinaisesta tietoisesta "trikistä".

Todisteet

Itse asiassa on niin, että nykyinen tiede ei voi sanoa mitään lopullista UFO-asiassa. Mää-

rättyyn rajaan saakka voimme tarkastella näitä ilmiöitä tieteellisin keinoin, mutta tuon rajan takana täytyy päätelmät tehdä tavalla, joka muistuttaa lähinnä uskomista. Eräs vaikeimmista ongelmista tieteellisessä UFO-tutkimuksessa on kysymys siitä, mikä on tarpeeksi pätevä todiste UFOjen "ylimaallisuudesta". Havaintopsykologian perusteella tiedämme sen, että inhimillisiin havaintoihin emme voi paljonkaan luottaa. Onko meillä sitten jotain konkreettisempia todisteita? Condonin raportin mukaan muutamat metallinkappaleet tai jäljet maaperässä eivät ole riittävä todiste siitä, että maapallollamme vierailisi muualta tulleita avaruusaluksia. Niin kauan kuin tiedemiehiltämme puuttuu fyysinen UFO, jota he voisivat vapaasti tutkia, niin kauan UFO-todisteista löytyy aina joitakin aukkoja.

Asenteet

Condonin raportti osoittaa selvästi, että nykyinen tiede ei voi selittää kaikkia UFO-ilmiöitä. Nämä tunnistamattomat tapaukset juuri muodostavat sen kriittisen alueen, jossa varsinainen tiede ei enää voi operoida, vaan jossa persoonallisen ajattelu ratkaisee asiat. On lähinnä kolme tapaa asennoitua niihin UFO-tapauksiin, joita nykyinen tiede ei pysty tunnistamaan. Ensinnäkin voimme ottaa asian konservatiivisesti ja päätellä, että ilmeisesti selvittämättömätkin tapaukset voitaisiin osoittaa aivan tavanomaisiksi ilmiöiksi, jos näistä tapauksista olisi riittävästi pätevää tietoa. Toisaalta voimme päätyä aivan radikaaliin ajatukseen, jonka mukaan UFO-ilmiöihin sisältyy jotain "ylimaallista". Kolmas vaihtoehto, voimme kutsua sitä liberaaliksi, jättää ratkaisun tässä vaiheessa avoimeksi.

Kysymys on siis lähinnä siitä, miten tunnistamattomat UFO-tapaukset tulisi tulkita. Samoin kuin esim. Raamattua tai vaikkapa yhteiskunnallisia

ilmiöitä tulkitaan hyvin eri tavoin, riippuen kunkin yksilön viitetaustasta, samoin UFO-ilmiöitä voidaan selittää monella eri tavalla. Nykyisessä tilanteessa tiede ei voi antaa vastausta siihen, mikä tulkinta on oikeassa. Ei siis voida ilman muuta syyttää Condonin komiteaa tai USA:n ilmavoimia "trikistä", jos ne suhtautuvat UFOihin konservatiivisesti. UFOt ovat vielä nykyisin suuressa määrin "uskon asia", sellainen asia, jossa tehdään pahoja erehdyksiä sekä puolin että toisin.

Maahisia vai muukalaisia?

Myös varsinaisten ufologien piiristä voimme löytää monenlaisia tulkintoja ja selityksiä, vaikka he yleensä ovatkin yksimielisiä siitä, että UFOihin sisältyy jotain uutta ja "ylimaallista". Näissä piireissä on vanha kunnon ulkoavaruusteoria ollut yleensä kaikkein suosituin. Tosin monia muitakin selityksiä ja teorioita on esitetty, mutta niiden kannatus on ollut vähäisempää. Viime vuosien aikana ulkoavaruusteorian asema on kuitenkin vähitellen heikentynyt, sillä varsinkin englanninkielisessä maailmassa useat huomattavat ufologit ovat päätyneet siihen tulokseen, että UFOjen takana olevan tuntemattoman kulttuurin ei välttämättä tarvitse tulla ulkoavaruudesta. Nämä UFO-tutkijat ovat pikemminkin sitä mieltä, että UFOt ovat kotoisin jonkinlaisesta anti-maailmasta, toisilta tasoilta, tai että nämä ilmiöt liittyvät kiinteästi erilaisiin parapsykologisiin ja parafyysisiin ilmiöihin.

On hyvin todennäköistä, ettei nyt alkanut 70-luku tuo mitään oleellista ratkaisua UFO-asiaan. Saattaapa käydä niinkin, että ongelma tulee yhä monimutkaisemmaksi. Tämä saattaa tuntua varsin pessimistiseltä ajatukselta, mutta nykynäkymät tuskin oikeuttavat muunlaiseen johtopäätökseen. Kaikella on aikansa. (TK)

Suomessa tehtyjä havaintoja

UFO LÄHELLÄ OULUA - HAVAINTO VUONNA 1967

Oulun UFO-kerhon tutkijajaaoston jäseneksi liittynyt Pentti Nissilä haastatteli 10.1.1970 rouva N.N.:ää, jolla oli lokakuun 10 päivänä 1967 Oulun lähistöllä UFO-havainto. Haastattelupöytäkirjan yleisselostus antaa tapauksesta seuraavan kuvan:

Rouva N.N. oli mainittuna päivänä klo 20 - 21 tienoissa tulossa Tuiran kaupunginosasta kävellessä kotiin ja oli juuri alittanut pienehkön voimalinjan. Tällöin hän alkoi tuntea ilmanpainetta ja huomasi sähköjohtojen yläpuolella kirkasta valoa, joka näytti liikkuvan läheisen tehtaan, Typpi Oy:n suunnasta. Samalla kuului piipitystä, joka loppui, kun esine pysähtyi sähkölankojen päälle. Pohjan mustasta osasta tuli esiin ohuehko tappi, joka pienen hetken ajan kosketti reuninmaista sähköjohtoa. Tällöin esineestä kuului sähköistä rätinää. Sauvan mentyä takaisin esineeseen alkoi epäsäännöllistä piipitystä jälleen kuulua. Esine teki lenkin sähköjohtojen yläpuolella ja pysähtyi, lähti sitten uudelleen liikkeelle ja poistui nopeasti sähköjohtojen suuntaisesti. Tällöin lähes samassa suunnassa olevan talon koira alkoi heti ulvoa. Sitten esine muutti suuntaa enemmän yläviistoon ja pieneni nopeasti häviten taivaalle. Rouva N.N. kertoi, että nähdessään esineen hän oli yrittänyt juosta, mutta jalat eivät totelleet.

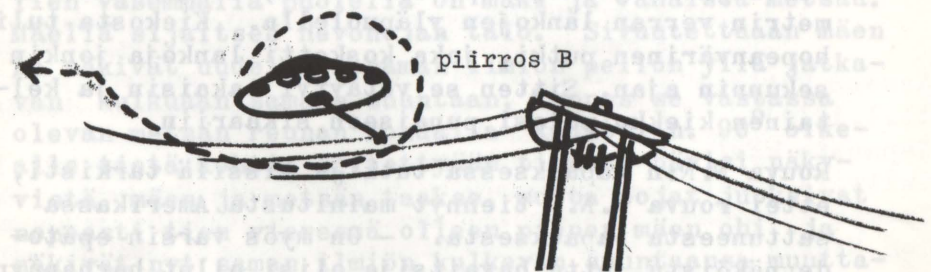
Havaintopaikka

Havainto tehtiin Liikasentiellä, Kuivasjärvi, Oulu, lähellä erään tien risteystä. Maasto suoperäinen, etäisyys lähimpään ihmisasuntoon n. 150 m. Typpi Oy:n tehdaslaitos n. 2,5 km päässä. Yleinen näkyvyys ha-

vaintopaikalla hyvä. Lämpötila $+5^{\circ}\text{C}$, jonkinverran syysusvaa. Lunta ei vielä ollut tällä alueella. Havainnon kesto aika noin 10 - 30 sekuntia. Muita UFOja ei ollut näkyvissä.

UFO:n muoto ja yksityiskohdat

Haastateltava kertoi, että UFO:n ulkokehällä oli ollut 9 keltaista valoa, osa himmeämpiä, osa taas kirkkaampia. Valot olivat olleet kanamunamuotoisia ja näyttäneet liikkuvan kehällä. UFO:n väri oli ollut harmaa, väritetyn posliinin kiiltainen. Esineen korkeus oli ollut 1,5 m ja leveys noin 3 m, sivulta ellipsin muotoinen, päällä kohouma ja pohjassa musta alue keskellä. Lähimmillään UFO oli 50 metrin päässä ja alimmillaan noin 10 metriä maanpinnasta (asteissa 20°). Ilmansuuntana oli eteläkaakko ja se hävisi viistosti ylös. Esineestä jäi heikko savu- tai sumujuova. Sähkölaitteissa ei havaittu häiriöitä.

Silminnäkijän kuvauksen mukainen piirros A UFO:sta, joka käyttäytyi piirroksen B mukaisesti.

Silminnäkijä

Rouva N.N:n ruumiillinen kunto sekä henkinen tasapaino oli havaintohetkellä normaali, eikä hän ollut alkoholin tai muun sivuvaikutuksen alainen. Mutta UFO:n tullessa lähelle oli alkanut tuntua kuvottava olo ja eräänlainen paine. Rouva N.N. oli halunnut päästä nopeasti kotiin, koska hän pelkäsi UFOa. Ja pelko jatkui koko illan. Tapauksesta rouva N.N. kertoi vasta monen kuukauden päästä naapureille, eikä hän ilmoittanut havainnostaan sanomalehtiin. Lentävistä lautasista havainnontekijällä ei ollut aikaisemmin ollut selvää käsitystä.

Tutkijan huomioita

Tutkija Pentti Nissilä kävi paikalla, jossa havainto oli tehty. Hänen mukaansa haastateltava suhtautui aluksi pidättyväisesti, sitten myöhemmin avoimesti. Rouva N.N. vaikutti tasapainoiselta ja luotettavalta. Kertomuksen mukaan näky oli järkyttänyt häntä suuresti.

Vastaavanlainen tapaus, jossa UFOsta on putkimainen tappi kosketellut voimajohtoja, löytyy Yhdysvalloista vuodelta 1965. Tällöin 16-vuotias lukiolainen Joseph Jalbert havaitsi Massachusettin osavaltiossa lähellä Exeteriä voimajohtojen yllä punertavan sikaarin muotoisen UFO:n. Sikaarista irtosi keltainen kiekko, joka myös liukui voimajohtojen suuntaisesti ja pysähtyi 60 metrin päähän havaitsijasta johtojen päälle siten, että se oli vain metrin verran lankojen yläpuolella. Kiekosta tuli hopeanvärinen putki, joka kosketti lankoja jonkin sekunnin ajan. Sitten se vetäytyi takaisin ja keltainen kiekko palasi punaiseen sikaariin.

Rouva N.N:n tapauksessa tutkija Nissilä tarkisti, ettei rouva N.N. tiennyt mainitusta Amerikassa sattuneesta tapauksesta. - On myös varsin epätodennäköistä, että havaitsija olisi ollut harhanäyn, hallusinaation tai muun ns. tavanomaisen psyykkisfyysisen ilmiön vallassa, jolloin hän olisi saatta-

nut nähdä jonkin luonnollisen ilmiön, joka olemassa-olevilla tiedoilla voitaisiin selvittää.

Todisteet

Jälleen on todettava, että se mitä havainnosta on saatu irti on haastattelupöytäkirja (UFO-lomake), silminnäkijän kertomus, piirros ja yhtymäkohdat havaintoon toisella mantereella sekä ne mielenkiintoiset yksityiskohdat, jotka jo tunnemme lukuisista kertomuksista, tuhansista raporteista. - Tässä on myös jälleen yksi havainto, jonka kvalitatiivinen olemus kuuluu niiden UFO-havaintojen joukkoon, joita salataan. Joko ei uskalleta kertoa ollenkaan tai mikäli se tehdään, pysytään tuntemattomana. Selitys ja havainnon kataloginen arvo punnitaan niin monella tavalla.

Matias Päätalo

UFO NURMIJÄRVELLÄ

Sunnuntaina tammikuun 11 päivänä 1970 klo 19,00 oli kaksi nuorta miestä tulossa Uotilan kylästä Nurmijärven kirkolle kävellessä, kun he huomasivat kulkusuuntansa takaa ilmestyvän heikosti valaistun tunte mattoman oranssista valoa sykkivän esineen tapaisen soikeahkon kohteen lentävän matalalla verkkaista vauhtia heistä viistoon vasemmalle - pohjoiseen. Tien vasemmalla puolella on mäki ja vähäistä metsää. Mäellä sijaitsee Hevonojan talo. Sivuutettuaan mäen he näkivät uudelleen saman ilmiön pellon yllä jatkuvan kulkuaan samaan suuntaan, kunnes se vastassa olevan metsän reunan kohdalla kääntyi n. 90° oikealle tietä kohti. Ylitettyään tien se hävisi näkyvistä mäen ja metsän taakse, mutta pojat juoksivat nopeasti tien vieressä olleen pienen mäen ohi ja näkivät nyt saman ilmiön kulkevan suuntaansa muuttaneena kohti Nurmijärven kirkonkylää. Se ylitti Luhatajoen ja sen läheisyydessä olevia taloja ja huvi-

loita. Mutta sitten se pysähtyi ja palasi samaa reittiä takaisin päin n. 300 metriä pysähtyen Nymanin talon ja joen väliseen kohtaan, jossa se pysyi paikallaan n. 5 minuutin ajan puna-keltaista valoa sykkien. Sitten se lähti liikkeelle kirkonkylän suuntaan ja kuljettuaan n. 400 metriä teki äkkiä käännöksen vasemmalle pohjoiseen eli Rajamäen aseman suuntaan ampaisten yli maantien ja metsäisen rinteeseen.

Radio- ja televisiovastaanottimissa esiintyi samanaikaisesti häiriöitä valoilmion kulkureitin varrella. Esim. erään talon television kuvaruudussa kuva pimeni ja keskelle kuvaruutua ilmestyi kirkas valoisa läiskä ja samanaikaisesti kuului hälytyssireenin kaltainen ääni. Myös Rajamäen kylästä on saatu tietoja ilmenneistä radio- ja tv-häiriöistä.

Viljo Penttilä

”Avaruustauti” iski hiihtäjiin

Oudon ”avaruusilmion” koki kaksi nuorta hiihtomatkalla ollutta miestä Heinolan maalaiskunnan Imjärvellä keskiviikkona iltahämärissä. Miehet joutuivat tapauksen jälkeen käymään lääkärissä äkillisten oireiden vuoksi.

Esko Viljo ja Aarno Heinonen olivat treenausmielessä lähteneet metsäladulle. Hengähdystauolla heidän yläpuolelleen aivan lähelle ilmestyi häikäisevä valo ja samalla näkyi hangella erittäin kirkas

noin metrin läpimittainen pyöreä heijastuma.

Ilmiö meni nopeasti ohi, mutta toinen miehistä alkoi voida pahoin ja antoi ylen. Hän kykeni liikkumaan vain vainon ja hengitystä ahdisti. Toiselta turposivat kasvat lievästi. Molemmat miehet joutuivat turvautumaan lääkärinapuun.

Ilmion arvellaan liittyvän ilmakehän sähköpurkauksiin, mihin miehissä havaitut oireet myös tuntuvat viittaavan.

(Kansan Uutiset
11.1.1970)
Tapausta käsitelty lähemmin Suomen Kuvalehden N:ossa 7.

Ufoja taas?

Outo valopallo seurasi poikaa Haapajärvellä

Harvinaisen jouluseikkailun koki Haapajärvellä jouluna koululainen Juhani Eronen. Hän oli joulupäivänä klo 16 tienoilla katsellut kaupan keskustassa lähellä järven rantaa olevan kotinsa ikkunasta järvelle ja nähnyt jäällä moottorikelkan. Pojalla oli luistimet jalassaan ja tarkoitus oli lähteä jäälle luistelemaan. Näin hän tekikin, mutta luistelumatka loppui kuitenkin lyhyeen merkillisen havainnon vuoksi.

Kun Juhani Eronen oli tullut jäälle ja oli suunnilleen keskikohdalla järveä, havaitsi hän yhtäkkiä jonkin matkan päässä itsestään oudon näköisen valopallon, jonka pinta hehkui punaisena. Pallon suunnasta kuului vinkumista tai pikeminkin sihinää muistuttavaa ääntä.

Poika säikähti outoa esinettä ja lähti nopeasti luistelemaan kohti rantaa. Hän katsoi kolme kertaa taakse ja näki, että valopallo tuli perässä. Kun hän rantalaiturin luona neljännen kerran katsoi taakseen, ei palloa enää näkynyt. Rannasta poika juoksi nopasti kotiinsa ja kertoi tapahtuneesta.

Vanhempi väki lähti ottamaan selvää tapahtuneesta, mutta jäällä ei tavattu valopallosta jälkeäkään. Pojan nopean paluumatkan jäljet sensijaan olivat selvästi nähtävissä.

8-vuotiaan Juhani Eronen äiti Margit Eronen kertoi, että kun poika ilmestyi rannanpuoleiselle ve-

rannalle ikkunaan koputtamaan, oli hän tärisssyt ja ollut valkoiseksi valahtaneena pelosta. Hän oli vakuutunut siitä, että Juhani oli nähnyt sen, mitä tämä oli kertonut nähneensä. Samaa vakuutti myös pojan isä Juha Eronen.

Edellä olevat tiedot tapahtumasta kertoi ”Keskipohjanmaalle” havainnon tekijä Juhani Eronen itse, joten kysymyksessä on silminnäki-jän oma kuvaus.

Mainittakoon vielä, että valopallo oli liikkunut hieman jäänpintaa ylempänä.

Ufoja on nähty viime aikoina muuallakin. Pudasjärvellä laskeutui sukkulanmuotoinen valopatsas 1,5 metrin korkeudelle maantien pinnasta Kouvan tiellä lähellä Jäkälävaaraa. Ilmion havaitsivat kolme eri henkilöä, jotka olivat matkassa autolla tiellä. Heidän oli hiljennettävä vauhtia ja jarrutettava todentuituisen ja ääri viivoiltaan selvän valopatsaan vuoksi. Kouvan tiellä havaittu Ufo oli halkaisijaltaan arviolta puolisen metriä. Alapäässä sillä oli pyrstönä nuotion-punaisena hehkunut liekki, keskikohdalla selvästi tummempi osa ja yläpää hehkui punaisena.

Haapajärven jäällä Juhani Eronen näkemä ja häntä seurannut outo valopallo oli pojan kuvauksen mukaan kooltaan hieman koripalloa suurempi.

”Suomessa tehtyjä havaintoja” jatkuu sivulla 16

KIRJE ENGLANNISTA

"Hyvä rouva N.

Tutkimukseni kohdistuvat siihen UFO-ilmiön osatekijään, jota kutsuisin "avaruuslasten ongelmaksi". Tämä tarkoittaa tapauksia, jolloin lapset joko suoranaisesti tai vaikkapa epäsuorastikin ovat liittyneet väitettyjen avaruusihmisten ongelmaan.

Tähän astiset tutkimukseni antavat aihetta uskoa, että avaruuslapsitapaukset jakautuvat kahteen luokkaan. Korostan, että nämä luokat eivät mitenkään perustu varmoihin johtopäätöksiin; ne muodostavat ainoastaan erään lähtökohdan aihepiirin laajemmalle tutkimukselle.

Ensinnäkin epäsuorat tapaukset. Tähän luokkaan kuuluvat tapaukset muodostavat osan ilmiön historiallisista osatekijöistä. Lyhyesti sanottuna tapauksien kulku on seuraava: lapsi, poika tai tyttö, ilmaantuu ihmisten keskuuteen kenenkään tietämättä mistä ja milloin, hän vaeltelee ympäriinsä täysin tietämättömänä nykyisistä olosuhteistaan. Hän poikkeaa yleensä ulkonäöltään paikallisista asukkaista eikä useinkaan pysty puhumaan mitään tunnettua kieltä. Erikoinen ruumiinrakenne ja E.S.P. liittyvät erikoisina piirteinä erääseen hiljan sattuneeseen tapaukseen.

Suoranaiset tapaukset kuuluvat "Kontaktimyytin" alueelle ollen vähintään yhtä kiintoisia. Hyvän esimerkin tällaisesta tapauksesta muodostaa Cynthia Appletonin väitetyn kontaktin jälkivaihe v. 1959. Hänen mukaansa avaruusvieraat ennustivat Matthew Appletonin syntyvän kesäkuun 1. p:nä 1959 ja myöskin sanoivat, että tämä tulisi olemaan heidän vaikutuksensa alaisena. Matthew'n oli määrä olla yksi MONISTA.

Mikäli sattuisitte tietämään tällaisista tapauksista, olisin kiitollinen kaikista yksityiskohdista.

Parhain terveisin

PAUL GREGORY

25 Wye Road

Clayton

Newcastle-Under-Lyme

Staffordshire, England"

Mikäli VIMANAN lukijoilla on tiedossaan kirjeessä mainitun kaltaisia tapauksia, kehoitamme vastaamaan mr. Gregorylle joko suoraan tai toimituksen kautta. Hoidamme suomen kielisten kertomusten kääntämisen englanniksi. Niitäkin, jotka kirjoittavat mahdolliset selostuksensa englanniksi ja lähettävät ne suoraan Englantiin, pyydetään lähettämään siitä kappale myös toimitukselle.

KESÄN UFO-SEMINAARI

31.7. - 2.8.

Heinä-elokuun vaihteessa Suomen UFO-tutkimus (seminaaritoimikunta) järjestää kesäisen UFO-tapahtuman, kolme päivää kestävä UFO-seminaarin. Seminaari alkaa perjantaina 31.7. ja päättyy sunnuntaina 2.8. Tapahtumapaikkana on Kansanlähetyksen opintokeskus, joka sijaitsee Hausjärven Ryttylässä, lähellä Riihimäkeä. Asiasta tarkemmin seuraavan VIMANAN yhteydessä. Ehdotukset ja tiedustelut osoitteeseen:

Suomen UFO-tutkimus, Uro.

T.I.E. de MIES:

TÄHDENPAKOLAISIA VAI SANANSAATTAJIA - JOITAKIN
EPÄMÄÄRÄISIÄ AJATUKSIA

Flying Saucer Review-lehden viime numerossa P. F. Sharp esittää selkäpiitä karmivan "teorian" UFO-jen lopullisista motiiveista; kirjoituksen nimenä on 'Interstellar refugees', tähdenpakolaiset. 'Ufo-nautit' olisivat tavallaan maanpakolaisia, joiden omaa planeettajärjestelmää uhkasi tuho: 'heidän' aurinkonsa vetyvarat olivat lopullaan ja edessä olisi ollut polttohautaus elävältä sen mukaan mitä kiintotähtien kehityksestä tiedetään; loppuvaiheessaan ne näet paisuvat ja nielaisevat mahdolliset kiertolaisensa. Nyt 'heidän' kulttuurinsa rippeet olisivat etsimässä vakaampaa ja viileämpää tyyssijaa . . . ja sellaisen vihdoin löytäneet. "Ehkäpä kateelliset, ahnaat ja vihamieliset silmät vahtivat meitä lähiavaruudessa" (Sharp, 1970).

Tuosta ajatuksesta voinee sanoa heti ainakin sen, että siinä taidetaan inhimillistää asioita. Ihmisen eivät yleensä tulkitse naapuriensa motiiveja 'parhain päin' - epäilette? Sanokaa siis esimiehellenne, mitä asiaa tuntevana harrastajana ajattelette viimeisistä UFOkirjoista: Trench, Rehnin Nya fakta, Chapman, Catoe, Humanoids 2. painos, Lorenzen-pariskunnan The whole story, Saunders and Harkins, Condonin raportti, Blue Bookin ex-salaiset (vuoteen 1967) asiakirjat - julk. NICAP 1968, USA:n kongressin tiede- ja avaruusvaliokunnan UFO-symposio vuodelta 1968, McDonaldin kootut esitelmät, Valleen Passport to Magonia - ym?

Sharpin teoria on kuitenkin sikäli viehättävä,

että ns. UFO-ilmiöille on keksitty yksinkertainen, konkreettinen, tieteellisesti hyväksyttävä 'osatulkinta' - vastaus kysymykseen miksi - edellyttäen, että ilmiö on olemassa. Aivan eri asia on, että tämä inhimillinen tulkinta voi olla väärä; tieteessä, myös pseudotieteessä, saa esittää hypoteeseja.

On outoa, että näin kirkkaasti muotoiltu hypoteesi näkee päivänvalon vasta vuonna 20 jälkeen Arnoldin havainnon. Tuon jännittävän vaihtoehdon - vaihtoehdohan se vain on: on pelastusteorioita - laulisi ilman muuta juolahtavan kenen tahansa tähtitiedettä vähänkin lukeneen mieleen; niin kävi mm. kirjoittaja-nimimerkille - inhimillisistä syistä - monta vuotta sitten; tietenkin lukemisen vähyydellä voi olla osuutensa asiaan.

Mutta eivätkö tällaiset pohdinnat ole ennenaikaisia? Tarkastellaanpa johdannoksi Condonin raportin (1969) jälkeistä tilannetta. Eiköhän havaintojen tehostettua keruuta ja kansainvälisen tutkimusjärjestön luomista - APROkaan ei ole tarpeeksi tehokas - ole entistä suuremmalla syyllä pidettävä kansainvälisen ufologian keskeisenä tehtävänä? (Ufologia tarkoittaa tässä epävirallista poikkitieteellistä tutkimusalaa, ei vulgäärimetafysiasta järjestelmää jollainen mm. astrologia on; jälkiliite tuo mieleen yhtä ja toista, mm. kantasanan logos, järki) Ns. UFO-ilmiötä ei ole pidetty edes mahdollisena juuri millään virallisella taholla. (UFO jääköön tässä lähemmin määrittelemättä - vrt. vaikka Condon 1969; tunnistamatta jäänyt musta lintu, jonka täytyy olla joko kottarainen tai mustavaris, ei kuitenkaan ole ns. unidentified flying object.) Toisaalta hyvin dokumentoituja raportteja tulee jatkuvasti - yleensä ei lehdistöön asti, ei ainaakaan tyydyttävästi dokumentoituina; arviolta satapäinen tiedemiesten - osaksi nimekkäitten - ja muiden tutkijain puoleksi organisoitunut joukko kerää havaintoja ilman minkäänlaisia määrärahoja. Täten havainnoimisen tehostaminen ja tarkentami-

nen lienee ufologian lähin tehtävä jo käytännön 'ulkopoliittisista' syistä: tehokas tutkimusorganisaatio edellyttää probleeman yleisen tiedostamisen. Sen vuoksi hyvin hoidettuun ufopolitiikkaan kuuluisi pätevä julkinen informaatio, sillä virallisiin tahoihin voidaan vaikuttaa 'alhaalta päin'; edellytyksenä ovat UFOjen esiintymisen lisäksi hyvin dokumentoidut seikkaperäiset havainnot, massahavainnot, poliisi-, sotilasryhmien ja lentohenkilöstön havainnot, mieluummin lähi- ja manööverihavainnot - näitähän on paljon. Lisäksi tarvitaan päteviä kenttätutkijoita ja ennakkoluuloton lehdistö. USA:n akateemisten piirien viimeaikainen ufoliikehdintä onkin saanut melkoiset syykäykset juuri tiedotusvälineistä käsin; kongressi, viime kädessä kansa ja lehdistö, on vaatinut ja aikaansaanutkin toimenpiteitä (Condonin komitean esihistoria: vrt. esim. Edwards 1967, Saunders ja Harkins 1969 - kahden Condonin erottaman professorin 'vastaraportti'; kongressin tiede- ja avaruusvaliokunnan UFO-symposio heinäkuussa 1968, siitä ks. myös Winder 1969). Tehokas organisaatio ja varat tarvittaisiin; toteutuskelpoisia tutkimusaiheita olisi, kuten monet johtavat tähtitieteilijät, fyysikot, psykologit ym. ovat viime aikoina eri yhteyksissä todenneet (Hynek, McDonald, Vallee, Saunders, Sprinkle, Baker ym. ym.).

Tämä koskee julkista tutkimusta. Voiko siitä olla eri mieltä? Yksityisillä 'kontaktihenkilöillä' voi hyvinkin olla yksityistietonsa, mutta mikä takaa niiden aitouden? Heidänkin 'raporttinsa' on taltioitava, monestakin syystä. 'Kaikki väitteet tallennettava mihinkään niistä uskomatta' on Michelin metodologinen vaalilause.

'Ilmassa' on merkkejä, jotka enteilevät asiallisen ufotutkimuksen ja virallisen mielipiteen jyrkkää erkanemista. Tietyt ilmiöt ns. flap-alueilla ja ilmeisten ns. maahanlaskeutumisten yhteydessä sisältävät eräitä 'irrationaalisia', 'psykkisiä' aineksia, jot-

ka ovat viralliselle tieteelle vieläkin suurempi kauhistus kuin UFOt, vaikka parapsykologia-pahana väittää tuntevansa näitä ilmiöitä. ESP ja UFO: taikauskoon vetoava tieteen mörkö toisen samanlaisen hartioilla. Tämä lienee liikaa; ufologiinkin rintama raikoilee. Voi käydä, että tutkimus tyrehtyy. Kävi miten kävi, UFO-kerhot ovat täyttäneet tehtävänsä 'informoitujen' yhdyssiteenä; asian harrastajissa näkyy olevan pitkälle menevää henkistä samanrakenteisuutta eikä tällä välttämättä ole tekemistä taikauskon kanssa, joka kylläkin rehottaa näissä 'piireissä'. Ainakin kirjoittaja-nimimerkki on taikauskoinen.

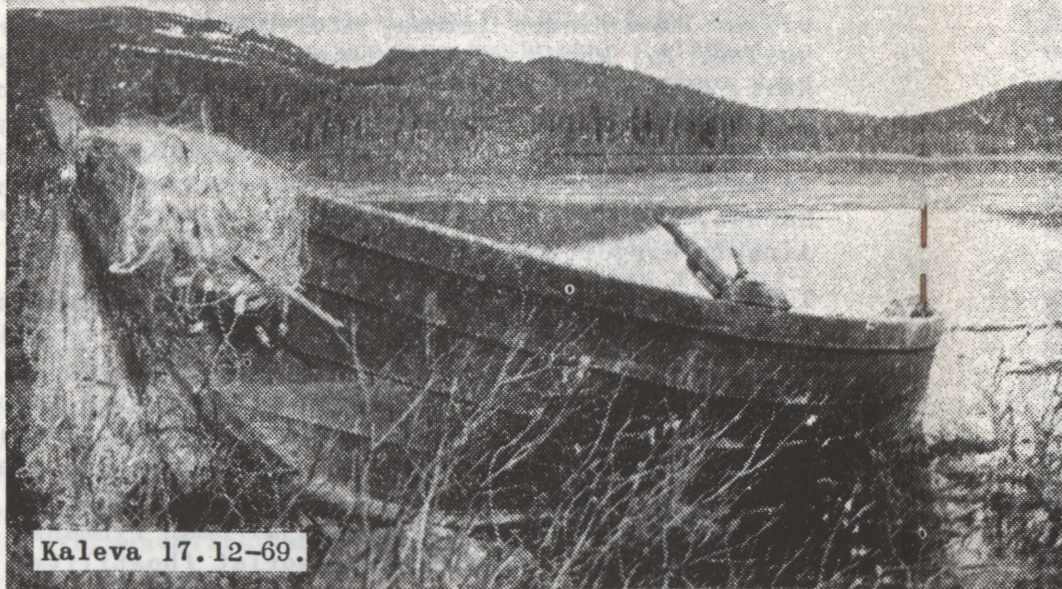
Tutkimus on kesken, mutta ihmisluontoon kuuluu kärsimättömyys; sallittakoon erityisesti eräs kaikelle tutkimukselle ominainen kärsimättömyyden laji, niin vaarallinen kuin se onkin: tutkimuksen tulos pyritään ennakoimaan vielä tutkimuksen kestäessä; puhutaan työhypoteeseista jne. UFOjen takana olevasta intelligenssistä tai intelligensseistä on esitetty kaikenkarvaisia arveluja. Oman ryhmänsä muodostavat ns. vihamielisyysteoriat (hostility-theories). Monien (usein tieteenkin epäilyttävien, mutta oudon realistisesti toistuvien) kohtaamiskertomusten mukaan ufonautit - olivat 'he' robotteja tai mitä tahansa - ovat olleet kiusallisia häiritsijöitä, jopa vahingontekijöitä, joskin 'he' useimmiten vain pötkivät lautasiinsa ja lentävät tiehensä; toisaalta on tieteisjutun kaltaisia mieltäylentäviä kuvauksia hyväntahtoisista humanoideista (esim. Fontes 1967, Creighton 1969; vrt. VIMANA 3 -4/1967).

Mainittakoon, että alan (vai sanotaanko 'alan') tuotteliain, samalla ehkä pätevin kenttätutkija John Keel - metodologinen uranuurtaja (ns. flap-alue-tutkimukset; Keel on vastikään perustanut tutkimusorganisaation omia menetelmiään silmälläpitäen) - on lukuisissa perusteellisissa, tavatonta kirjallisuuden tuntemusta osoittavissa artikkeleissaan päätynyt varsin karmaisevaan näkemykseen:

Jatkuu sivulla 18.

Viittaus maanvilj. Juntusen
havaintoon 14.6.67.
Suomusmellax MP.

Kaleva 17.12-69.

Kuusamon Vuosselinjärvi on vuoden 1967 keväällä ollut kolmen henkilön kertoman mukaan ufon ilmestymispaikkana. Esine oli tällöin liikkunut äänettömästi ja leijunut joitakin sekunteja paikallaan lähellä jäisen järven pintaa.

Ufojen esiintymiselle Kuusamossa jatkuvasti uusia silminnäkijöitä

Kuusamo, 16. 12. (T. M.)
Ufojen esiintyminen Kuusamossa on jatkunut jo useita vuosia. Erikoisesti on merkille pantavaa, että juuri malmipitoinen tunturi-seutu on ollut niiden mielenkiinnon kohteena. Rukatunturissa on esim. tavattu magnetiittiesun-
män lisäksi länsirinteessä myös jonkin verran uraania. Myös Pudasjärvellä ja Sallassa ufot ovat esiintyneet melkein poikkeuksetta malmikenttien alueella.

Liikkumis-suunta on ollut voitto-puoleisesti pohjois-eteläsuunta, sillä melkein aina ufot ovat ilmestyneet pohjoisesta ja kulke-
neet joko itään tai etelään. Lisäksi havainnot on tehty joko yöllä tai aamuyön tunteina.

Sen jälkeen kun Kalevassa on kerrottu näistä merkillisistä ufoista, on niiden esiintymisistä ja liikkumisista tullut lukuisia ilmoituksia. Kaikille on ollut yhteistä se, ettei

ilmiöistä ole aikaisemmin puhuttu kenellekään, koska on pelätty jou-
tumista naurunalaisiksi.

Merkillisimmät havainnot ja ko-
kemukset lentävistä lautasista ovat tehneet Kuusamon Rukajärven ky-
läläiset Arvo ja Viljo Keränen sekä Matti Aittokumpu. Ta-
pautumasta kertoi Arvo Keränen.

— Olimme kolmestaan vappuyönä v. 1967 kalassa Vuosselinjärvellä, jo-
ka on Rukavaaran ja Valtavaaran

juurella. Laitoimme verkkoja jään
alle ja pilkkimme, sillä jäät ovat
vielä vappuna vahvat Kuusamossa.
Kävellessämme kalapaikalle valoi-
sana vappuyön aamuna näimme
pohjoisella taivaalla valoilmion, jo-
ka oli kuin tähti. Se suureni kui-
tenkin nopeasti, ja havaitsimme sen
lähestyvän kovalla vauhdilla järveä.

— Arvelimme, että kyseessä on
ns. satelliiteista peräisin olevaa a-
varuusromua, joka ilmakehään joi-
duttuaan on kuumentunut ja syök-
syy maahan. Tämä esine ei kuiten-
kaan ollut mikään romulainen. Kun
se tuli noin 200 metrin päähän
meistä, se pysähtyi noin 50 metrin
korkeuteen jään pinnasta ja jäi pa-
kalleen joiksikin sekunneiksi, sa-
noi Keränen.

— Totesimme kaikki, että esine
oli läpimitaltaan noin metrin ja
vauvuoltaan 70—80 senttiä. Se oli
kauttaaltaan valon hehkuinen ja
keskeistä kirkkaampi kuin laidoilta.
Sen yläreunasta erottui selvästi kol-
me noin 50 sm:n pituista antennia,
joista kaksi oli kiinni reunasta ja
yksi esineen keskellä.

— Esineestä ei kuulunut mitään
ääntä, eikä siitä lähtenyt mitään
kaasuja tai savuja. Hetken leijuttu-
aan se rupesi nousemaan nopeasti
ja suuntaasi kulkunsa etelään häi-
pyen näköpiiristämme horisontin
taakse.

Esineen nousukulma oli loivempi
kuin laskukulma, joka olikin ver-
raten jyrkkä. Jäässä esineen lei-
jumiskohdalla ei näkynyt mitään su-
lamisen merkkejä. Näky kummaa-
tutti meitä kaikkia, mutta emme
sentään pelänneet. Yhteisesti tote-
simme vain, että siinä se oli ja me-
ni. Mikä sitten lieneekin ollut. Jäl-
keenpäin on asia meille kuitenkin
selvinnyt, että olimme nähneet sa-
laperäisen ufon erittäin läheltä,
kertoi Arvo Keränen.

Pudasjärven Syötteen juurella
sukсылä tavatusta suuresta ufosta
peräisin olleet pienet ufot suunta-
sivat myös kulkunsa Kuusamon
tunturialueen ylitse. Eräs henkilö
on nähnyt samanaikaisesti suurem-
man ufon tekevän yltäsalasta lä-
hettä Kuusamon tunturialueen vä-
puolella.

Kaleva 22.10 -69

Tunnistamaton valo- ilmiö havaittiin Haapajärvellä

Haapajärvi (A.K.)

Viime lauantai-iltana näkivät
useat haapajärveläiset oudon va-
loilmion. Se nähtiin noin 2,5 kilo-
metrin päässä Haapajärven kes-
keisestä sijaitsevan Haadanlam-
men rannalla. Ilmiön näkijät ol-
vat vajaa kahden kilometrin
päässä havainnostaan, kyseisen
lammen toisella rannalla.

Maanviljelijän poika Einar
Pasanen kertoi havainneensa
ilmiön lauantai-iltana klo 20 ai-
kaan ja seuranneensa sitä noin
20 minuuttia ajan. Ilmiö oli ollut
maassa ja näkynyt erittäin sel-
västi tummaa metsää vasten. Se
oli väriltään purppuranpunainen
ja muodoltaan pyöreä. Ilmiö py-
eyi paikallaan pienentyen vähitel-
len ja häipyi sitten. Selitystä il-
miöstä ei toistaiseksi ole löydetty.

Vaasa-lehti 15.1 -70

Valoilmiö Kuortaneella

Kuortaneen kirkonkylässä
näkivät useat henkilöt eilen
klo 17.50 oudon valoilmion.
Idästä länteen lensi pyöreän-
muotoinen tulenhehkuinen esi-
ne, joka välillä himmeni ja
taas kirkastui ja näytti pyöri-
vän akselinsa ympäri. Valoil-
miö oli havaittavissa noin mi-
nuutin ajan eikä sen aikana
kuulunut mitään moottorin
ääntä.

"Suomessa tehtyjä havaintoja"
jatkuu sivulla 30.

flap-alueilla, missä UFOja nähdään jatkuvasti (ainakin monin paikoin USA:ssa), olisi käynnissä jonkinlainen psykologinen harjoitussodankäynti asujamistoa kohtaan; MIBit, poltergeistit, hurjat hallusinaatiot ja ilkeältä esiintyvät tässä kuvassa. Että sekaannus olisi täydellinen, ufonautit ovat - hänen mukaansa - toisinaan muka neutraalin uteli-aita, toisinaan ESP-kykyisiä profeettoja, jotka hallitsevat psi-ilmiön koko spektrin (Keelin tulevalla kirjalla on pahaenteinen nimi: "Troijan puuhevonen"; hän ei sijoita ufonautteja taivaaseen sanan missään mielessä). Ilmeisesti Keelin tuloksia on toistaiseksi pidettävä tentatiivisinä, jonkin verran haparoivina. Luonnollisesti UFO-havainnot ovat omiaan nostattamaan pinnalle kaikenlaista psyykkistä rihkamaa, jota on enemmän kuin odottaa; kaiken tämän aineksen ei tarvitse olla suoranaisessa yhteydessä UFOihin.

Pimeässä ollaan, monessakin mielessä niinkuin skeptikko lisäisi. 'Kontaktihenkilöt' väittävät tietävänsä yhtä ja toista; Keel arvelee, että aidoille - siinäpä varaus! - kontaktihenkilöille valehdellaan tahallisesti. He tekevät parhaassa tapauksessa - UFOjen kannalta - itsensä naurettaviksi, samoin UFOt taikauskosta vapaiden silmissä. Sumutus on täydellinen ja sumuverhon suojassa ufolaiset voivat tehdä mitä tahtovat. Ilmeisesti 'he' vasta harjoittelevat.

Valleen ja Michelin ohella Euroopan ehkä paras asiantuntija Charles Bowen 'ajatteli ääneen' FSR:n joulukuun numerossa (1969): tentatiivinen yleiskuva oli suunnilleen sama kuin Keelen.

Edesmennyt Fontes, aikanaan APROn ehkä huomattavin tutkija - muuten sisätautiopin professori - joka ennusti Brazilian 1965-UFOaallon päivän tarkkuudella, muuten TV:ssä (C. & J. Lorenzen, 1969), varoitti joskus mahdollisista planeetanvaltaajista; sopivia silanpääasemia ja lymypaikkoja löytyy hänen mukaansa Brasiliasta. Taitaa langeta luonnostaan, että majuri Keyhoe, NICAPin johtaja, on ollut vastaavalla kannal-

la. Epäilemättä näillä on ollut muitakin vaihtoehtoja mielessään. Muista tunnetuimmista UFOjen 'panetteli-joista', jotka samalla ovat melkoisia asiantuntijoita, mainittakoon H. Wilkins, J. Clark ja B. Steiger (viimeksimainittu on kirjoittanut monta kirjaa tästä teemasta - alan taitava, ei kovin yksityiskohtaisesti dokumentoiva popularisoija - 'tieteen popularisoija': mikä ajatus tässä yhteydessä!)

Jos tällaisiin tieteisromaanien maailmoihin mennään, mitä vaihtoehtoja on? Täytyyhän ufolaisille antaa mahdollisuus olla kilttejäkin meitä kohtaan. Voidaan Fred Hoylen tavoin 'uskoa' melko yhtenäiseen 'galaktiseen kulttuuriin', joka - tässä jätämme jo Hoylen - lähettelee tänne tutkimuspartioita ja luotaimia välilaskupaikkana ja tukikohtana esim. Mars-planeetta. Mikä olisi sellaisen kulttuurin tai ylipäänsä kulttuurien todennäköisyys maailmankaikkeudessa? Tähtitieteilijät arvioivat nykyisin, että tunnetunlaisenkin elämän edellytykset ovat aivan tavalliset avaruudessa; perustelut ovat tähtifysikaalisten havaintojen ja laskelmien varassa. "Astronomit ovat nyt melko yksimielisiä siitä, että varsin suurella osalla pääsarjan tähtiä (tästä myöhemmin) on ympärillään kiertolaisia ja että näiden olosuhteet, etäisyys keskustähdestä jne. ovat sopivat tuntevamme biologisen elämänmuodon syntymiselle" (Condon 1969 s.69). "Biologit taas uskovat, että elämää syntyy itsestään aina kun olosuhteet ovat sopivat" (Condon, s. 70); useat keskeiset 'bio'-kemialliset yhdisteet tai niiden esias- teet syntyvät näet välittömästi, automaattisesti (tämän alan kokeellinen tutkimus lähti liikkeelle 1953, aikaisemmin tällaisia tuloksia olisi pidetty aivan fantastisina). (Nämä ovat yleisesti tunnettuja asioita, mutta pannaanpa Condonin tiliin.) Korkealle kehittyneiden hermostojen todennäköisyyttä maailmankaikkeudessa ei voida arvioida; se voi olla melkoisen. Siellä täällä, harvassa tosin, olisi humanoidikulttuureja, jotka voisivat olla ainakin radioyhteydessä keskenään - siinä on Hoylen 'linnunradan kulttuuri' - ehkä levittäytyä asumattomille tai va-

jaatasoisten eläinten kansoittamille planeetoille kuten maahan. Näiden erilliskulttuurien keski-ikä voisi olla miljoonia vuosia. Oma teoreettinen fyysikkamme ja sen mukna teknologiamme lienee vain rippeitä siitä, mitä se joku voisi olla ja onkin ehkä muualla. Ehkä 'he' pääsevät tänne; aikaahan on. Ehkä 'he' parhaillaan arvioivat kehitysastettamme: voidaanko tällainen eläinlaji kelpuuttaa galaktiseen yhteisöön vai olisiko maan pinta saneerattava järkipäristä ja kuten on tapana sanoa inhimillistä käyttöä varten, ennenkuin se muuttuu asujamistoinen kaatopaikaksi.

Pääosa UFOista olisi kaukana sijaitsevan intelligenssin etäissoluja, partioveneitä, toisarvoisiin tehtäviin - tutkimusaineiston keräämiseen, havainnoimiseen tms. - ohjelmoituja robotteja, luotaimia. Olisi kohtuullista odottaa, että niilläkin olisi jonkinlaiset itsepuolustuslaitteet. Ne olisivat tavallaan syynta-keettomia ikäviin välikohtauksiin kuten säteily- ja palovaurioihin, päällekkarkauksiin, ehkä kidnappauksiinkin; niitähän ei ole ohjelmoitu filosofisiin keskusteluihin. Säteily- ja palovammat näyttävät olevan UFOjen läheisyydessä aika tavallisia; todisteita ei sentään liene niin paljon kuin esim. sähkölaitteita kohtaavista häiriöistä (ns. EM-vaikutuksesta, joista taitaa olla satoja raportteja; auton pysähtyminen on tavallisin EM-vaikutus). Eräät tolkuttomat robotit näyttävät ajaneen erään metsästäjäparan puuhun 1964 eräällä Kalifornian syrjätienoolla; ne yrittivät toinen toistensa olkapäille kiiveten nousta perässä (Coral Lorenzenin artikkeli FSR:n humanoidinumerossa 1966 ja kirjassa Flying Saucer Occupants); vastaavallaisia 'todisteita' on koko lailla. Tällaisia tarinoita ei ehkä tarvitse ottaa vakavasti - missään mielessä, eihän roboteilta voi paljoa odottaa.

Asia voi muuttua vähän toiseksi, jos 'fiksu' mutta pirullinen 'ulkopuolinen entiteetti' keskustelisi kanssamme 'samalla tasolla' ja syytäisi kaameita uhkauksia. Silloin kyseessä tuskin olisi 'ohjelmointivirhe'. Ei muuten liene selvästi määriteltäviä teo-

reettisiä esteitä sille, että ulkopuolinen intelligenssi, 'ETI' (extraterrestrial intelligence) - lyhenne vakiintui Condonin komiteassa - käyttäisi eläintarhoihinsa raahattujen ihmisenäytteiden, esim. vain DNA:n mukaan tehtyjä, sopivalla tavalla vikutettuja - aivopestyjä tai aivovammaisia - 'asiamiehiä'. Jos ETI - olettakamme se ufoilmiön 'selitykseksi', keskustelun käymiseksi, "for the sake of argument" kuten sanonta kuuluu - on 'hyvä', nämä asiamiehet olisivat poikkeuksellisen korkeatasoisia ihmisiä, 'mestareita', 'adepteja'. Olisipa heitä joukossamme!

Äskettäin esitettiin valitettavan hyvin dokumentoitu UFO:n aiheuttama kuolemantapaus, johon liittyi vastasanomattomilta tuntuvia UFO:n lähihavaintoja, mm. merkien vaihtoa: punahenkuinen UFO, joka oli liikehtinyt paikalla pitkään, vastasi taskulampun vilkutukseen (J.Stevens 1969). Tapaus, joka sattui Mohawk-joen varrella huhtikuussa 1968, tuntuu realistiselta ja kirjoittaja itse, eräs UFO-tutkija, oli paikan päällä mainittuine taskulamppuineen. Joen jäältä oli löytynyt 15-vuotiaan pojan ruumis; UFO oli nähty viimeksi edellisenä päivänä 300 jaardin päässä ruumiin löytöpaikalta. Jäljistä päätellen poika oli ensin juossut, sitten raahautunut kohtaan, josta lumi ja jää oli sulanut jättäen ympyränmuotoisen jäljen; ruumis oli omituisen syvällä jäässä. Avantoa ei paikalla ollut. Virallinen kuolemansyy oli paleltuminen, "death due to exposure"; poliisit hokivat sitten tätä lääkärinlausuntoa. "Exposure" merkitsee myös säteilylle alttiiksi joutumista; toivokaamme että tämä uutinen on jotenkin vääristynyt, muutenhan kyseessä on UFO:n aiheuttama lämpökuolema. Vaikka tiedot pitäisivät paikkansa - tässä ei voida käsitellä yksityiskohtia - kyseessä voisi olla UFO:n taholta hirveä väärinkäsitys, ohjelmointivirhe. Ikävä kyllä, tapaukseen näyttää liittyvän MIBejä, omalaatuisesti käyttäytyviä oudon näköisiä vierailijoita, joista inhimillisyys tuntuu olevan kaukana.

MIBit, "men in black", ilmaantuivat ensin hämärämmän siiven UFO-kirjoitteluun. Ehkä he jäävät aivokummituk-

siksi. Toisaalta eräiden parhaiden UFO-tutkijoiden - C. Lorenzen (C. and J. Lorenzen, 1968 ss. 42 ja 193), J. Clark (1969) ja mainittu Keel (lukuisia artikkeleita) - merkillisen yksityiskohtaiset, kafkamaiset havainnot näistä 'tyypeistä' panevat hiukan ajattelemaan. MIBit ovat muka omituisen kiinnostuneita UFO-havaintojen tekijöistä ja UFO-tutkijoista. Heitä parveilee mitä järjettömimmissä puuhissa näiden asuntojen tienoilla. He pyrkivät haastattelemaan silminnäkijöitä vakuuttaen, että vaikeneminen on kultaa. He ajelevat uudenuutukaisissa Cadillacissa (tai myös isoissa Buickeissa ja Lincolneissa), jotka ovat ihmeen usein - ei välttämättä - jotakin vanhentunutta mallia; rekisterikilvet ovat väärennetyt ainakin joissain tapauksissa ja ihmeen usein ne ovat Länsi-Virginian kilpiä. Erään herran housunlahje oli jäänyt vahingossa puolitankoon ja hänen paljaasta säärestään pilkisti sähköjohdon kaltainen muodostuma. 'Ellei totta niin hyvin keksitty'. Science fiction tunkeutuu harmaaseen arkeemme. Vai onko CIA pelissä oudoin menetelmin? Onko ETI epäyttenäinen: paholaisia enkelten joukossa? Vai onko sitä ylipäänsä olemassa sen enempiä kuin JETiä, lumimies-setää?

Ryhtykäämme tieteellisiksi. Sharpin vihamielisyysteoria on elegantti sikäli, että ETI:n otaksutut pahat aikeet saavat siinä eräänlaisen inhimillisen selityksensä: ne johtuisivat tarkasti määritellystä tähtifysikaalisesta tilanteesta, edellyttäen että asianomaisten humanoidien henkinen rakenne suunnilleen vastaa ihmisen keskimääräistä psyykettä. Tämä on suurenmoista - nimittäin teoreettisesti.

Astrofyysikot väittävät, että aurinkomme tulee muuttumaan 'punaiseksi jättiläiseksi': se laajenee, kuuma kaiken sulattava kaasu peittää kerran lähes koko planeettajärjestelmän. Ilmastomme kuumeneminen juuri ennen lopullista katastrofia tulee tosin olemaan hidas. Kokonaisia kulttuureja ehtii vielä syntyä ja kuolla tällä viime hetkellä; tosin ekologinen tasapaino ja maapallon asuttavuus ovat herkkiä muutamankin asteen lämmön nousul-

le. Mene tiedä, näkevätpähän aikanaan.

Kiintotähdet on valovoiman ja kirjotyyppin mukaan asetettu kaksiulotteiseen koordinaatistoon, ns. Hertzsprung-Russellin kaavioon, jolloin pääosa tähdistä ryhmittyy ns. pääsarjaksi; se kuvastaa tähtien kehitystä. Tätä kehitystä voidaan seurata 'luonnossa'. Kehityskaari riippuu epäilemättä alkuolosuhteista, varsinkin tähden massasta, epäilemättä myös koostumuksesta. Havaintoja ja laskelmia on tehty pitkään; täyteen yksimielisyyteen ei ole päästy - onneksi, sillä näköalat ovat puistattavat. Auringon kokoisen tähden keski-ikäsi lasketaan siinä 13 miljardia vuotta. Stabiilin, vakaan tilan kesto riippuu nyt herkästi massasta. Puolitoista kertaa aurinkoa kookkaamman tähden keskimääräinen ikä olisi vain 4 miljardin vuoden paikkeilla ja tämä on karkeasti ottaen samaa luokkaa kuin maapahsemme ikä. Toisaalta on huomattava, että tällaisten laskelmien arviointi edellyttää yksityiskohtaisen asiantuntemuksen; jollakulla lukijalla voi olla tarvittavat edellytykset. Vaikka teoriat - ne eivät liene valmiit - olisivat oikeat, niinkuin asia pääpiirteittäin lienee, tarvitaan monia empiirisiä vakioita (massoja, tiheyksiä, lämpötiloja, eri aineiden suhteellisia osuuksia jne.), joiden arvioinneissa voi aina tulla virheitä. Valitettavasti suunta lienee oikea: mitä isompi tähti, sen lyhytikäisempi. Kuten sanottu, vähäinenkin massan kasvu lienee kohtalokasta.

Ikävä kyllä aurinko on kiintotähtien pienemmässä päässä, joskaan ei mikään kääpiö (massan puolesta) - ikävä kokonaisuuden kannalta; täytyy aina epäitsekästä ajatella kokonaisuuden parasta. Jos korkealle kehittyneiden keskushermostojen ikä olisi samaa luokkaa kuin omamme, raihnaisten ihmisaivojen ja tuon kauhean selkäytimen ikä, planeetan syntymisestä laskien siinä 4-5 miljardia vuotta, silloinhan toisten planeettajärjestelmien humanoidit yleensä heräisivät tietoisuuteen vain huomatakseen olevansa matkalla kosmiseen krematorioon. Oli miten oli, tällaisen kohtalon luulisi olevan melko tavallinen

avaruudessa. Ehkä siitä on ulospääsy, esim. saman-keskisten pallokuorien rakentaminen (planeettojen materiaasta) keskustähden ympärille asukkaiden siirtymässä yhä ulommille kuorille ja sitten takaisin sisemmille tähden jäähtyessä. Lopuksi voitaisiin siirtyä muun ydinpolttoaineen - tai vastaavan - kuin vedyn käyttöön. Tuollaisia 'sfäärejä' on itse asiassa ehdotettukin tietynlaisten 'pimeiden' radioaalto lähteiden selitykseksi (ns. Dyson-kulttuurit ehdottajansa mukaan). Hiukan metafysiikkaan taipuvainen Fred Hoyle kuvittelee mielellään, että materian kehityksessä - tähtien, niiden aineksen, elämän, kulttuurien, viimein hänen 'galaktisen kulttuurinsa' evoluutiossa - ei yleensä tule ehdottomia umpikujia: luonnonlait olisivat sellaiset, että yhä korkeammat organisaatiot, järjestysasteet, pääsevät - ehkä vaivoin - toteutumaan. Luonnonlait ovat tietoteoreettisesti, tieteen teorian mukaan, omalla tavallaan satunnaisia, 'kontingentejä' kuten tieteenfilosofit sanovat; vastakohtana ovat loogis-matemaattiset lauseet, jotka välttämättä seuraavat joistain muista lauseista. Luonnonlait 'vain sattuvat' olemaan mitä ovat; tämä tarkoittaa toisistaan riippumattomia lakeja, jotka ovat samassa asemassa toisiinsa kuin loogis-deduktiivisen järjestelmän aksioomit ja päättelysäännöt, jotka tunnetusti voidaan asettaa miten halutaan, kunhan vain sitten pidetään sopimuksesta kiinni. Hoyle uskoo, että luonnonlait 'sattuvat' - sanotussa tietoteoreettisessa mielessä - viemään aina korkeammille kehityksen portaille. Toisinkin voisi olla; näyttääpä nyt vain siltä, että on näin, ainakin korkeampien neuraalisten järjestelmien tssolle saakka. Ainakin tämän planeetan pinnalla yksityiset keskushermostot kylläkin nahistelevat pahan kerran keskenään. Miksi luonnonlakien kokonaisuus on sellainen, että tässä voidaan pohtia kaikenlaista, että kaikkeus ei ole esim. alkeishiukkasten järjestymätön kaaos (jolloin kehitys olisi mennyt 'vinoon' jo ensi askelmalla), se ei tietenkään kuulu tietelle, tuskin muullekaan ihmistoiminnalle; mainittu usko 'kokonaisuuden' 'suunnitelmaan'

tai 'järjellisyteen' ei myöskään kuulu tieteen piiriin; ehkä se on 'uskontoa'.

Itse asiassa tällaiset käsitteet voivat olla sisällyksetöntä antropomorfismia, joka tarkkaan ottaen ei merkitse mitään: käsite on ehkä viety uuteen yhteyteen, jolloin se on voinut menettää merkityksensä. Kosmos voi olla huono tai hyvä pila. Ufolaisten invaasio voi alkaa huomenna. Mutta sittenkin . . . Jos se nyt alkaa huomenna, voimmehan kuvitella, että linnunratamme on sittenkin 'mielekäs' kokonaisuus, linnunradan tämä kolikka vain sattuu avaruusrosvoineen olemaan erityisen raadollinen. Jospa 'he' ovat galaktisen kulttuurin pohjimmaltaan hyvää tarkoittavia lähettiläitä, joiden ymmärtämättömät kauko-ohjatut robotit seurailevat autoja - ajattelemta yhtään seurauksia - pelottelevat, polttavat ja tappavat vahingossa lapsia, flirttailtavat Antonio Villas-Boasin kanssa, teurastavatpa joskus Kenialaisen kylän. Tähän on heti lisättävä, että y h t ä k ä ä n tosi pahansuopaa, tarkoitettua väkivallantekoa ei ole koskaan todistettu sen enempää kuin muitakaan tekoja - vierailut ovat eri asia. Siitä kuinka eräskin UFO yritti peittää inhimillisellä tavalla jälkensä, kerrotaan hauska juttu. UFO seuraili erästä autoa, tökki sen tien sivuun, yritti sitten iskeä sen haitariksi puuta vasten ja onnistuikin; kuljettaja oli ehtinyt hypätä pois ja katseli ihmeissään outoa näytelmää. Jotkut kertovat tällaisia heikosti dokumentoituja juttuja (tässä tapauksessa Steiger).

Olettakaamme, että 'he' ovat hyväntahtoisia lähettiläitä. Kun 'he' tulevat tekemään lähempää tuttavuutta muidenkin kuin Antonio Villas-Boasin kanssa, nostamme kanuunanpiiput taivaalle ja annamme paukkua. Ehkäpä 'he' harjoittelevat juuri tämän varalle järjestelemällä roboteilleen tst-koulutusta ja psykologisen sodankäynnin harjoitusleirejä, joita joku Keel sitten innokkaasti tutkii. Ehkäpä heidän päämajansa on Marsin kuissa, joita eräät johtavat tähtitieteilijät kuten

Shklovski ovat epäilleet ontoiksi; niiden sanotaan uhmaavan taivaanmekaniikkaamme. Sharp kohottaa varottavan sormensa näitä taivaankappaleita kohti, joiden kreikkalaiset nimet Phobos ja Deimos merkitsevät 'kauhua'. Täytyy toivoa, että tällainen on turhaa ufofobiaa, ufodemonien seinälle piirtämistä.

- - -

L i s ä y s : Kirjassaan Uninvited visitors (1968, engl. painos Neville Spearmanilta 1969) biologi Ivan Sanderson pohdiskelee mainittua vaihtoehtoista mahdollisuutta, että 'eristyneet' ufonautit olisivat kyllä saman ETI:n alaisia mutta eritasoisin tehtäviin ohjelmoituja. Eräiden kapasiteetti ei riittäisi 'inhimilliseen' kanssakäymiseen; seurausena voisi olla tahatonta vihamielisyyttä, pöyristyttäviä kohtaamisia jne. Tämä voisi - omalla tavallaan! - selittää yhtä ja toista. Tämä on vain eräs vaihtoehto; eräät ovat niin 'villejä', että luulisi vähänkin rajoittuneiden 'ufologien' voivan keskustella niistä vain lasin ääressä.

Kirjoituksessa mainittu kirjallisuus:

(Ensimmäisellä sivulla on mainittu muutamia viimeisimpiä alan asiallisia - standardinsa kullakin - kirjoja; muutamia niistä kirjoittaja ei ole saanut vielä käsiinsä, ne mainitaan kuitenkin alla.)

Bowen, Ch. 1969: Thinking aloud. FSR 15:6

Bowen, Ch., toim. ks. Humanoids

Catoe, Lynn 1969: UFOs and related subjects: An annotated bibliography

U.S. Government Printing Office. Vrt. FSR 15:4

Chapman, R. 1969: Unidenfief Flying Objects.

Barker. Vrt. vaikkapa Bowenin arvostelu "An excellent 'Public relations' job" FSR 15:3.

Condon, E.U. 1969: Scientific study of unidentified flying objects. Bantam. Vrt. Coloradon

UFO-tutkimus, VIMANA 1/1969. Joukko arviointeja viime vuonna FSR:ssa, UFO-Nachrichten! issä jne.

Creighton, G. 1969: Healing from UFOs. FSR 15:5

Edwards, F. 1967: UFOs - here and now. Lyle Stuart

Fontes, O. 1967: Humanoidilääkärit. VIMANA 3-4/1967 (FSR 5/1967)

Harney, J. 1969: The "men in black" reports. Should they be taken seriously? FSR 15/2

Humanoids (toim. C. Bowen) FSR:n erikoisnumero 1. 1966 ja 1968. Ilmestynyt laajennettuna 1969 (Neville Spearman).

Kongressi, USA 1969: Symposium on unidentified Flying objects. Hearings before the committee on Science and Astronautics. Catalogue no. PB 179541. The clearinghouse for fed.sc.and tech.inf. Vrt. Winder 1969 (alla).

Keel, J. 1967-69: Joukko artikkeleita FSR:ssa, nimenomaan erikoisnumerossa 2 (Beyond Condon).

Ks. erityisesti VIMANA 2/1967.

Lorenzen, C. 1966 (uudet painokset 1968 ja 1969): UFO occupants in the United States. Humanoids-lehdessä ja -kirjassa (ks ylh)

Lorenzen, C. & J. 1967: Flying Saucer Occupants. Signet.

Samat 1968: UFOs over the Americas. Signet.

Samat 1969: UFO - the whole story. Signet.

NICAP 1968: Project grudge and blue book reports

1 - 12. Vrt. Rehn s. 87. Nämä ovat vanhempia havaintoja (ennen Robertsonin paneelia 1953) mutta vasta äskettäin ne on saatu kokonaisuudessaan julkisuuteen.

Rehn, G. 1969: Nya fakta om de flyganda tefaten. Zindermans.

Sharp, P.F. 1970: Interstellar refugees. FSR 16:1

Saunders, D.R. and R.R. Harkins 1969: UFOs? Yes! Signet.

Steiger, B. & J. Whritenour 1967: Flying saucers are hostile. Tandem.

Stevens, J. 1969: Mystery on the Mohawk. FSR:n erikoisnumero 2 (Beyond Condon).

Trench, B. le P. 1969: Operation earth. Neville

Spearman.

Winder, R.H.B. 1969: Turning point. FSR 15:1

Vallee, J. 1969: Passport to Magonia: from folklore to flying saucers. Regnery. Vrt. Creighton-in arvio, FSR 15:6

NEUVOSTOLIITTOILAINEN PROFESSORI USKOO

AVARUUSKIELEN OLEMASSAOLON **GGGGG**

(UFO Nachrichten Nr. 161)

Moskova 14 marraskuuta.

"Toisilla tähdillä on älyllisiä olentoja. Paitsi kutsusignaaleja he lähettävät meille säännöllisesti tiedonantoja. Me emme kuitenkaan vielä tiedä, mitä tämä tietojen saapuminen avaruudesta merkitsee."

Näin sanoo tunnettu neuvostoliittolainen avaruusprofessori Nikolai Petrowitsch. Eräässä suuressa tutkimusraportissa hän esittää nyt päteviä todisteita väitteilleen.

Petrowitsch: "Puhekumppanimme" asuvat linnunradalla. Olemme heidän kanssaan alituisessa yhteydessä. Nyt etsimme heidän salaperäisten avaruusaakkostensa avainta. Tulemme sen kyllä selvittämään. Tässä voivat tietokoneet antaa meille arvokasta apua.

Professori Petrowitschin tutkimusraportti perustuu neuvostoliittolaisten "avaruuden kuunteluasemien" ilmoituksiin. Niiden kautta on jo vuosikausia saatu avaruudesta tietyille aaltopituuksille tarkoitettuja radiosignaaleja. Venäläiset vastaanottoasemat on varustettu jättimäisin radioteleskoopein.

Petrowitsch: Tutkimassamme avaruuden osassa on jo löydetty miljardeja tähtiä. Joillakin niistä täytyy olla pitkälle kehittyneitä olentoja. Ne ovat osaksi supersivilisaatioita, joilla on hallussaan valtavia energiavarastoja. Signaaleiltaan he yrittävät epäilemättä päästä yhteyteen toisten avaruudenosien asukkaiden kanssa.

Moskovalainen professori mainitsee edelleen: Myös meillä Maassa on jo tekniset edellytykset antaa radioteitse vastauksia näille vieraille maailmoille. On jo ryhdytty ensimmäisiin yrityksiin tällaisen radiosillan rakentamiseksi. Hallitsemme eräänä päivänä avaruuskielemme voimalla tiedottaa toisillemme tekniikkamme ja kulttuurimme saavutuksista. Professori Petrowitschin mukaan on radiosillan rakentaminen maailmankaikkeuteen hyödyllisempää kuin miehitetty avaruusalento.

Tiedemies sanoo vielä: Tietojenvaihto toisten tähtien asukkaiden kanssa tulee jouduttamaan tutkimustamme. Vieraat olennot voivat tässä olla opettajiamme.

(Bild, 14 marraskuuta 1969)

UFO-66:n kerhokokoukset ovat tämän kevään aikana seuraavasti: 22.3., 26.4., 31.5.

Kokoukset pidetään Lappeenrannan nuorisotalossa alkaen klo 18. Tervetuloa!

☆☆☆☆

UFOJA HAAGASSA

Eräänä maaliskuun iltana vuonna 1966 klo 22,20 lähdin kotiini oltuani vierailulla veljeni luona Haagassa. Tultuani ulos havaitsin, että sää oli kuukas, tähtiä ei ollut näkyvissä, taivas ei ollut pilvinen, mutta lievästi sumuinen. Kävelin Isonnevantietä Vanhalle Turun maantielle päin. Päästyäni kansakoulun kohdalle näin taivaalla kolme kirkasta esinettä. Ne olivat pyöreitä, noin potkupallon kokoisia, väriltään punaisia, hieman sinertävän sävyisiä ja ne olivat noin 60 - 70 metrin korkeudella maasta. Ne lensivät lännestä päin peräkkäin noin 2 - 3 metrin etäisyydellä toisistaan. Pysähdyin tutkimaan niitä tarkemmin, jolloin esineetkin pysähtyivät kaikki yhtäaikaa. Hetken kuluttua ensimmäisenä lentänyt esine nousi kohtisuoraan ylöspäin noin 10 metriä, kaarsi sitten kohti kaakkoa suurella nopeudella ja hävisi näkyvistä. Sitten toisena lentänyt esine lensi ensin samalle kohdalle, mistä ensimmäinen oli alkanut nousta, nousi sitten kohtisuoraan ylös ja kaarsi kohden kaakkoa. Vielä kolmas esine suoritti samanlaisen liikkeen häviten kahden ensimmäisen perään.

Seisoin hetken paikallani miettien, mitä olen nyt nähnyt, sitten päätin palata takaisin veljeni luo kertomaan tapauksesta. Kuljin siis takaisin 100 metrin matkan veljeni perheen asuntoon. Siellä ker-

roin nopeasti kokemastani, johon veljeni huomautti, ettei sellaisia ole olemassakaan. Kehoitin kuitenkin veljeni vaimoa tulemaan kanssani ikkunan ääreen, sillä toivoin, että saisin nyt todistetuksi, että "sellaisia on olemassa". Kehotin kälyäni sammuttamaan valot huoneesta ja asetuimme ikkunan ääreen katsellen suuntaan, josta näkemäni kolme esinettä oli lentänyt. Veljeni ei tullut katselemaan, vaan jäi toiseen huoneeseen. Jonkin aikaa siinä taivaalle katseltuamme näin taas lännestä päin lentävän punertavia palloja. Ne tulivat nopeaa vauhtia, kunnes olivat suoraan edessämme noin 100 metrin päässä ja noin 50 - 60 metrin korkeudella. Tällä kerralla esineitä oli viisi. Ne olivat noin jalkapallon kokoisia ja parin kolme metrin etäisyydellä toisistaan. Kälyni näki esineet kuten kuten minäkin ja yhdessä kehotimme veljeäni katsomaan. Hän tulikin, mutta tällä välin esineet olivat ehtineet kohota loivasti ja kaartaa kaakkoa kohti, niin että veljeni ehti nähdä vain kolme viimeistä.

Isoäitini kertomaa:

Tämä tapahtui vuosisadan vaihteen tienoilla (isoäitini oli silloin n. 34 ikäinen) Karvian pitäjässä rukiin leikkuun aikaan. Leikkuuväkeä oli pellolla muutamia kymmeniä miehiä ja naisia. Yhtäkkiä laskeutui taivaalta suuri valkoinen pallo pellolle leikkuuväen eteen. Mitään ääntä ei pallosta kuulunut eikä savua ollut näkyvissä. Hetken kuluttua pallo kohosi ylös ja hävisi suurella nopeudella. Tapaus aiheutti hämmästyksiä ja pelkoa leikkuuväen keskuudessa, jotkut lähtivät juoksemaan pakoon. Pääteltiin, että tapaus oli yksi maailmanlopun merkeistä.

Tauno Talvitie.

★

Antiaine mahdollistaa ehkä valonnopeudella toimivan avaruusaluksen

Turku. (HS) Nykyaikaisen fysiikan keskeisimmät probleemit käsittelevät joko perushiukkasia tai peruslakeja, totesi professori Väinö Hovi Turun yliopistossa pitämässään esitelmässä modernista fysiikasta.

"Avaruudesta maan pinnalle saapuva kosminen säteily tarjoaa tärkeän mahdollisuuden perushiukkasten tutkimuksille, jota on myös Turun yliopistossa harrastettu vaatimattomissa puitteissa".

Professori Hovi totesi, että kokeellisesti todetut antihiukkaset antavat spekulatioihin taipuvalle ihmiselle mahdollisuuden kuvitella uudenlaisen "tavalliselle" atomille vastakkaisen antiatomin esiintymistä. Tästä skel eteenpäin olisi antiaine, tavallisen raudan vasta-aine olisi kuvitelmissa antiraua.

Tavallisen aineen ja antiaineen koskettaessa toisiaan kumpikin tuhoutuisi, muuttuisi räjähdysmäiseksi säteilyenergiaksi. Tämä prosessi tarjoaisi ehkä tulevaisuudes-

sa mahdollisuuden konstruoida aivan uuden raketin, jolla voitaisiin lähes valon nopeudella matkustaa muihin aurinkokuntiin. Tätä on professori Hovin kertoman mukaan pohdittu mm. Neuvostoliitossa.

Modernin fysiikan tutkimus on antanut vähäisiä viitteitä mahdollisuudesta, että suurin osa maailmankaikkeuden energiasta olisi sellaisessa muodossa, jota ei vielä tunneta eikä tunnusteta. Tällaisen energian määrä saattaisi olla tuhat kertaa niin suuri kuin kaikkien linnunratajärjestelmien aineen totaalinen energiamäärä.

"Nykyaajan ihminen hellii ajatusta, että ihmisen rakennusaineena oleva aine olisi maailmankaikkeuden keskeisenä aineena. Uskon pikemminkin, että tämä hiilikulttuurin tuote ihminen on erittäin spesifinen olento ja tuomittu elämään planeettansa erikoisolosuhteissa. Hänen osanaan on hävitä maailmankaikkeudesta", totesi professori Hovi.

★★★

PAIKALLISKERHOT:

Jyväskylä

Erkki Erähonka
Postilokero 171

Kemi

Kari Kuure
os. Urheilukatu 11

Kotka

Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B

Lappeenranta

"UFO 66"
Tapani Kuningas
os. Uro kk

Nurmijärvi

Viljo Penttilä
Os. Nurmijärvi kk.

Pori

Jarl Lund
os. Valtakatu 5 D

Seinäjoki

Runar Smedlund

 VIMANA

VIMANA 1/1970

A SIGHTING IN FINLAND (Page 4)

UFO near Oulu - Sighting in 1967

Mr. Pentti Nissilä who has joined the research section of the UFO-Club of Oulu interviewed on 10/1/70 Mrs. N.N. who saw an UFO in the vicinity of Oulu in 1967.

Below we are giving the description of the case as recorded by the investigator:

On October 10 Mrs. N.N. was walking home from the district of Tuira. She had just passed below a minor power line, when she felt atmospheric pressure and noted a bright light above the electric lines, which seemed to be moving from the nearby plant of Typpi Oy. At the same time she heard peeping which finished when an object came to a stop near the electric wires. From the black underpart of the UFO a thin shank came out, touching for a while the outermost electric wire, and produced a sound like electric crackling. After the shank disappeared into the object, irregular peeping was heard again. The object made a tour over the electric wires and stopped, then started moving again, and wished swiftly following the direction of the wires. At that moment the dog of the house, who happened to be in almost the same direction, began to howl.

Thereafter, the object changed the direction, shooting more obliquely upward. It was quickly getting smaller and disappeared from sight. Mrs. N.N. told that when she saw the object, she tried to run, but had no control over his limbs.

Spot of Sighting

The sighting took place on the road of Liikanen, Kuivasjärvi, in the vicinity of Oulu near a road junction. Terrain is there swampy, and the nearest human habitation is lying about 150 metres away. The plant of Typpi Oy is situated at the distance of approx. 2,5 kilometres from the spot. The general visibility was good on the spot of this sighting. Temperature was + 5°C, with some autumn mist. At that time the region was still without snow. The sighting lasted for about 10-30 seconds. Other UFOs were not in sight.

Shape and characteristics of the UFO

Mrs. N.N. told that there were 9 yellow lights on the outer circumference of the UFO, some of them dimmer and others brighter. The lights were egg-shaped and seemed to be moving on its circumference. The UFO was grey with a luster of coloured porcelain. The height of the object was 1,5 metres and width about 3 metres. In the profile it was elliptical, with a jut over the top. A black area was seen in the centre of the underpart.

When the UFO was nearest, it was about 50 metres away from Mrs. N.N. and in its lowest position some 10 metres from the ground (20° degrees). It appeared in S.S.E., disappearing obliquely upward.

A faint streak of smoke or mist was left from the object. No disturbances were detected in electrical apparatus.

Witness

At the moment of the sighting Mrs. N.N. was in a normal physical form and psychically well-balanced. She was neither under the influence of alcohol nor any other bymotive. When the UFO was approaching her, she began to feel qualmish and a certain pressure.

Mrs. N.N. wanted to return home quickly, being afraid of the UFO, and she was in the grip of terror the whole evening.

Mrs. N.N. did not speak to her neighbours of the sighting before many months had elapsed, nor did she recount her experience to any newspaper. The witness did not have before a clear conception of the flying saucers.

Observations of the Investigator

Mr. Pentti Nissilä, the investigator, visited the spot of the incident. According to his statement Mrs. N.N. first took a reserved attitude, which later changed to openness. She gave the impression of being a well-balanced and reliable person. She told that the sighting had greatly shocked her.

In 1965 a similar sighting has been reported in the U.S. Also in that case a tubular shank stuck out of an UFO. To put it brief, a 16 years' old high-school student Joseph Jalbert, living in the State of Massachusetts near Exeter, detected a reddish cigar-shaped UFO above the power lines.

Then he saw that a yellow disc got loose from it. The disc glided in direction of the power lines and stopped at a distance of 60 metres from the observer. Further, the disc remained for a while stationary only a metre above the lines. A silvery tube came out from the disc, touching the lines for a few seconds. Then, it drew back, and the yellow disc returned to the red cigar.

In the case of Mrs. N.N. the investigator, Mr. Nissilä ascertained that she had not heard of the above mentioned sighting in the U.S. It also is most improbable that this sighting could be ascribed to a hallucination or a common psychic-physical phenomenon that could find an explanation in the existing scientific knowledge.

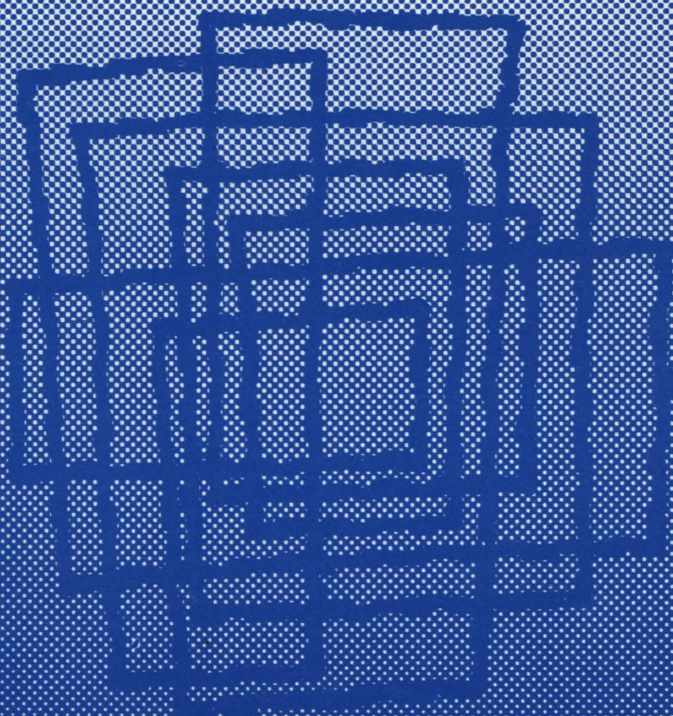
Proofs

Again it must be realized that all that has been gathered from this sighting is investigator's records (UFO-form), eyewitness' story, a drawing and the interesting points it has in common with the afore mentioned sighting in the U.S. These features we already know from a large number of account and thousands of reports. - Here again a case which qualitative essence belongs to the UFO-sightings kept in secret. Either the witnesses do not dare say anything or if they open their mouth, they wish to conceal their identity. For, in the evaluation of the explanation and the catalogue value of the sighting so many different criterions are used.

Matias Päätaalo

VIMANA

2
1970

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu läbde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista
takakannen sisäsivulla

VIMANA

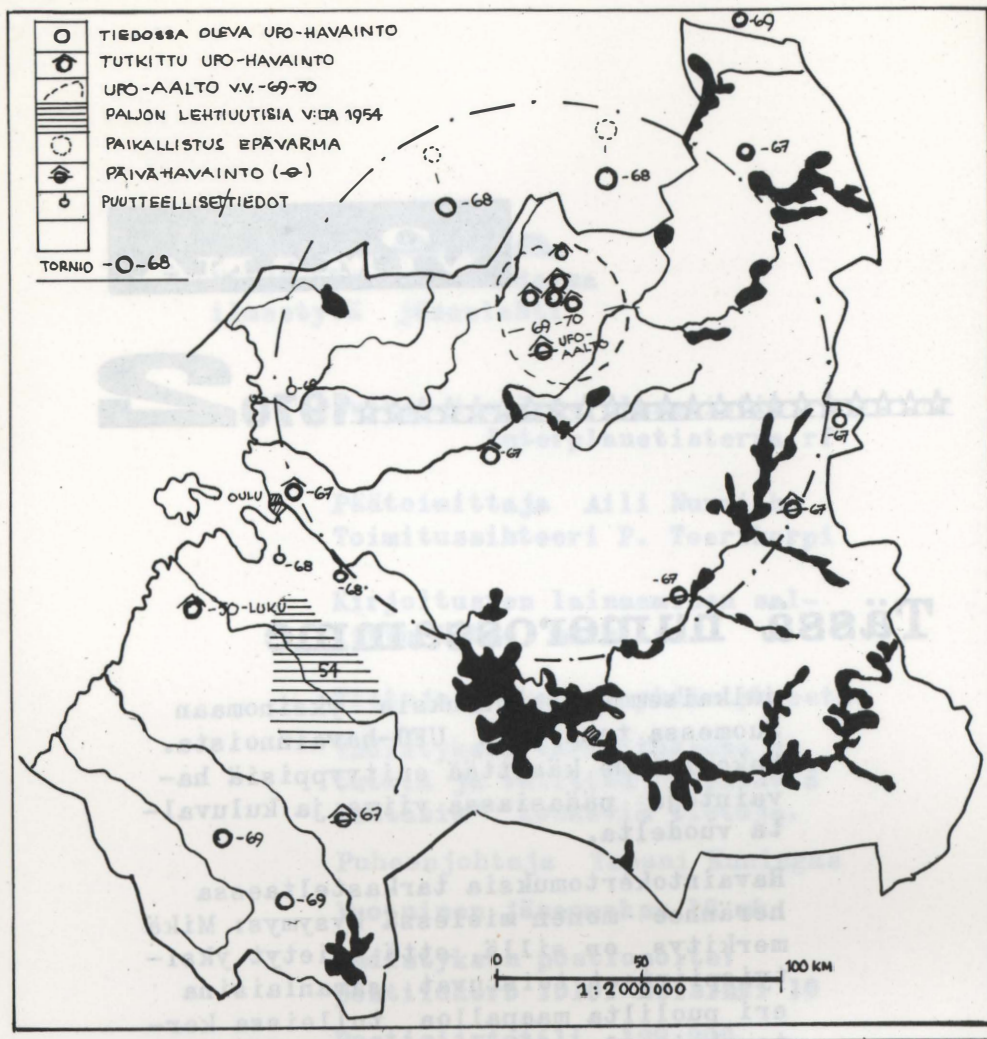
1970 **2**

Tässä numerossamme

julkaisemme selostuksia yksinomaan Suomessa tehdyistä UFO-havainnoista. Kokoelmamme käsittää erityyppisiä havaintoja pääasiassa viime ja kuluvalta vuodelta.

Havaintokertomuksia tarkasteltaessa herännee monen mielessä kysymys: Mikä merkitys on sillä, että tietyt yksityispiirteet toistuvat samanlaisina eri puolilta maapalloa tullessa kertomuksissa? Oikeuttaako tämä siihen, että voitaisiin puhua UFO-ilmiöstä UFO-ilmiöiden sijasta? Tämä lienee UFO-tutkimuksen oleellinen ja vaikea pulmakysymys. Toivomme, että VIMANA-lehden tämä numero antaa kysymyksen ratkaisemiseksi edes osittaista aineistoa.

UFO-HAVAINTOJA OULUN LÄÄNISSÄ : 1950 - LUKU; 1967 - 1970

Vuosien 1967-68 UFO-havaintojen esiintyminen Oulun läänin alueella antaa vaikutelman kuin havaintopaikat muodostaisivat jonkinlaisen rengastuksen Pudasjärven tunturiseudun Syöte-tunturin alueen UFO-aalto-pisteen ympärille.

Karttaan on merkitty muutamia luotettaviksi katsottavia havaintoja.

Matias Päätalo:

PUDASJÄRVEN UFO - INVAASIO JATKUU

VIMANassa n:o 4/1969 kerrottiin Syötteen, Särkiväärän UFO-havainnoista. Tämän jälkeen on alueelta tullut lukuisia uusia ilmoituksia oudoista valoilmioista ja vieraista esineistä. Havaintojen väliajat ovat vaihdelleet viikoista muutamiin päiviin. Tutkimusten suorittaminen on myös vaikeutunut, sillä tiedetään Kiirunan ESROn, Esrange-rakettikoeaseman ilmakehän tutkimusrakettien aiheuttaneen näköhavaintoja Pudasjärvellä. Kuten tiedetään, laukaitaan raketin barium-kaasua sisältävä kapseli noin 130 - 150 km korkeudella ja tällöin laajenevan kaasupilven näkyvyys säde muodostuu riittävän suureksi, jotta se säästä riippuen voidaan havaita suuressa osassa Oulun ja Lapin lääniä.

Todettakoon kuitenkin, että monet paikkakuntalaiset ovat tietoisia Kiirunan kokeista ja ovat havainneet ne lukuisia kertoja useiden vuosien ajan. Särkelän kansakoulun opettaja Timo Laine on havainnut Kiirunan kokeet ja niiden visuaalinen ilmentyminen on täysin erilainen nykyisiin UFO-ilmiöihin verrattuna. Laajenevassa kaasupilvessä näkyy aluksi pallo, joka vaihtaa väriään auringon spektrin tavoin. Pallo laajenee ja himmenee jolloin voidaan havaita, että tähdet näkyvät kaasupilven läpi. Tällainen havainto saattaa kestää useita minuutteja ja sen loppuun asti seuraaminen on tärkeää, ettei tehdä virheellistä ilmoitusta.

Pudasjärven UFO-ilmiöiden sarjassa - tietojen mukaan - vain yksi havainto liittyisi Kiirunan kokeisiin ja kaksi muuta havaintoilmoitusta karsiutuu havainnon epämääräisyyden takia. - Lokakuun jälkeen vuoden

1969 puolella alkoi uusi havaintojen sarja. Paikkakunnan asukkaiden keskuudessa oli julkisten tiedotusvälineiden ja muiden paikkakuntalaisten kertomana levinnyt tieto hyvin monista havainnoista. Tutkimus on kuitenkin suoritettu vain suurimman mielenkiinnon herättäneestä Särkivaaran havainnosta, sekä ajallisesti siihen liittyvistä rinnakkaistapauksista. Vaikka paikkakuntalaiset tulivat tietoisiksi Särkivaaran merkillisistä havainnoista, jota prof. Oksmanin antaman lausunnon mukaan ei voida noin vain selittää, on todettava, että asumistiheys Pudasjärven kunnassa on suhteellisen harva, kirkonkylä ja liikekeskus, Kurenalus poislukien.

Ei voida ilman muuta väittää UFO-paniikista johtuvaa psykologista osaratkaisua oleelliseksi koko havaintosarjan osalle, vaan on rehellisesti myönnettävä, että todellisten UFO-ilmiöiden toistuvuus alueella on ollut poikkeuksellisen runsasta. Mistään fyysisestä UFO-invaasiosta ei kuitenkaan voitane puhua.

UFO sähkölinjoilla jälleen

Marraskuun 28 päivänä 1969 klo 22,45 kulki metsätyömies Markku Riihiaho sisarensa Helena Riihiahon kanssa Varpuvaaran kohdalla. Helena Riihiaho havaitsi tällöin vasemmalla sähkölinjan kohdalla neljä eri valoa ja hän mainitsi siitä veljelleen. Markku Riihiahon kääntyessä katsomaan oli kolme valoista kadonnut ja vain yksi oli näkyvissä, ikäänkuin muut olisivat sammuttaneet valonsa. Pian viimeinenkin valo katosi ja havaitsijat olivat ihmeissään. - Havaintopaikka: maantie, josta etäisyys ihmisasuntoon n. 300 m. Sää: pilvinen ja pakkasta -5°C . Maassa oli useita senttimetrejä lunta. - Havainto kesti noin 5 min., valojen muoto epäselvä, kuitenkin omavaloisia, voimakkuusaste kuin punertava nuotio. Ääniä tai hajuja ei esiintynyt. Valopallojen koko noin $1/2$ m ja lähin etäisyys havaitsijoihin 500 m, korkeus maasta n. 10 m.

Havaintoilmansuunta pohjoinen. Tapauksen tutki opettaja Timo Laine. Selitystä ilmiölle ei ole löydetty.

UFO lensi auton eteen

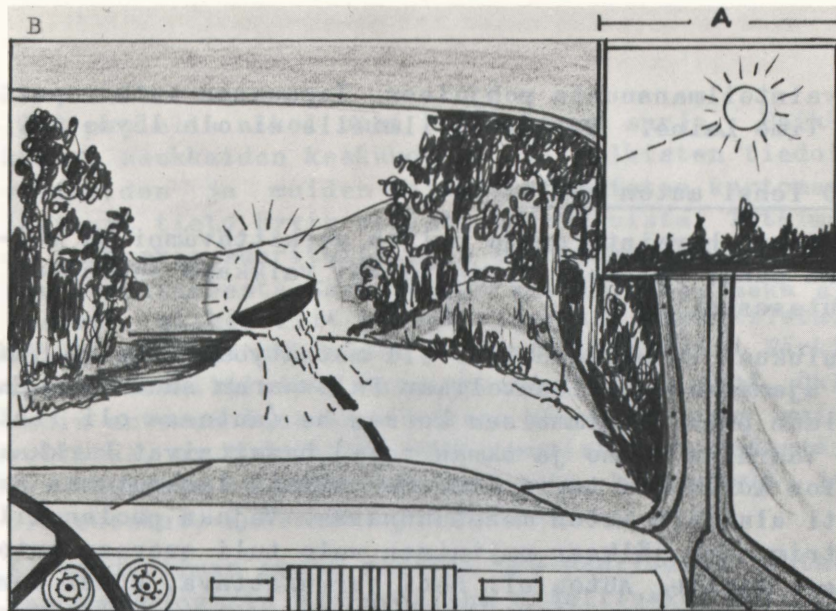
Seuraava havainto on jo paljon merkittävämpi ja voidaan puhua esineellisyydestä tai vaikkapa selvästä lautasesta.

Joulukuun 13 päivänä 1969 oli metsätyömies Heino Väärälä ajamassa henkilöautollaan Palovaaran suunnassa Sarakylään päin. Ensimmäisen kerran he (autossa oli lisäksi H. Väärälän vaimo ja tämän veli) havaitsivat kirkkaan valon korkealla taivaalla. Se näytti laskeutuvan nopeasti alaspäin auton menosuunnassa. Vajaan puolen kilometrin ajon jälkeen omituinen valo tuli suoraan auton eteen tielle. Autoa oli heti jarrutettava, ettei kummallinen valopatsas olisi jäänyt alle, silminnäkijöiden määritelmän mukaan paremminkin niin, ettei auto olisi jäänyt sen alle.

Kello oli tällöin 18.45 - 19.00 välillä. Esineen konkreettinen todellisuus käy ilmi seuraavasta:

Esine oli noin 1,5 m pituinen alas suuntautuva liekki mukaan lukien ja noin 0,5 m leveä, sukkulan tai kartion muotoinen. Esineen korkeus tien pinnasta oli vajaat 1,5 metriä ja se lähti lentämään auton edellä hyvin matalalla pitäen säännöllisenä etäisyytenä 50 - 60 metriä. Lentävän esineen keskusta oli selvästi tumma ja yläpuoli "hehkui" punaisena, alaosasta suuntautui tien liekki kuin jarruttavasta rakettimoottorista. Liikkuvan auton nopeus oli hiljennettävä 20 kilometriksi tunnissa, ettei auto olisi joutunut kovin lähelle esinettä, koska autossa olijat oli vallannut yhtäaikaan sekä pelko että uteliaisuus. Jonkin matkaa ajettua auton valokiilaan ilmestyi tiellä kävelevä mies, joka oli menossa samaan suuntaan kuin auto ja esine liikkuivat. Jalankulkija oli selin takanaan tapahtuvaan eikä siis tiennyt ilmiöstä mitään. Ennen jalankulkijan kohdalle tuloaan esine nousi jyrkästi ylös ja kaartoi vasemmalle metsän suojaan. Tällöin

A = näkyi aluksi valopisteenä havaintosuunnasta taivaalla, puiden yläpuolella

B = ilmestyi oikealta äkkiä auton eteen

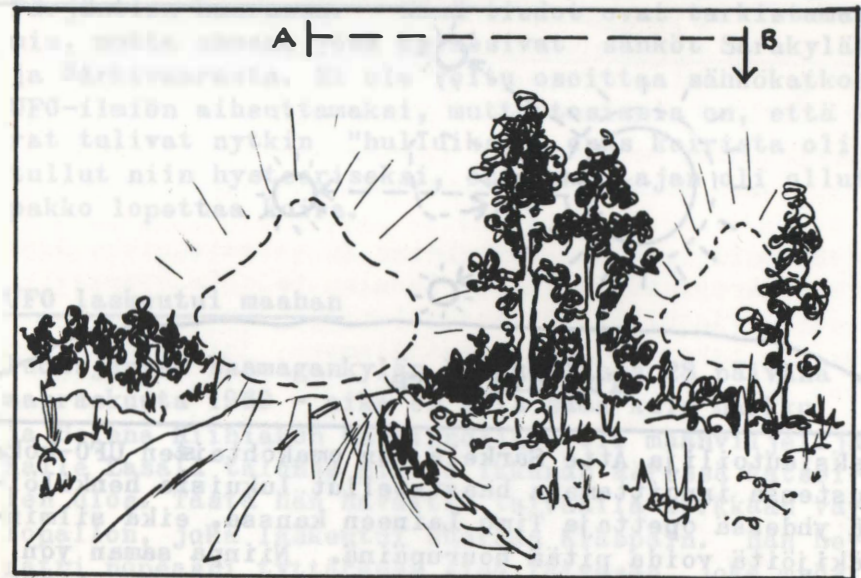
esine oli lentänyt auton edessä noin 2,8 km. - Opettaja Timo Laine haastatteli perusteellisesti havainnontekijöitä ja havainnon aitous on kiistämätön. Havaintopaikalla kävi lisäksi Pudasjärven kunnan väestönsuojeluohjaaja, talousneuvos Kalle Timonen. Radioaktiiviset mittaukset eivät osoittaneet mitään epänormaalia säteilyä.

Lisäksi Oulun UFO-kerho ry:n jäsen aliupseerioppilas Lauri Kurkela haastatteli autossa ollutta sotam. Ahti Kouvaa, joka antoi yhtä pitävän kuvauksen tapauksesta. Havainnon visuaalinen tosiasia on, että kyseessä on pimeänajan lähihavainto. - Voidaan vain ihmetellä havainnon loogisuutta - esim. esine kiersi jalankulkijan, kenties ns. inhimillisistä syistä.

Päärynämuotoinen valöpatsas keskellä päivää

Pudasjärven havaintosarja jatkuu:
Tammikuun 8 päivänä 1970 klo 12.00 oli emäntä Senni Rytinki viemässä pyykkejä naapuriin. Valtatien var-

teen päästyään hän koki elämänsä järkytyksen. Hän kääntyi tarkistamaan, tulee ko valtatie etelän suunnasta autoja, jolloin hän huomasi valtavan, aina puhelinpylväiden korkeudelle ulottuvan päärynämuotoisen valopatsaan keskellä tietä. Se oli joko kiinni tiessä tai hiukan sen yläpuolella. Valon kirkkaus oli sokaiseva ja rouva Rytinkin silmissä musteni. Hän kääntyi nopeasti takaisin hakeakseen muita silminnäkiä. Tällä välin "kirkas päärynä" oli siirtynyt metsän puolelle tien laitaan. Nyt rouva Rytinkin poika Pertti Rytinki havaitsi myös mahtavan ilmiön. Ihmeellistä havainnossa on, ettei siinä havaittu minkäänlaista esineellistä piirrettä, päivän valosta huolimatta. - On kuitenkin otettava huomioon, että jos kirkas valo olisi sisältänyt jotain esineellisyttä, se peittyi varmasti siitä hohtavaan kirkkauteen. Haastattelija Atte Särkelän mukaan "valopäärynä" etäisyys lähimpään ihmisasuntoon oli n. 200 m. ja lähin etäisyys havaitsijoihin n. 120 - 130 m. Pakkasta oli 7 - 8 astetta. Sää oli pilvinen. Havainnon kesto-aika yli 5 minuuttia.

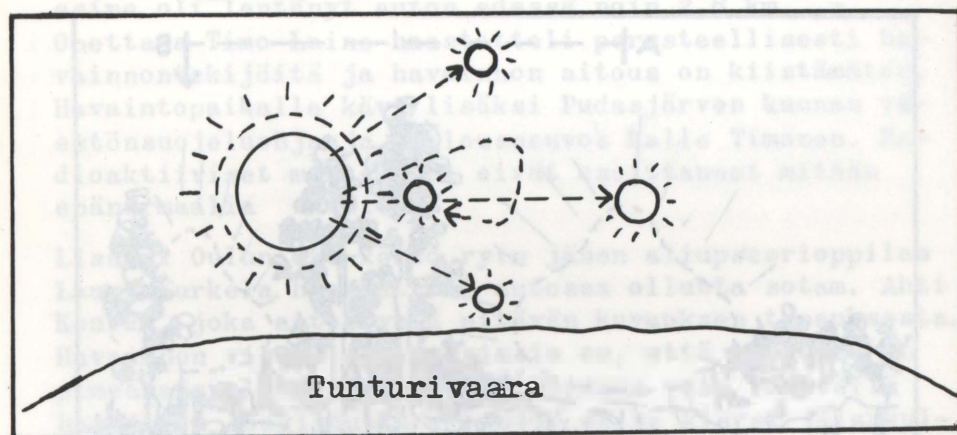

A = havainnon alkuminuutit, UFO tien päällä
B = loppuvaihe UFO oli siirtynyt metsään

Jälleen Särkivaaralla

Tammikuun 28 päivänä 1970 toistui lähes identtisesti syyskuun 8 päivän 1969 UFO-havainto Särkivaaran päällä. Klo 01.40 havaitsi työmies Eetu Särkelä talonsa lattiaan heijastuvan valon, joka omituisella tavalla välkehti. Noustuaan katsomaan ikkunasta Särkelä havaitsi Särkipерän tunturin päällä kirkkaan valopallon. Hetken välähdeltyään pallo vakiintui paikalleen ja isosta pallosta lähti neljä pientä valopalloa lentoon. Yksi pienistä palloista, se joka irtosi viimeksi teki mutkan hiukan kauempana ja palasi sitten ison pallon viereen. Iso pallo kutistui sen jälkeen pienemmäksi ja sen kirkkaus himmeni. Jonkin ajan kulluttua iso pallo lähti liikkeelle itään päin ja nousi samalla ylöspäin häviten lopulta mustaan pilveen. Omituista ehkä, mutta pienet pallot olivat kadonneet maahan päin. Näytelmän näki myös Eetu Särkelän veli Valdo Särkelä.

Taksiautoilija Atte Särkelä on omakohtaisten UFO-koke-mustensa innoittamana haastatellut lukuisia henkilöitä yhdessä opettaja Timo Laineen kanssa, eikä silmin-näkijöitä voida pitää hourupäinä. Niinpä saman yön iltana, jolloin Eetu Särkelä teki havaintonsa, tammi-kuun 27 päivänä klo 18.30 havaitsi Atte Särkelä Tuntu-

rivaaran päältä valovan. Nuhakuumeesta huolimatta Atte Särkelä kiipesi Särkelän koulun katolle kiikari mukanaan. Sakea pilvisyys häiritsi kuitenkin näkyvyyttä, jolloin hän väläytteli taskulampulla tunturin suuntaan valomerkkejä. Tällöin hän huomasi, että pilvestä leimahti äkkiä punaista valoa, joka heijastui Särkipерän ja tunturin välisille rinteille. Valo näkyi hetken vielä samanlaisena, mutta Atte Särkelä ei jaksanut seurata sitä, vaan meni nukkumaan. Muutamia tunteja myöhemmin, klo 22.30 havaitsivat Salme Ramstedt ja Aune Valkonen Särkipерän tunturin päällä suuren punaisen pallon. Pilvet olivat tällöin jo väistyneet ja pallo teki nousevaa edestakaista liikettä. Myöhään yöllä noin 10 minuuttia aikaisemmin kuin Eetu Särkelä teki havaintonsa, klo 01,30 oli Pudasjärven sairaalan talonmiehen koira nostanut valtavan rähäkän ja kynsien hyppinyt ikkunalaudoille. Myös kolme muuta koiran omistajaa oli kertonut samanlaisesta "koirahysteriasta".

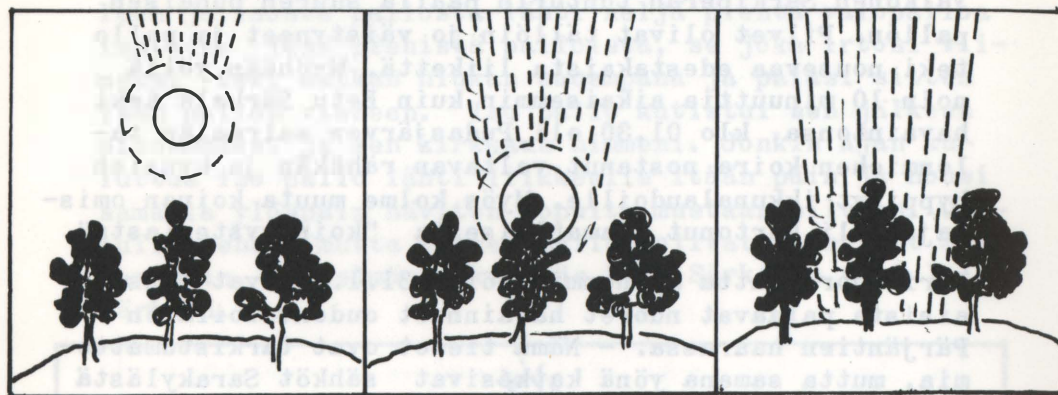
Pari vuorokautta myöhemmin yöllä 31.1. olivat tanssiaisista palaavat nuoret havainneet oudonvaloilmion Pärjäntien haarassa. - Nämä tiedot ovat tarkistamattomia, mutta samana yönä katkesivat sähköt Sarakylästä ja Särkivaarasta. Ei ole voitu osoittaa sähkökatkoa UFO-ilmiön aiheuttamaksi, mutta tosiasia on, että koirat tulivat nytkin "hulluiksi", eräs koirista oli tullut niin hysteeriseksi, että omistajan oli ollut pakko lopettaa koira.

UFO laskeutui maahan

Pudasjärven Naamagankylän Pikkukylässä 28 päivänä marraskuuta 1969 - aika on siis sama kuin Markku ja Helena Riihiähon havainnolla - oli maanviljelijä Kalle Lasala talonsa pirtin ikkunan ääressä katsellen ulos. Tästä hän havaitsi taivaalla kirkkaan valopallon, joka laskeutui suoraan alaspäin. Hän herätti nopeasti tyttärensä Aino Toivasen, joka myös ehti nähdä valopallon alastulon. Pallosta suuntautui suoraan taivaalle leveä voimakas valokiila, joka voi-

mistui sitä mukaan mitä alemmas pallo tuli. Kello oli tällöin 22.00. Valopallo laskeutui erään harjun taakse ja kun se oli maassa tai hyvin lähellä sitä- jäivät leveät valokiilat osoittamaan, että UFO oli laskeutunut. Laskeutumispaikkaan on havaintopaikasta matkaa arviolta 3 - 4 km. Samaan aikaan, vain noin 30 minuuttia myöhemmin tapahtui Markku ja Helena Riihiähon havainto 6 km päässä suuren pallon laskeutumispaikasta. Sieltä näkyi voimakas valo yli 2 tunnin ajan, aina klo 24.00 saakka.

A

B

C

A = kello 22.00 havainto B = nopea lasku 3 - 4 minuutissa
C = voimakkaat valokiilat klo 24.00 saakka

Myöhemmin opettaja Timo Laine ja metsätekniikko Aapo Ahvenjärvi ottivat Kalle Lasalan talosta kompassisuunnan ja hiihtivät laskeutumispaikan suuntaan. Harjun takana on kaksi metsälampea, joista alimmainen Säkisten lampi osui suuntaan. Laine ja Ahvenjärvi totesivat, että lammen keskellä oli sula kohta, josta oli tullut vettä jäälle. Timo Laine ihmetteli sulan reunojen rengasmaista tasaisuutta, mutta ei halunnut kommentoida asiaa sen tarkemmin. Aikaisemmin lammissa ei ole ollut sulia kohtia, ei siis varmuudella tiedetä, oliko UFO ollut lammen päällä vai sen suunnassa, joko lähempänä tai kauempana.

Yhteenveto

Kirjoittajan kommenttina todettakoon, että Pudasjärven havainnot lienevät periodisilta jaksoiltaan ainutlaatuisimmat koko Suomessa. Samoin massaesiintyminen, sekä keskittyminen malmipitoisille alueille. Pudasjärven tapausten tiimoilta on suoritettu 13 lomaketutkimusta sekä suullisia haastatteluja tuntematon määrä. Julkisessa lehdistössä havainnot ovat aiheuttaneet yhteensä 8 erilaista lehti uutista ja saman verran rinnakkaisuutisia paikallislehdissä tai valtakunnallisissa suurlehdissä. Lehdistön välittämä informaatio on ollut suhteellisen objektiivista, ehkä usein toimitusteknisistä syistä virheellistä tai inhimillisistä syistä hiukan väritynyttä oleellisuuden pysyessä vakiona.

Yhteiskunnallisena piirteenä todettakoon, että esim. puolueisiin sitoutumattomat lehdet ovat käsitelleet asiaa paikallisesti ottaen laajemmin ja yksityiskohteisemmin sekä nämä lehdet - muuten positiivista todeta - ovat ottaneet yhteyden ufologian harrastajiin ja pyytäneet sekä tietoja että lausuntoja ja yleensä vältelleet konservatiivista asennetta. Mikäli olen tarkasti seurannut, eivät sosialistiset lehdet ole kirjoittaneet, ihme kyllä, tapauksista yhteensä kuin 100 mm x 1 palstan suuruiseksi. Tämän ei tarvitse johtua asenteista vaan siitä, että sosialististen lehtien levikki esim. Oulun läänissä on pieni, eikä niillä ole maakunnassa aluetoimituksia taim päätoimisia avustajia, muutamia free-lance journalisteja lukuunottamatta.

VIMANA

aikaisempia numeroita voi tilata
yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

IMJÄRVEN TAPAUUS

Edellisessä numerossamme julkaisimme lehti-leikkeen, jossa kerrottiin Heinolan maalaiskunnan Imjärvellä viime tammikuussa sattuneesta oudosta valoilmioista. Suomen Kuvalehden (N:o 7/70) artikkelissa "Jopa välähti" kuvailtiin tapausta melko laajasti. Aarno Heinosen - tapauksen toisen osapuolen otettua sittemmin yhteyden myös yhdistykseemme kävi toukokuussa 4-henkinen ryhmä Imjärvellä tutustumassa paikan päällä tapaukseen, josta kerrottakoon tässä seuraavaa:

Toverukset Aarno Heinonen (37) ja Esko Viljo (40) olivat tapansa mukaan hiihtolenkillä tammikuun 7 kello 16 tienoissa. Hiihtäessään ylös loivaa mäenrinnettä he tapansa mukaan pysähtyivät hetkeksi levähtämään. Heidän jutellessaan siinä sauvoihinsa nojaten parin metrin päässä toisistaan näki Esko Viljo kaakon suunnasta tulevan kovalla nopeudella kirkkaan valokuovan, joka äkkiä pysähtyi ja miesten yläpuolella välähti. Viljo näki "alta kulmain" että heidän yläpuolellaan oli jokin esine. Aarno Heinonen sen sijaan katsoi ylös, koska sieltä kuului surinaa, joka voimistui ja tuli miehiä kohti. Heinonen näki suuren vaalean harmaan esineen heidän yläpuolellaan noin 4 - 5 metrin korkeudella maasta. Esineestä laskeutui alas harmaata, lievästi punertavaa sumua, joka haisi rikiltä. Miehet eivät voineet lainkaan liikkua eivätkä puhua. Esineen alapinnalla oli keskellä pieni rengas, ikäänkuin putki ja siitä kajasti valoa. Heinonen: "Laitteen pohjassa oli muutakin, en muista." Putkesta tuli alas valopallo, noin potkupallokokoinen, se laskeutui lu-

melle miesten väliin ja levisi siinä noin metrin laajuiseksi tulen väriseksi ympyräksi, keskeltä vaaleampi, reunoja kohti väri voimistui, reunaan kiersi 1 cm levyinen tumma rengas. Valoympyrästä sinkoili 10 cm pituisia säkeniä aina 3 metrin etäisyydelle joka suuntaan, väriltään ensin punaisia, sitten vihreitä, viimeiseksi violettisia. Säkenöimisen kestätyä kolmisen sekuntia alkoi valoympyrä supistua reunoista käsin ja keskeltä kohoten muodostui jälleen palloksi, joka nopeasti vilahti takaisin ylös ja sisään putkesta, josta oli tullutkin. Miehet seisoivat harmaanpunertavaan sumuun kietoutuneina. Valopallon singahdettua ylös Heinonen vilkaisi Viljoon päin. Välillä oli kuitenkin niin tiheä sumu, ettei tätä näkynyt, mutta samassa näkyi sumussa aukko ja aukossa seisojain noin metrin korkeudella maasta kummallinen olento: kääpiön näköinen, korkeus 1 - 1,20 metriä, puettuna vihreään suojapukua muistuttavaan asuun, päässä vihreä suippolakki, käsissä valkoiset pitkävartiset käsineet, jalassa tummemman vihreät saappaat. Käsissään olento piti kameraa muistuttavaa mustaa kojetta, jossa näkyi valkoinen nappi. Hän katsoi kameraansa kuin olisi ottanut valokuvaa miehistä. Olento näkyi hyvin selvänä, mutta vain hetken, sitten se hävisi ja nyt oli sumukin hälvennyt, niin että Heinonen saattoi nähdä toverinsa.

Esine heidän yläpuoleltaan oli myöskin hävinnyt. Miehet katsoivat kelloa ja totesivat sen olevan 16.45. He eivät saaneet hetkeen sanaakaan sanotuksi, katselivat vain toisiaan. Sitten alkoi Heinonen tuntee pahoinvointia ja sitä puolta kehosta, joka oli ollut valoympyrään päin, alkoi kummasti kuumottaa, sitten vilu karmaisi. Henkeä ahdisti, ei pystynyt kummolla puhumaan, nivelissä tuntui kipua, selkään koski. Tuntui, kuin vatsa olisi ollut täynnä kuumaa vettä, oli annettava kovasti ylen. Esko Viljo oli seisonut suoraan valoympyrää kohti, hänen kasvonsa turposivat ja muuttuivat ruskehtavan punaisiksi. Muuten hän

ei tuntenut vointiaan niin huonoksi kuin Heinonen. Hetken tuumailtuaan miehet totesivat, että on lähdettävä kiireesti kotiin ja edelleen saamaan lääkärinhoitoa. Heinonen pääsi vain vaivoin liikkeelle, selkä koukussa ja kovasti yrittäen hän sentään pääsi kotiinsa Viljon lähtiessä hakemaan taksiautoa. Sitten ajettiin Heinolan sairaalan poliklinikalle, jossa lääkäri "katseli vain päällisin puolin" Heinosta, Viljoon "hän ei vilkaissutkaan, vaikka kasvot olivat aivan turvoksissa ja palaneet." Lääkkeeksi miehet saivat kaksi unitablettia kumpikin.

Heinonen on tapauksesta lähtien ollut lähes työkyvytön. Hän on ammatiltaan metsätyömiehen ja innokas urheilija; kuluneena talvena hän on jaksanut olla työssä vain kolme päivää. Muutama vuorokauteen tapauksesta vatsassa ei pysynyt mikään ruoka, päänsärky oli ankara ja varsinkin aamuisin tuntui tasapainohäiriö. Öisin hän näki painajaisia esineestä, joka oli heidän yläpuolellaan. Kevään kuluessa oireet ovat heikentyneet, mutta kunto ei ole kuitenkaan palautunut entiselleen. Heinosen äiti kertoi, että hänen pestessään vaatteita, jotka Aarno Heinosella olivat k.o. hiihtoretkeillä yllään, ne ikäänkuin kihisivät. Miehet kertoivat myöskin eräänä piirteenä, että heidän käydessään talven mittaan saunassa, alkoi koko heidän ihonsa muuttua ruskean punaiseksi. Tämäkin oire on vähitellen hävinnyt.

Miehet kertoivat, etteivät he tapauksen jälkeisinä päivinä muistaneet kuin aivan vähän kokemastaan, "vasta ajan kanssa on kaikki kirkastunut."

(AN)

Eero Viitala:

UFO-HAVAINTO KEMISSÄ

Konstaapeli N.N. kertoo seuraavaa:

Tässä kertomani tapaus sattui vuonna 1968 marraskuun 20 päivän tienoilla (päivämäärä ei ole aivan tarkka) Kemien lähellä Maksniemessä Kemistä Ouluun menevän tien varrella. Tapahtumapaikalla kaartuu tie loivasti oikealle Kemistä päin tultaessa. Tällä kohdalla kulkevat vanha tie ja uusi tie rinnakkain noin 200 metrin matkan, lisäksi on tapahtumapaikalla poikkitie, joka vie ylempänä olevalta vanhalta tieltä uuden tien yli alas rantaan. Tulen koirani kanssa klo 20.45 potkukelkalla rannasta tulevaa tietä. Päästyäni noin 15 metrin päähän uudesta valtatiestä otin koirani pangasta kiinni, koska näin Kemistä päin kaarteessa tulevan henkilöauton. Tarkoitukseni oli odottaa auton menevän ohitse, ja seurattessani auton kulkua kaarteessa näin äkkiä valon, joka kaarsi jokseenkin auton kulkusuunnasta jyrkästi tien poikki minua kohti. Luulin sitä jonkinlaiseksi heijastumaksi. Valo tuli 45° kulmassa noin 4 - 5 metrin korkeudelle eteeni suurella nopeudella ilman minkäänlaista ääntä. Nyt huomasin, että se oli noin 5 metriä halkaisijaltaan oleva esine, joka hohti hyvin voimakkaasti kirkkaan vihreää ja punertavaa valoa niin että seutu oli täysin valaistu. Esineen tullessa suoraan minua kohti pelkäsin jääväni sen alle ja kyyristyin tien laidan. Esine muutti kuitenkin samassa suuntaansa ja kohosi valtavalla nopeudella 80° kulmassa ylös taivaalle. Samalla siitä kuului ääni, joka muistutti kuuman raudan veteen putoamista. Kohotessaan se katosi äkkiä näkyvistä, mutta sen jälkeen jäi ilmaan kirkkaita pyrstöjä, jotka muistuttivat kaasuhitsausliekkejä. Liekkien pituutta en pystynyt arvioimaan. Ne olivat kuin salaman iskuja öisellä taivaalla. Koirani oli häipynyt vinkuen metsään. Luokseni tuli juosten mies, joka osoittautui edellä mainitsema-

ni auton kuljettajaksi. Hänen ensimmäiset sanansa olivat: "Olettehan te sentään täällä". Hän oli myös nähnyt kirkkaan esineen ja sen valossa minun seisovan tien reunassa. Hän oli pysäyttänyt autonsa ja tullut ulos, jolloin hän näki tiellä vain potkukelkan. Hän oli pelästynyt luullen kirkkaan esineen vieneen minut mukanaan. Pienen keskustelun jälkeen tunnustimme säikähtäneemme aika pahasti ja päätimme olla puhumatta tapahtumasta kenellekään. Kukaan ei meitä kuitenkaan uskoisi.

LEIKKISÄ VALOPALLO HALIKOSSA

Neiti Niemisen ollessa tovereidensa kanssa autoajelulla Halikon Karjanummella kiinnitti hänen huomionsa auton takaikkunasta katsellessaan erikoisen kirkas "tähti". Tämä valopallo oli tähtiin verrattuna huomattavasti suurempi ja kirkkaampi. Pallon ollessa noin 1/2 minuutin ajan paikoillaan - väristen kuitenkin revontulien tapaan - se putosi yhtäkkiä kovaa vauhtia alaspäin samalla kirkastuen jonkin verran. Tämän jälkeen pallo pysähtyi noin 1/2 sekunniksi ja alkoi sitten kiivetä ylöspäin hitaasti, välkkyen ja huojuen koko ajan. Pysähdyttyään jälleen 1/2 sekunniksi, se putosi kovaa vauhtia alaspäin alemmaksi kuin ensimmäisellä kerralla, pysähdyksen jälkeen alkoi taas hidask nousu huojuen ja välkkyen sekä pysähdyks 1/2 sekunniksi. Tämän jälkeen pallo laski jonkin matkaa alaspäin kovaa vauhtia ja pysähtyi noin 2 - 3 sekunniksi lähtien sitten hyvin hitaasti vaakalentoon länteen päin ja kiihtyvällä vauhdilla pois näkyvistä. Muut autossa olijat eivät palloa nähneet sillä ainoastaan neiti Nieminen katseli takaikkunasta ulos. Pallon kooksi hän arveli noin 2 metriä. - Tapaus sattui lokakuussa 1969 kello 01.00 ilman ollessa kirkas ja kuutamoinen. Pakkasta oli muutama aste.

Reijo Aaltonen

ONKO KUVASSA NÄKYVÄ MUODOSTUMA UFO?

Tämä kuva on otettu veneestä käsin Poosjärvellä. Sen otti kuvassa olevan henkilön, Arja Lehtiran ystävätär kesäkuun alussa vuonna 1968. Kymmenen sekunttia myöhemmin otetussa kuvassa ei muodostumaa enää esiinny.

K O K E M U S   L A P S U U D E N   A J A L T A

Rouva N.N., joka ei halua nimeään mainittavan, on kertonut allekirjoittaneelle lapsena kokemaan tapauksesta seuraavaa:

"Vuonna 1942 ollessani 9 vuotias koin merkillisen tapahtuman. Kotini oli silloin Kankaanpään pitäjän Niinisalon kylässä. Eräänä heinäkuun päivänä olin palaamassa kotiin vietyäni lehmät laitumelle. Kävelin tapani mukaan rautatietä pitkin. Vasemmalla puolella rautatietä kulki tie, joka jonkin matkan päässä ylitti rautatien. Saavuttuani kohtaan, jossa tien ja rautatien väliä oli noin 10 metriä, näin tieltä päin tulevan minua kohti tuntemattoman naisen. Hän näytti noin 40 - 50 vuotiaalta. Hän oli pitkä, ehkä 175 cm pituinen. Hänellä oli yllään tummansininen kävelypuku, hän oli avopäin, tukka oli lyhyeksi leikattu, tumma ja tuuhea, loivasti kihartuva. Hänen kasvonsa olivat kapeat, nenä suora. Hän oli hauskan-, mutta ei varsinaisesti naisellisen näköinen. Hän hymyili koko ajan. Koko hänen olemuksensa teki erittäin ystävällisen vaikutuksen. Hänestä huokui luotettavuus, avuliaisuus ja hyvyys. Hän tuntui erittäin kehittyneeltä, suorastaan täydelliseltä ihmiseltä. En siis tuntenut pienintäkään pelkoa, kun hän otti minua kädestä. Minusta tuntui, että hän halusi minun tulevan mukaansa.

Koko tapahtuman aikana en muista kuulleen kenenkään tapaamani henkilön ääntä. En myöskään muista kuulleen omaa ääntäni.

Lähdin siis empimättä naisen mukana rautatieltä kohti lähellä kulkevaa tietä. Tielle tultuamme näin sitä pitkin tulevan kaksi minulle tuntematonta miestä raahaten mukanaan kovasti rimpuile-

vaa poikaa. Tunsin pojan ulkonäöltä, hänen kottinsa oli noin 2 kilometrin päässä. Poika oli tuohon aikaan 13 vuotias. Miehet olivat tavallisen kokoisia, hoikkia, puettuna vaalean sinisiin siileää kangasta oleviin paitoihin ja hiukan tummempiin, rievästi vihertäviin housuihin. He olivat avopäin, heidän tukkansa oli vaalea, lyhyeksi leikattu. He olivat 30 - 35 vuotiaan näköisiä. He tekivät ystävällisen vaikutuksen. Poika, jota he kuljettivat mukanaan, näytti olevan kovasti peloissaan ja hän yritti tehdä kaikin voimin vastarintaa. Miehet kuljettivat poikaa vasemmalle tiestä, nainen ja minä seurasimme perässä. Siellä oli puiden välissä pieni aukeama noin 10 metrin päässä tiestä. Aukeamalle tultuamme näin siellä seisovan kummallisen laitteen kolmen "jalan" varassa. Laite oli alumiinin värinen ja sen kyljessä näkyi kapea aukko, josta johti 4 - 5 askelmaa maahan. Mielestäni laite oli noin 2 metriä korkea ja noin 7 metriä leveä. Jalat, joiden varassa laite oli, olivat yli metrin korkeat. Miehet nostivat pojan aukosta sisään. Tunsin kuinka nainen tiedusteli minulta, haluaisinko tulla mukaan laitteeseen. Nousin vähääkään epäröimättä askelmat ja astuin aukosta sisään naisen seurattessa perässäni.

Astuessani sisään näin vasemmalla pojan kyykistyneenä lattialle ja huutavan hysteerisenä pelosta. Kun käännyin taakseni, huomasin, että aukko oli suljettu. En tiedä kuinka se oli tapahtunut, sillä mitään ovea en ollut nähnyt.

Huomasin olevani pyöreässä huoneessa, jossa vasemalla oli noin 2 metriä korkea kojetaulua muistuttava levy, pinta täynnä mittareita ja laitteita. Vastapäisellä seinällä oli pöytä ja sen ääressä istui 5 miestä. He olivat puetut samalla tavalla kuin ne miehet, jotka toivat pojan laitteeseen. He keskustelivat rauhallisesti ja vakavina, vaikuttivat siltä, että menossa oli tärkeä neuvottelu. Nainen esitteli minut miehille, jotka olivat ystävällisiä, mutta eivät kiinnittäneet minuun enem-

pää huomiota. Näytti siltä, että poika oli unohdettu lattialle. Muistan selvästi tunteneeni kuinka suuressa hädässä poika oli ja mielestäni hän huusi kovasti, mutta kukaan ei näyttänyt välittävän siitä. - Huoneen sillä seinällä, jossa pöytä oli, oli rivi ikkunoita, joista näkyi ulos. Tullessamme en ollut nähnyt ikkunoita sillä puolella laitetta, jossa oviaukko oli.

Nainen ohjasi minut kojetaulun eteen ja kehotti minua painamaan alas vipua, joka oli kojetaulun vasemmassa reunassa. Ojensin käteni ylös ja ulotuin juuri vipuun. Vedin sen alas ja samalla hetkellä tunsin, kuinka lähdimme lentoon huimaavaa vauhtia. Tunsin naisen sanovan: "Nyt lennämme itään päin kohti Jeesuksen syntymäaikaa". Naisen läsnäolo loi turvallisen tunteen, enkä siis pelännyt ollenkaan. Olin paljain jaloin, joten tunsin selvästi, että huoneen lattia oli metallia, joka kuitenkin kulkukohdista oli päällystetty kumia muistuttavalla matolla. En muista kuinka jouduin kojetaulun takana olevaan pienempään huoneeseen, johon johti aukko suuremmasta huoneesta. Tämän huoneen koko oli noin 2 x 2 metriä. Mitään ovea en tässäkään muista nähneeni, vain oviaukon. Tässä huoneessa oli yksi ikkuna ja sen alla oli pöytä, jolla oli pino karttoja. Seisoin naisen kanssa pöydän ääressä pöydän reunan ollessa rintani tasolla. Nainen seisoikin takanani ja levitteli karttoja esitellen niitä minulle miesten seurattessa oviaukossa.

Nainen kysyi minulta, mitä tiedän Jeesuksesta, olinko ehkä koulussa lukenut jotain Hänestä. Vastasin, että kyllä meillä koulussa on luettu Hänestä. Nyt nainen selitti, että on hyvin tärkeää tulla tuntemaan Jeesusta koskevat asiat, ja että Hänen sanansa ovat tosia. Nainen vakuutti myös, ettei ihminen koskaan häviä. Vaikka tämä aineellinen ihminen katoaa, niin ihminen silti on olemassa ikuisesti. Karttoja selaillessaan hän selitti, että missään ei ole rajaa eikä

loppua. Hän sanoi myös, että aikaa ei ole, vaan siinä voidaan kulkea eteen- yhtä hyvin kuin taaksepäin.

En muista lainkaan tekemiäni kysymyksiä, vaikka kävimme siinä karttapöydän ääressä vuorokeskustelua. Vastauksistakin muistan vain ne, joita nainen erityisesti painosti. Tässä vaiheessa aloin tuntea järkytystä. Oviaukossa seisovat miehet olivat kiinnostuneen tuntuksia, he seurasivat ikäänkuin hyväksyen naisen selityksiä ja osoittivat hämmästyksensä siitä, että ymmärsin mitä nainen puhui. Koko ajan tunsin, että nainen oli määrävässä asemassa, että hän oli "aluksen kapteeni". Aloin tuntea yhä enemmän järkytystä kuulemani johdosta ja tähän päättyvät muistikuvani laitteessa olostani siihen hetkeen saakka, jolloin havaitsin makaavani pellolla. Olin lähellä rautatietä vajaa puoli kilometriä takaisin päin siihen suuntaan, josta olin tullut naisen tavatessani. Tunsin ankaraa särkyä vatsassani ja voimani pahoin. Olin kovasti järkyttynyt ja aivan pois tolaltani, en muista kuinka pääsin kotiin, jossa oltiin jo huolestuneita viipymiseni johdosta. Arvioni mukaan oli kulunut noin kaksi tuntia siitä, kun tapasin naisen siihen, kun saavuin kotiin. Pojasta en tiennyt mitään. Olin useita viikkoja järkyttynyt ja vatsani oli jatkuvasti kipeä. En voinut syödä juuri lainkaan, joten laihtuin kovasti. Silmäni alkoivat vähitellen tulla valonaroiksi, turvota ja käydä punaisiksi - myös silmämunat olivat aivan punaiset. Noin kuukauden kuluttua tapahtumasta olin niin sairas, että jouduin sairaalaan. En nähnyt mitään, silmäni olivat niin arat ja kipeät, että minun oli pidettävä mustia silmälappeja. Sairaalassa minua tutkittiin tarkoin, mutta syytä huonoon kuntooni ei löydetty. Vähitellen aloin kuitenkin toipua ja noin kuukauden kuluttua pääsin sairaalasta kotiin. Olin pois koulusta koko syyslukukauden. Noin vuoden ajan pelkäsin kovasti paikkaa, jossa laite oli seisonut. En myöskään uskaltanut katsoa taivaalle rautatien yläpuolelle.

Kokemani tapauksen unohdin moneksi vuodeksi, vasta noin kymmenen vuoden kuluttua alkoi kaikki palautua vähitellen mieleeni. Ensimmäiseksi muistin naisen selitykset; ne olivatkin olleet koko ajan tajuntani pohjalla, vaikka en ollut muistanut niiden alkuperää. Pojasta, joka oli myös mukana laitteessa, kuulin sittemmin, että hänen mielensä tasapaino oli järkkynyt niin pahoin, että hän 17 vuoden ikäisenä joutui laitoshoitoon."

Aili Nurmiaho

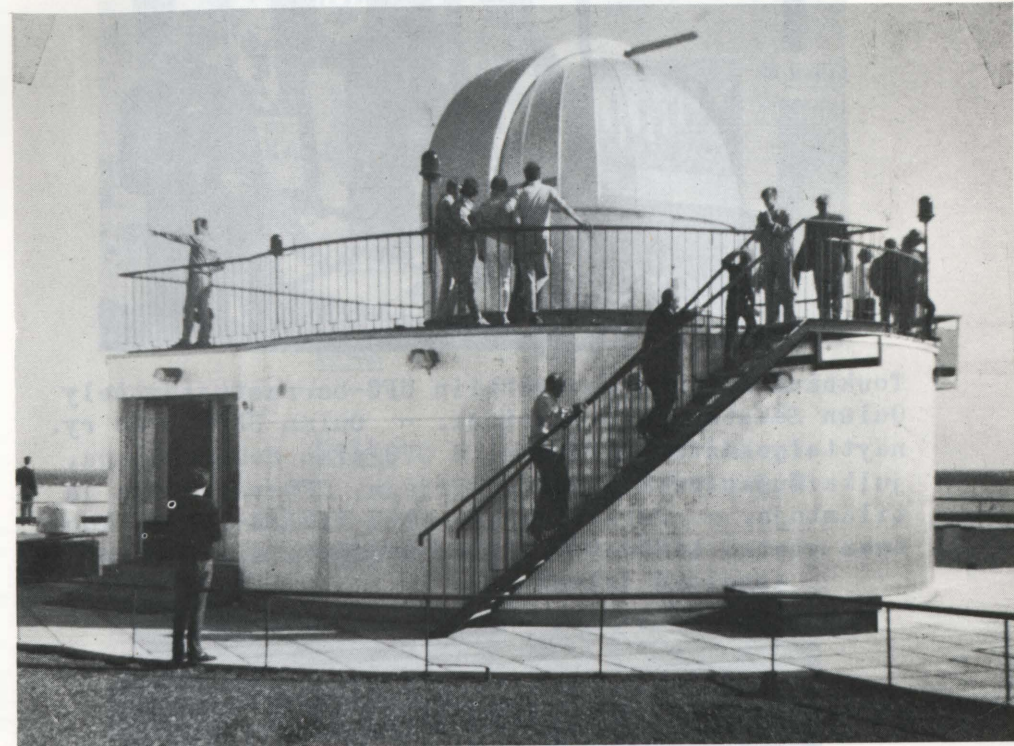

MIKÄ LIIKKUI NIINISALON TAIVAALLA JUHANNUSAATON VASTAISENÄ YÖNÄ 1970 ?

Radiouutisen johdosta otti tri J. Lund yhteyden Niinisalon varuskunnan säähavaintoasemalle, josta hänelle kerrottiin seuraavaa:

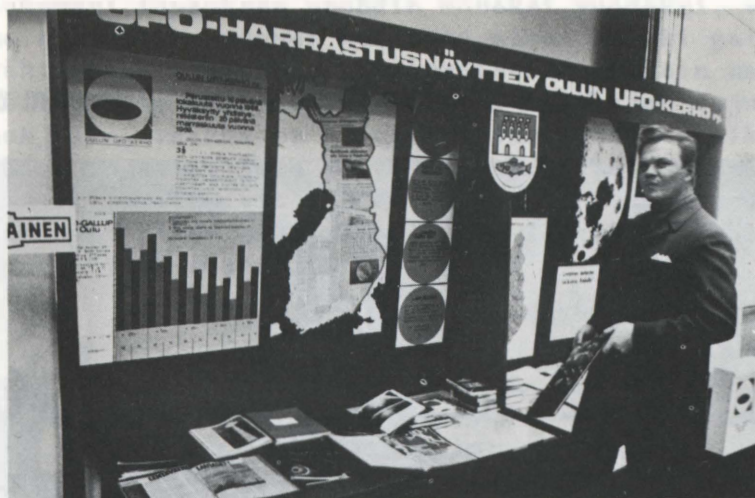
Kesäkuun 19 päivän vastaisena yönä havaittiin taivaalla valtavan suuri esine liikkuvan pohjois-etelä suuntaan. Teodoliitilla mitattuna se oli noin 13 kilometrin korkeudella, sen halkaisija oli yli 100 m. Se liikkui tuulen suuntaan n. 40 - 50 kilometrin tuntinopeudella, nopeus ei ollut aivan tasaista. Se heijasti valoa, joka kuitenkin saattoi olla auringon valon heijastusta. Se näytti aluksi pyramiidin muotoiselta, mutta muuttui sitten epämuotoiseksi. Kankaanpäässä sen havaitsivat useat sadat henkilöt paljain silmin; tutka ei reagoinut ilmiöön. - Havaintoilmoituksia on tullut myös Karvialta, Tampereelta ja Helsingistä.

OULUN UFO - KERHO RY.

tervehtii tämän kuvan välityksellä kaikkia suomalaisia UFO-kerhoja ja alan harrastajia. Oulun UFO-kerho ja Tähtitieteellinen Yhdistys Arktos ry. ovat yhteistyössä tämän kuvun sisällä. - UFOja ei ole havaittu. - Kuvassa on Arktoksen upouusi observatorio, jonka sisällä Japanista ostettu 1800 mm polttovälillä varustettu peili-teleskooppi.

Toukokuussa Oulussa avattiin UFO-harrastusnäyttely Oulun Säästöpankin tiloissa. - Oulun UFO-kerho ry. näyttelyosastolla on esillä UFO-alan dokumentteja, julkaisuja, tutkimuksia, kirjoja, UFO-valokuvia ja tilastoja. - Mainittakoon, että VIMANA-lehteä kohtaan yleisö tuntee yllättävän suurta mielenkiintoa.

MP

Kuva Salon Kauppaoppilaitoksen 6 - 7.12.1969 järjestämästä näyttelystä, jonka UFO-osasto vastasivat op. Micklin ja II lk. oppilaat.

PAIKALLISKERHOT:

<u>Jyväskylä</u>	Erkki Erähonka Postilokero 171
<u>Kemi</u>	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
<u>Kotka</u>	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
<u>Lappeenranta</u>	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
<u>Nurmijärvi</u>	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
<u>Pori</u>	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
<u>Seinäjoki</u>	Runar Smedlund

VIMANA

THIS NUMBER

comprises only reports of UFO sightings made in Finland. The majority of these sightings took place in 1969-70.

Matias Paatalo:

THE UFO INVASION CONTINUES AT PUDASJARVI

An article describing the UFO sightings at Syote, Sarkivaara, appeared in the fourth 1969 issue of VIMANA. Since then a number of reports of strange light phenomena and unknown objects have been received from this area. The intervals between the sightings have varied from weeks to a couple of days. Today it is more difficult to investigate these phenomena because rockets of the atmospheric research of ESRO (Espace rocket testing station) at Kiruna have originated visual sightings at Pudasjarvi.

However, it can be mentioned that many people in this district are aware of the tests performed at Kiruna, having observed them several times in the course of the years. Mr. Timo Laine, teacher of the Sarkela elementary school has observed these tests and noticed that they produce entirely different visual effects from those caused by the present UFO phenomena. First, in an expanding gas cloud appears a ball changing colours like the spectre of the sun. Next, the ball grows larger and fades so that the stars can be seen through the gas cloud. Such a sequence can last for minutes, and it is important to follow it to the end, in order to avoid erroneous statements.

According to information received, in the series of Pudasjarvi UFO phenomena only one sighting could be associated with the Kiruna tests. In addition to it, two other reports will be rejected, because the sighting was too vague. After October 1969 a new series of sightings commenced. Thanks to means of communication and witness accounts word of a great many sightings has spread among the people in the district. However, the investigation covered only the sightings at Sarkivaara which

created most interest and a number of parallel cases that occurred at the same time.

Without any further consideration it cannot be maintained that the psychological part solution based on UFO panic would be substantial in the whole series of sightings. It must frankly be admitted that the frequency of real UFO phenomena has been exceptionally high in this area. Nevertheless, a UFO invasion in a physical sense cannot be referred to.

UFO IN FRONT OF A CAR

On 13th December 1969, logger Heino Vaarala was driving his car in direction of Palevaara towards Sarakyla. Suddenly they (also his wife and her brother were in the car) discovered a bright light soaring high in the sky. It seemed to descend quickly downward in driving direction of the car. After Vaarala had driven another half a kilometer the strange light swooped directly in front of the car. It was necessary to put on the brakes immediately, in order to avoid that the peculiar column of light would have got under the car, or, according to witnesses' statement, to prevent the car getting underneath the light.

The time was around 18.45 - 19.00 in the evening. The actual existence of the thing becomes clear from the following:

The thing was like a shuttle- or cone-shaped flame shooting downward, approx. 1,5 meter long and about 0,5 meter wide. The height of the flame from the road surface was less than 1,5 meters. It began to sweep in front of the car at a 50 to 60 meter distance from the ground. The centre of the flying object was dark and its top "glowing" red. Moreover, a flame as if coming from a rocket motor in braking process was directed from the bottom towards the road. The speed of the car had to be reduced to 20 kilometres per hour, so as to prevent the car getting too near the object, because the passengers were fear-stricken but also curious.

Suddenly, a man walking on the road emerged in the front lights of the car. All three, the object, the car and the walker were keeping the same course. As the light was behind the walker, he was entirely unaware of the phenomenon. Before reaching the walker the object raised abruptly, flying in a curve to the left where it remained hidden by the forest. The object had, then, flown before the car

about 2,8 kilometres. Laine interviewed the witnesses, and the authenticity of the sighting cannot be contested. The measurements of radioactivity on the scene of the sighting did not reveal any abnormal radiation.

Furthermore, a member of the UFO-club of Oulu, corporal Lauri Kurkela interviewed soldier Ahti Kouva who also was in the car. The latter's statement matched up with other reports.

Finally, it may be mentioned that the question is of a close-up sighting during the dark period of the year.

A PEAR-SHAPED COLUMN OF LIGHT IN THE MIDDLE OF THE DAY

The sightings at Pudasjarvi continue:

On January 8th, 1970, at noon, Mrs. Senni Rytinki was on the way to a neighbour. On reaching the highway she received the biggest shock of her life. When Mrs. Rytinki turned around to see whether there were cars on the highway driving from the south, she spotted a huge, pear-shaped column of light in the middle of the road reaching to the telephone poles. It was either touching the ground or slightly above it. The light was blinding bright, and everything turned black before Mrs. Rytinki's eyes. She returned swiftly to find other witnesses. Meanwhile "the bright pear" had moved to the roadside where the forest begins. Now Mrs. Rytinki's son Pertti also saw the impressive phenomenon. It was really weird because despite the daylight the phenomenon had no features pointing to an object. True, supposing such a bright light has something characteristic of an object, this would no doubt become camouflaged in its shining brightness. According to the interviewer, Mr. Atte Sarkela, the distance between the "light pear" and the nearest human dwelling was about 200 meters. When the witnesses stood closest to the phenomena, the distance was about 120-130 meters. It was 7-8 degrees below the freezing point. The weather was cloudy. The sighting lasted for more than five minutes.

AGAIN ON THE MOUNTAIN SARKIVAARA

On 28th January, 1970, an UFO was again sighted on the mountain Sarkivaara. The case is almost identical to the sighting of September 8th, 1969. At 01.40 Mr. Eetu

Sarkela, a worker, saw on the floor of his house a light reflection sparkling in a peculiar way. Mr. Sarkela got up to look out the window and detected a bright light ball on the mountaintop of Sarkipera. After the ball sparkled for a while, it remained stationary. Then, four small light balls flung off from the larger one. One of the small balls, the last to get loose, made a loop slightly farther away and returned close to the large ball, which, then, began to diminish and its brightness dimmed. After a while it departed into the east rising up and finally disappeared in a black cloud. An odd feature of the case was that the small balls vanished while descending towards the ground. Also Eetu Sarkela's brother Valdo saw the spectacle. Inspired by his personal UFO experiences Mr. Atte Sarkela together with Mr. Timo Laine, have interviewed quite a few people, and the eye-witnesses cannot be regarded as insane. On the evening of the night Mr. Eetu Sarkela's sighting occurred, i.e., 27th January at 18.30 P.M., Mr. Atte Sarkela detected a band of light on the top of the mountain Tunturivaara. Equipped with binoculars Mr. Sarkela climbed on the roof of the Sarkela school. But, the sky was heavily overcast, and the visibility poor. He therefore flashed signals with his flashlight toward the mountain. Then, he noticed that a red light suddenly flashed from the cloud reflecting on the slopes between Sarkipera and the mountain. The light remained there for a while, but Atte Sarkela stopped watching it, and went to bed. A few hours later, at 22.30, two ladies, Salme Ramstedt and Aune Valkonen beheld a large red ball over the Sarkipera mountain. The clouds had by the time already vanished, and the ball was moving to and fro heading upward. Late in the night about 10 minutes before Mr. Eetu Sarkela made his sighting, at 01.30, the janitor's dog in the Pudasjarvi hospital raised a loud racket and went on jumping on window sills using the claws. Also three other dog owners reported of a similar "dog hysteria".

A few days later, on the night of 31st January, youth returning home from a dance saw an odd light phenomenon at Parjantie crossing. - Their report has not been checked up, but the same night electricity was cut off at Sarakyla and Sarkivaara. It has not been possible to prove that this would have been caused by a UFO phenomenon, but in actual fact the dogs became "mad" also this time: one of them was so hysteric that its owner had to kill it.

LANDING OF A UFO

While farmer Kalle Lasala living at Pikkukyla of Naamagankyla, Pudasjarvi, on 28th November, 1969, was looking out the window in his home, he saw a bright light ball in the sky descending straight downward. He at once awoke his daughter, Aino Toivainen, who sighted the same light ball which emitted a broad, intense light beam shooting straight into the sky. The light beam gained in intensity the lower the ball descended. The sighting took place at 22.00 on the evening. The light ball landed behind a ridge. When the ball was lying on the ground or very close to it, broad light beams showed the landing site which was estimated to be at a distance of 3 to 4 kilometers from the spot of the sighting.

Later Mr. Timo Laine and a forestry technician, Mr. Aapo Ahvenjarvi went on skis to the landing site. Behind the ridge there are two woodland pools of which one lies in the right direction. Mr. Laine and Mr. Ahvenjarvi saw an ice-free spot in the middle of the pool. Mr. Laine was wondering at the even, circular form of the ice-free spot, but did not want to comment further on the subject. Previous to that date, no ice-free spots had been detected in the pool.

Conclusion

The writer would like to point out that the periodic sequence of the sightings of Pudasjarvi is probably unique in Finland, as also the mass appearance of UFOs and the concentration of the phenomena on areas containing ore.

Thirteen investigations by means of forms have been carried out as well as numerous interviews. Eight news items have appeared in the newspapers circulated all over the country and the same number of news in the local press.

CASE OF IMJARVI

As our readers may recall, in the first 1970 issue of VIMANA was published a newspaper clipping describing the peculiar light phenomenon occurred at Imjarvi belonging to the rural commune of Heinola. The sighting was made last January. Afterward one of the witnesses, Mr. Aarno Heinonen communicated with our association, and a group of four people visited Imjarvi to carry out investigations on the spot, with the following result:

On January 7th, at approx. 16.00 P.M., Mr. Aarno Heinonen, thirty-seven aged, and Mr. Esko Viljo, aged forty, were skiing, as was their custom. While ascending the slope of a hill they stopped for a moment's rest. The companions were chatting when Viljo sighted a bright streak of light coming at great speed from the south-east. Suddenly, the light stopped with a flash just above the companions. Without lifting his head Viljo saw an object above them. Heinonen, again, looked up, because he heard a whirring sound which was getting louder. It came directly towards the men. Heinonen caught sight of a large, light-grey object overhead about 4 to 5 metres from the earth. A slightly reddish mist smelling like sulphur dropped down from the object. The men could neither move nor talk. In the centre of the underpart of the object was a small tubular, gleaming circle. Heinonen said: "On the bottom of the device there was also something else, but it does not come to my mind." A light ball as large as a football came out of the tube. It descended on the snow between the companions, spreading out to form a one metre circle of the colour of fire, with a lighter centre, the colour darkening towards the edges which were surrounded by a one centimeter wide, dark circle. The light circle ejected 10 centimeter long sparks reaching as far as to 3 metres in all directions. The sparks changed in colours, first they were red, then green, and finally violet. The sparkling having lasted for three seconds, the light circle began to diminish from the edges, whereas its centre started to raise. Thus it had again become a ball which swiftly shot up disappearing into the tube from where it had come. The men stood there wrapped up in a reddish-grey mist. After the ball of light had hurled up into the air Heinonen eyed towards Viljo. But, the mist was so thick that he could not see his companion. A slit suddenly appeared in the mist, and the men saw an odd being hovering in the air about a metre above the ground. The alien being was like a dwarf, about 1 to 1,20 metre tall, who wore a green overall-type suit. Further he had a pointed, green cap on the head, and long, white gloves as well as boots of a darker green shade as the overall. The being was holding a black cameralike device with a white button. He looked at his camera as if he were taking a photo of the men. The creature could be seen very clearly, but only for a little while, after which it disappeared as also the mist so that Heinonen could again see his companion.

By then the object had also vanished. The men looked at the watch and noticed that it was 16.45 in the afternoon. For a moment the companions could not utter a

word, they just glanced at each other. Heinonen, then, begun to feel sick, and the part of his body that had been turned toward the light circle was burning hot, which sensation did not last, however, because after a while he felt chilly. It was hard for him to breath, and he could not speak properly. His back and joints were aching. Further, he felt as if his stomach would have been full of hot water, which made him to vomit convulsively. Esko Viljo's face had become swollen and brownish-red, apparently because he had faced the light circle, but he did not feel as bad as Heinonen. The men realized that they had to return at once home and visit a physician. Heinonen, with crooked back, could move only with difficulty. With great pain he managed to get home while Viljo went to seek a taxi. Then, they drove to the polyclinic of the Heinola hospital, where the physician "took a look" at Heinonen. "He did not look at all at Viljo, despite the latter's swollen and burnt face." The medical care consisted of two sleeping pills per capita. Since this incident Heinonen has been practically unable to work. Heinonen, a lumberer, is an enthusiastic sportsman. Last winter he could not work more than three days. For a couple of days following the incident his stomach could not stand any kind of food. Moreover, he had a hard headache, and especially in the morning he felt giddiness. At night he had nightmares about the object overhead. In the spring the symptoms diminished, but he has never been in as good form as before. Heinonen's mother related that when washing the clothes his son wore the day of the incident, she heard a hissing sound. The companions further disclosed that when they went to the sauna during the winter their skin began to get a brownish-red colour. Also this symptom has gradually disappeared. Heinonen and Viljo told that on the days following the incident they remembered very little of what they experienced, and "only with time everything cropped up".

Eero Viitala:

UFO - SIGHTING IN KEMI

related by policeman N.N.

The incident occurred in 1968 around the 20th November at Maksniemi near Kemi on the Kemi-Oulu highway. On the site of the sighting the road makes a slight sweep to the right, when coming from Kemi. On this stop, for about 200 metres, the old road

and the new highway run close to each other. Moreover, there is a crossroad, which begins from the old road and runs across the new highway, ending on the coast. At 20.45 in the evening I walked with my dog pushing a skeleton sleigh along the last-mentioned crossroad. About 15 metres from the new highway I stopped and grasped my dog of the collar, as I caught sight of a car in the curve coming from the direction of Kemi. While following the car driving in the curve I suddenly saw a light curving approximately in driving direction of the car heading abruptly across the road toward me. I believed it to be some sort of reflection. The light swept at a 45-degree angle at an altitude of 4 to 5 metres in front of me at great speed. It was completely soundless. When it was near enough I noticed that the phenomenon was an object around 5 metres in diameter shining a bright green and reddish light which lit up the country around. The thing darted directly toward me, and I was afraid of getting beneath it, so I stooped down on the side of the road. However, the object abruptly changed its course, rising with enormous speed at a 80-degree angle up into the sky. At the same time it emitted a sound like plunging of hot iron into water. All of a sudden it vanished from sight leaving bright tails like gas welding flames. I could not estimate the length of the flames. They were as strokes of lightning in the night skies. By the time my dog had disappeared yelling into the forest. A man, driver of the above mentioned car, came running to me. His first words were: "You are still here!" He also had seen the bright object and me standing in its light at the roadside. After having stopped his car he came out, and did see nothing but the skeleton sleigh on the road. He was scared because he thought that the bright object had taken me along. We both confessed that we had been badly frightened and decided not to speak to anyone of the incident because no one would have believed us.

AN EXPERIENCE FROM CHILDHOOD

Mrs N.N., who wishes to remain anonymous, related to the undersigned an experience that occurred in her childhood:

"In 1942, when I was nine years old, I had a strange experience. I lived at that time in the Niinisalo village of the parish of Kankaanpää. One day in July I was returning home after having taken the cows out to pasture. I walked along the railway, as usual. On the left side of the railway there was a road which, at a short distance,

crossed the railway. When I reached the spot where the distance between the road and the railway was about 10 metres, I saw an unknown woman walking toward me.

I estimated her age to be between forty and fifty. She was maybe 175 centimeter tall and wore a dark-blue promenade costume. The woman was bareheaded, her dark and bushy, slightly curly hair had been cut short. She had a narrow face and a straight nose. She was good looking, but not properly feminine. The woman was smiling all the time. Her whole being made an extremely friendly impression. She breathed reliability, willingness to help, and kindness. She seemed to be a highly advanced, a perfect personality. Therefore, I did not feel scared at all, when she took my hand. I felt as if she wanted me to come along.

During the incident I do not remember of having heard the slightest sound uttered by the persons I met. Nor do I recall my own voice.

So without hesitation I walked with the woman from the railway toward the nearby road. When we reached the road I saw two unknown men walking and dragging along a boy who was vigorously tugging and pulling. I knew the boy by sight. His home was lying about two kilometers away. By the time the boy was thirteen years old. The men were of normal stature, and slim. They wore pale blue shirts of a smooth material as well as slightly greenish trousers which were somewhat darker. The men were bare-headed, with light, short-cut hair. Apparently, their age was between thirty and thirty-five. They also made a friendly impression. The boy, whom they dragged, seemed to be very scared struggling with all his strength against his captors. The men took the boy to the left from the road, and the woman and I followed them. At a distance of about 10 metres from the road there was a small glade between the trees. When we reached the glade I spotted an odd device standing on three "legs". The device was aluminum-colored. In its side I saw a small opening, from which four or five steps descended to the ground. In my opinion the device was about two metre high and seven metre wide. The supporting legs were more than a metre high. The men lifted in the boy through the opening. I felt how the woman invited me to board the device. I climbed without hesitation the steps and entered the device through the opening, while the woman was following me. When stepping in I saw on the left side the boy crouched on the floor crying hysterically for fear. I turned back and noticed that the opening was closed. I did not understand, how it could happen, because I had not seen a door yet.

I was in a round room. On the left was a two metre high panel resembling an instrument board with scores of gauges and apparatus. I saw a table at the opposite wall. Five men were sitting at the table. They were clad in the same way as those who got the boy into the device. The men were discussing calmly and seriously. It seemed as if an important negotiation were going on. The woman introduced me to her companions who were friendly but did not attach much attention to me. Also it looked like as if they had forgotten the boy on the floor. I remember clearly the distress the boy was in. He was screaming loud at the top of his voice but no one seemed to care about it. On the wall of that part of the room where the men were sitting there was a row of windows. On entering the device I could not see windows on the wall provided with the porthole.

The woman led me to the instrument board and invited me to pull down the lever that was on the left edge of the instrument board. I lifted my hand up and succeeded in reaching the lever. I pulled it down and at the same time I felt how we started to fly at a dizzying speed. I heard the woman saying: "Now we are flying eastward toward the period of time in which Jesus was born". In the presence of this woman I felt safe. I did not have the slightest sensation of fear. I was bare-footed, so I could feel that the floor of the room was made of metal but the surface for passage was covered with a rubber-like material. I do not remember how I got to the smaller room behind the instrument board. It was possible to enter it through an aperture in the wall. The latter was about 2 by 2 metres. In this room there was no door either, or just a porthole. Further, I saw a window and behind it a table on which there was a pile of maps. I stood with the woman at the table, the edge of which was on the level of my chest. The woman was behind me showing me the maps, while the men were standing at the porthole looking at us.

The woman asked me, what I knew about Jesus, whether I had perhaps read something of Him at school. I replied that we use to read of Him at school. Then the woman explained that it is very important to come to know all that concerns Jesus, and that His words are true. The woman also affirmed that man is an eternal being. Although man in his physical form is perishable, he still continues to exist forever. While glancing over the maps she explained that in no place there are limits or end. She also said that time does not exist, and it is possible to travel forward and backward in time.

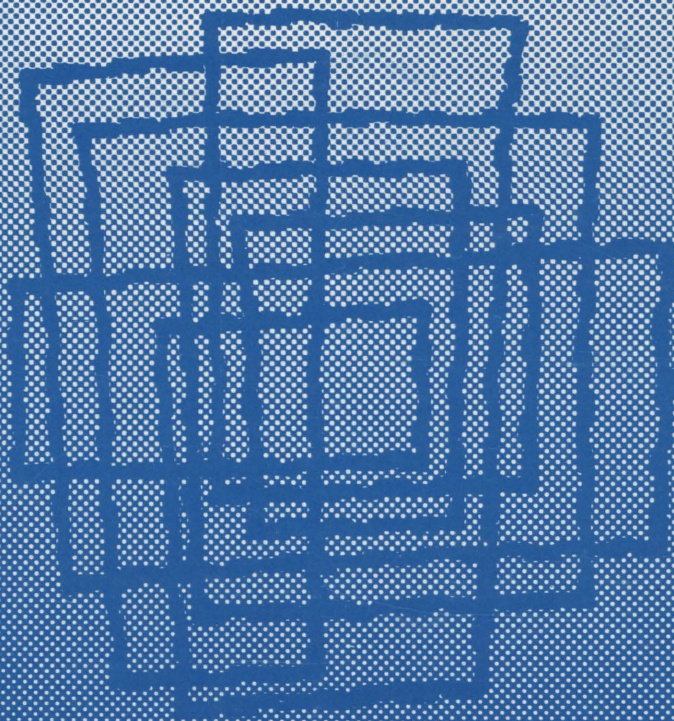
I do not remember at all the questions I asked, although our discussion at the map table turned into a dialogue. Regarding the answers, I can recall only those which the woman particularly stressed. At that stage I started becoming perturbed. The men standing at the porthole showed interest; apparently they were listening approvingly to the explanations furnished by the woman, and seemed to be surprised because I understood what the woman was talking. All the time I felt that the woman was in a commanding position, that she was "the captain of the craft". I became more and more upset by what I heard and after that point I do not remember anything of my ride in the mysterious device. Next, I noticed that I was lying on a field near the railway less than a half kilometer backward from the spot where I met the woman. I had stomachache and felt sick. I was so badly shaken that I do not remember how I managed to get home where my parents were worried because of my absence. I estimated that when I came home about two hours had elapsed since I met the woman. I did not know anything about the boy. For several weeks I was perturbed with aching stomach. I could practically eat nothing, so I lost much weight. As time passed, my eyes began to swell and also to become red and sensible to light. Even the eyeballs became red. After a month from the incident I was so ill that I was taken to a hospital. I could not see anything; my eyes were so sensitive and sore that I had to use blinders. In the hospital I was put through a thorough examination but no cause for my bad condition was found. However, with time I began to recover, after a month I left the hospital. I was away from the school the whole fall term.

A year's time I was very much afraid of the spot where the device had stood. Nor did I have courage enough to look at the sky above the railway. During many years the incident was entirely faded from my memory. Only after ten years or so had elapsed I could gradually recall everything to my mind. First, I remembered the explanations given by the woman, which had all the time been buried in the depths of my consciousness, although I did not remember the origin. I heard later that the boy who was at the same time in the device was so badly shaken that at the age of seventeen he was taken in an asylum.

Aili Nurmiaho

VIMANA

3-4
1970

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmeistyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista
takakannen sisäsivulla

VIMANA

1970 3-4

UFO - SYKSY

Suomessa syksy on perinteellisesti se vuoden-
aika, jolloin UFO-rintamalla on kaikkein vilk-
kainta. Aktiivisuus ilmenee sekä havaintojen
runsautena (erityisesti lokakuussa) että yleis-
sen mielenkiinnon lisääntymisenä (tiedotusvä-
lineet). Tänä syksynä varsinaisia UFO-havain-
toja on ilmeisesti esiintynyt varsin vähän -
ainakin paljon vähemmän kuin viime syksynä.
Muuten tunnistamattomat lentävät esineet ovat
kuitenkin olleet entistä enemmän julkisen käsit-
telyn kohteena.

Syksyn ensimmäinen merkkitapaus oli syyskuun
puolivälissä: amerikkalaisen ufologin Daniel
W. Fryn lyhyt vierailu Suomessa. Hän osoittau-
tui hyvin vakavasti otettavaksi kontaktihenki-
löksi, jolla on todellista sanottavaa ihmisil-
le.

Lokakuu aloitti kirjallisen UFO-syksyn, joka
tänä vuonna tuo luettavaksemme kolme alan te-
osta. Näyttää siltä, että tälläkin alueella
esiintyy jonkinlainen "aaltoilmiö". Edelli-
nen UFO-kirjallisuusaalto oli vuonna 1968.
Tällä kerralla mukana on myös ensimmäinen suo-
malainen UFO-teos: "UFOja Suomen taivaalla".
Olemme kylläkin hiukan myöhässä, sillä ensim-
mäiset alan kirjat ilmestyivät (Englannissa
ja USA:ssa) jo tasan 20 vuotta sitten. Toi-

saalta on muistettava, ettei vastaavia kansallisia UFO-teoksia ole ilmestynyt kovinkaan paljon (Pohjoismaissa ei yhtään).

On ilmeistä, että yleisön kiinnostus näihin asioihin jatkuvasti lisääntyy. Tämä merkitsee mm. yhdistyksemme jäsenmäärän kasvua ja uusin paikalliskerhojen syntymistä. Aktiivisuuden lisääntyessä on myös syytä kehittää uusia toimintamuotoja. Kaikki riippuu kuitenkin yksityisten jäsenten osoittamasta mielenkiinnosta ja toimintahalusta. (TK)

Tri Daniel Fry'n ottama valokuva avaruusaluksesta (toukokuu 1964, Merlin, Oregon, USA)

Kuva: HUK N:o 8

Birgitta Tikkanen:

TRI DANIEL FRY'N HENKILÖKUVA

En ole asianharrastaja enkä niinmuodoin myöskään ole lukenut Daniel Fry'n kirjoja. Tämänhetkiset vaikutelmani tri Fry'stä ja hänen sanomastaan perustuvat niihin kahteen tilaisuuteen, joissa hänet tapasin, lounaalla Mäkitirkkosilla sekä Helsingin Kauppa korkeakoululla pidetyssä esitelmätilaisuudessa.

Kuva tri Fry'n persoonasta on ehdottomasti myönteinen. Lounaalla hän oli väsynyt, hämmentynyt, puhui liian vuolaasti joko välinpitämättömänä kuulijakunnastaan tai laskien väärin sen mielenkiinnon kohteet. Mutta tällaisenaankin henkilö, joka herätti sympatioita, inhimillinen ja aidontuntuinen.

"Myönnän, että toistan asioita kuin gramofonilevy, kun pääsen vauhtiin, en osaa lopettaa. Olen vastannut näihin samoihin kysymyksiin tuhannet kerrat" hän sanoi. Kollegani, Viikkosanomien Sakari Räsänen kanssa halusimme tietää, mikä on hänen toimintansa kannustin, mikä on se tärkein sanoma, jonka hän haluaa perille. Tähän hän keskittyi vastaamaan mahdollisimman puhtaasti, yksinkertaisesti. Sanomahan oli se, mikä sitten myöhemmin iltatilaisuudessaakin tuli esille: Tälle meidän maapallollemme on vihdoinkin

luotava perusta yhteiskuntatieteiden harjoittamiselle. Hänen tulee sanojensa mukaan vaikuttaa yleisen ymmärtämisen "understanding" edistämiseksi.

Esitelmätilaisuudessa ilmeni tri Fry'n persoonallisuuden älyllinen looginen puoli sekä hänen erinomainen henkinen itsekurinsa. Hänen keskittynyt olemuksensa sekä huumorintajuiset, valppaat vastauksensa tekivät tämän uuden, ennakkoluuloja herättävän asian omaksumisen mahdolliseksi. Ei filosofointia, ei mystisismiä, ja mikä henkilökohtaisesti allekirjoittaneeseen eniten vaikutti, ei omakohtaisten, persoonallisten kokemusten tehostamista. Ja kuitenkin on ilmeistä, että vain erittäin voimakas henkilökohtainen kokemus on saanut tämantapaisen insinöörimiehen, joka omien sanojensa mukaan on "a very stubborn character" puhumaan asian puolesta, johon todennäköisesti kaikkialla halukkaasti liitetään höynähtämisyyden leima.

Esityksen aikana sekä sitä seuraavien kysymysten vastauksissa jäivät mieleen etenkin seuraavat näkökohdat. On naurettavaa ja epäloogista toisaalta teoriassa hyväksyä Linnunratamme piirissä tai sen ulkopuolella olevan älyllisen elämän mahdollisuus ja kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä tämän elämän esiintymismahdollisuus oman planeettamme piirissä. Hyviä muistutuksia omankin planeettamme piirissä tapahtuvasta avaruusliikehinnästä olivat huomautukset kuumatkoista sekä tällä hetkellä jo suunnitteluvaiheessa olevista itsenäisistä, omavaraisista avaruusaluksista uusin menetelmin kehitettävine ravinto- ym varastoituneen. Samoin hauskat otaksumat täällä mahdollisesti vierailleiden ulkoavaruuden asukkaiden kiinnostuksen luonteesta, jako välinpitämättömiin, uteliaisiin sekä osallistuviin oli ajankohtainen ja osuva (ohikulkijat, turistit, lähetyssaarnaajat).

Vastaus, jonka tri Fry antoi kysymykseen, mistä hän tietää, oliko hänen kokemuksensa, siis tapaamisensa avaruusolento Alan'in kanssa todenperäinen, reaalinen, oli erikoisen mieleenpainuva. "Ellei tämä kokemus ollut reaalinen" sanoi tri Fry, "ei elämässä-

ni mikään muukaan ole sitä. Jos se on ollut hallusinationio, olen kokenut sarjan jatkuvia hallusinationioita. En voi sanoa muuta, kuin että tämä kokemus on ollut yhtä reaalinen kuin kaikki muukin, minkä olen elämässäni kokenut".

Uskon, että näin on. Tästä huolimatta on minulle henkilökohtaisesti ajatus vieraan olennon fyysisestä läsnäolosta vieras, mutta yhtä vieras on tämä ajatus auttajahahmon poikkeavasta alkuperästä minulle uskontunnustuksessakin. Mutta tässä jo todennäköisesti lähestytään alueita, joissa ristiriidassa on totuus, syvällisemmät henkilökohtaiset kokemukset ovat asioita, joista kukaan ei voi tietää.

Ymmärrän hyvin, että joillekin saattavat sellaiset todisteet, joilla voidaan osoittaa tri Fry'n henkilökohtaisten kokemusten reaalisuus, kuten esim. hänen mainitsemansa laboratoriotutkimuksiin luovuttamansa esine, olla ensisijaisen mielenkiinnon kohteena, jopa edellytyksenä sille, että hänen tehtävänsä otetaan todesta ja sanomaansa ylipäättään halutaan kuulla. Tämän vuoksi olisi tärkeää, että esim. puhutun tutkimuksen tulokset saatettaisiin asianharrastajien tietoon.

Mutta täysin riippumatta tämän tehtävän "the only suggestion I have get" alkusysäyksestä on ajatus, jonka puolesta tri Fry työskentelee, sukupolvemme tärkein tehtävä. Jos me yhteiselämän perusnormien löytämiseksi tarvitsemme apua meille tähän asti tuntemattomalta taholta, on hyvä, että sitä saamme. Meidän häpeämme on se, ettemme kukin enemmän ponnistele sen toteuttamiseksi, minkä jo kukin tavallamme olemme tajunneet välttämättömäksi.

Joel Rehnström:

VAIKUTTEITA DANIEL W. FRY'N KÄYNNISTÄ

Tri Fry katsoo tehtävänsä olevan julistaa maailmalle Alan nimisen avaruusihmisen sanomaa. Sanoman ydin on yhteiskunnallisen kehityksen tärkeys. Kaikki kansainvälinen kanssakäyminen lisää kansojen välistä yhteisymmärrystä. Tämä onkin tri Fry'n perustaman Understanding-järjestön päämäärä laajemmassa mielessä. Tästä yleisestä päämäärästä on vain hyvää sanottava. Itse asiassa monet yhteiskunnalliset ja humanistiset järjestöt tähtäävät tähän samaan päämäärään.

Understanding -järjestöllä on myös tarkemmin määriteltä erikoinen päämäärä: yhteiskuntatieteitten perustan luominen. Tällä järjestö tarkoittaa sitä, että olisi kartoitettava, mistä asioista ihmiskunta on yhtä mieltä. Järjestö tähtää ensi sijassa suuren kansainvälisen konferenssin järjestämiseen tulevaisuudessa. Alustavien suunnitelmien mukaan konferenssin muodostaisi tuhatkunta eri kansojen, ideologioitten, uskontojen ja katsantokantojen edustajaa, jotka työskentelisivät vuoden verran kartoittaakseen nimenomaan yhteisiä näkemyksiään. Tällainen suunnitelma on epäilemättä mielenkiintoinen, vaikkakin kovin kallis toteuttaa.

Voidaan kuitenkin kysyä, merkitsisikö yllämainitun suunnitelman toteuttaminen todella pohjan luomista yhteiskuntatieteille. Eikö pikemminkin olisi kysymys yhteisten päämäärien etsimisestä? Tällaisia yhteisiä päämääriä, joista kaikki ovat teoriassa yhtä mieltä, on kuitenkin olemassa ennestään. Nähdäkseni esim. YK:n ihmisoikeuksien julistus muodostaa juuri tällaisen yhteisen arvopohjan. Se, ettei sitä kuitenkaan voida läheskään kaikkialla toteuttaa, johtuu monesta seikasta, kuten taloudellisesta ja kultturellisesta takapajuisuudesta, poliittisista ja ideologisista ristiriitaisuuksista ja kaikenlaisista ennakkoluuloista. Näitä esteitähän ei mikään Understanding-konferenssi poista. Ainoa nopea keino siinä suhteessa olisi nähdäkseni voimakas maailmanhallitus, mutta sellaisen aikaansaaminen edellyttäisi kansakunnilta luopumista täydessä itsemääräämisoikeudesta maailmanhallituksen hyväksi; siinä vasta ponnistusten arvoinen päämäärä!

Voidaan sanoa, että tri Fry'n kohdalla UFO-asiasta on tullut keppihevonen, jonka avulla yritetään edistää yhteiskunnallista kehitystä avaruus-Alan'in ohjeitten mukaan. Itse Interplanetistit-yhdistykselle tri Fry'n vierailu tuotti good-will'iä. Lehdistökommentit olivat suhteellisen edullisia - etenkin Ilta-Sanomat 16.9.70. Yhdistyksen tutkiva ja kriittinen, mutta vieraanvarainen asenne osoittautui oikeaksi. Understanding-järjestön puuhia kannattaa seurata, mutta on syytä säilyttää nykyinen kriittinen asenne, koska Alan'in tapaisen avaruusintelligenssien lääkkeitten vaikutuksesta ei ole mitään varmuutta, eikä niitten lopullisista seurauksista mitään tietoa. - Omalta kohdaltani uskon, että h e n g e l l i n e n orientoituminen ihmiskunnassa toisi mukanaan myös parhaat yhteiskunnalliset hedelmät.

RYTTYLÄN UFO-PÄIVÄT 31.7. - 2.8.1970

JÄLKIPUINTIA

Kaikki yhdessä

Viime vuonna Sysmän Suopellossa pidetyt UFO-päivät olivat varsinaisena koetinkivenä ja tavallaan takasivat jatkuvuuden onnistuessaan. Missä suhteessa sitten onnistuttiin? Mitä uutta ilmeni? Vahvistivatko nämä päivät vain entisiä ennakkokäsityksiä vai herättivätkö ne keskustelua erilaisen käsitysten tarkistamiseksi ja täsmentämiseksi?

Samanlaisten kysymysten saattelemina poistuttiin Sysmästä, samanlaisia kysymyksiä pantiin koeteelle Ryttylässä, ja kuitenkin samanlaiset kysymykset askarruttivat meitä, kun poistuimme elokui-

sena iltana Ryttylän äskettäin restauroidusta opintokeskuksesta.

Varsinaisesti ensimmäisen kerran kaikki ufo-kysymyksestä kiinnostuneet olivat nyt yhdessä. Suomen Ufo-Tutkimus, Interplanetistit ry:n ynnä Planetistit ry:n eräänlainen yhteistyöelin tavallaan kokosi joukot, järjesti tilat ja takasi sen, että kaikki sujui ennakkoon laaditun ohjelmajulistuksen mukaisesti.

Jo sinänsä rakentavaa, että kaikki olivat yhdessä, mutta se ei kuitenkaan karistanut sitä hajauksen tunnetta, mikä piili esitelmissä, keskusteluissa lopulta ehkä huipentuen panelissa, missä viisi kuusi ihmistä puhui kuin eri asioista. Parapsykologiset kiinnostukset, okkultistiset tiivistelmät tai tieteellisen asennoitumisen apoteoosi ikään kuin kiristyivät jänteväksi köydeksi, minkä sai aika ajoin "VÄRÄHELEMÄÄN" Planetistien "Ich bin auf dem Mars gewesen"-avaruusteema. Mutta köysi voi katketa milloin tahansa . . . . .

Uusi kirja

Neljä kuukautta kesti ensimmäisen suomalaisen ufo- ja käsittelevän teoksen luominen. Tiivistä työtä, suomalaisia ufo-raportteja, ja jo klassista ufo-kirjallisuudessa käytettyä jäsennysrunkoa noudattaen on näin Tapani Kuningas poistamassa sitä tietojen niukkuutta, mikä toistaiseksi on kattanut suomalaisia ufo-tapauksia. Tapani Kuningas on niin suorittamassa raivaustyötä, kokoavaa työtä ja ohjaavaa työtä, sillä kirjahan kaikitenkin julkaistaan syksyllä ja tulee keskustelujen virikkeeksi. Toivottavasti . . . . .

On varmasti niin, että tämä kirja toimii eräänlaisena mittarina, ihmiset alkavat yhä enemmän kiinnostua asiasta tai yhä enemmän epäillä asian oikeutusta sitä lukiessaan, mutta toivottavasti monet lukisivat sitä, ja näin saataisiin edes yksi yhteinen nimittäjä syntyvälle keskustelulle. Ja

tämä kai on välttämätön edellytys mille tahansa debatillemme. Ei paljoakaan astuta harhaan edes Keelin ilmaisemassa mielessä jos todetaan, että tämä uusi kirja tai paremminkin tieto tämän uuden kirjan julkaisemisesta oli hedelmöittäväntä koko Ryttylän Ufo-Päivillä. Sanalla sanoen Ryttylän Päivät löytävät identiteettinsä uudesta kirjasta, olkoonkin, että nämä kaksi osuivat yhteen sattumalta.

Julkisuus

Tiedonvälitys on merkittävällä sijalla nykyajassa, lehdistö, radio ja televisio tulee tässä lähinnä mieleen. En tiedä tarkasteliko Suomen Ufo-Tutkimuksen järjestelevä toimikunta tiedonvälityskysymystä asiallisesti, tuskin kuitenkaan tässä asiassa suoritettiin minkäänlaista koordinoitua, varautumista lehdistön varalle etc. Hyvin moni varmasti ehti lukemaan, mitä lehdet kirjoittivat Ufo-Päiviltä. Ruotimiseen ei liene aihetta, joka tapauksessa monen lehden teksti oli kevyttä, tehtiin uutisia, joista tuli hyvä olo.

Julkisuus on toisaalta tiedon eräitä edellytyksiä, tosiaan vaikea kysymys. Nimenomaan olisi toivottavaa, että tästä asiasta keskusteltaisiin, otettaisiin kantaa. Luonnollisesti olisi hyvä tuntee julkisuusperiaatteita, lehdistöoppia ja tiedon jakelua ylipäänsä. Mene ja tiedä . . . . Ehkä kuitenkin uusi kirja tuo kysymykseen selvennystä koivana esityksenä sekä lähteenä.

Entä sitten ?

Ufo-raporttien luonne on ilmeisesti vielä hyvin kiistanalainen, ongelmaa on jo lähestytty monella tavalla, ja saatuja tuloksia vaivaa tiuhaan jonkinmoinen dualismi: positiivisia tai negatiivisia johtopäätöksiä.

Muistamme kaiketi vielä tuoreeltaan miten keskustelupanelia ja lähinnä Tapani Kuningasta pommitettiin kysymyksellä "Mitä oikeastaan tiedämme ufois-

ta". Oltiin sekavin tuntein, puhuttiin miltei yhtä epämääräisesti tai tuli vielä mieheen, mitä kysymyksellä oikein ajettiin takaa. Lopulta Tapani Kuningas ikään kuin laukaisi tilannetta lausumalla "ettei asiasta tiedetä varsinaisesti mitään". Taas hämmennystä hämmennyksen joukkoon, vai mitenkä? Epäilemättä kuitenkin Tapani Kuningaan vastaus oli taktinen johtuen monesta tekijästä, joita tässäkin olisi mielenkiintoista arvailla. Ufo-Päivien jatkuvuutta voidaan vielä silmäillä, kaksi on jo takana päin. Moni varmasti haluaisi vielä jatkaa, on odotuksia, jotka ovat jääneet vastauksetta tai epäilyksiä, mitkä ovat kuin kilvoittelua uskossa ja epäuskossa. Mutta ihmeessä, tuoko nyt mitkään Ufo-Päivät mitään ratkaisua, lähinnähän ne ovat asianharrastajille varattua yhdessäolon aikaa keskustelujen ja esitelmien merkeissä. Keskustelut tai esitelmät, tuovatko ne sitten mitään uutta. Eivät varsinaisesti mitään uutta, ja varmasti ne menevät monien ohi tai ainakin ovat miltei tehotomia. Joka tapauksessa nekin ovat tiedonvälitystä sillä työtä tekeviä on tälläkin alueella niukalti. Jo vanha ongelma, mutta aina tuoreena esiintuotavissa. Siis aktiiveja, todella toimivia on vähän.

Entä sitten?

Raimo Heiskanen

Ufoihin taas vakavaa huomiota

Yhdysvaltain ilmavoimien sotakoulun kadetit ovat saaneet ohjeen suhtautua vakavasti ufoihin, turvattomien lentävien esineisiin.

Kadeteille jaetun 500-sivuisen ohjekirjan ufoja koskavassa kappaleessa todetaan, että näitä lentäviä lautasia on nähty jo lähes 50.000 vuoden ajan. "Koko ilmiö saattaa olla psykologinen, mutta tätä on aihetta epäillä, koska monet luotettavat todistajat ovat nähneet niitä", sanotaan kirjassa. (UPI)

Kaleva 9.10.70.

Usko Tuukko:

UFO-TUTKIMUSKIRJALLISUUTEME KUOPUS

(Esitetty lyhennettynä 29. ja 30.10.1970 Yleisradiossa toim. J. Pakkasen ohjelmassa "Ajankoh-
taista tieteellistä".)

24-vuotiaan luumäkeläisen opiskelijan Tapani Kuningaan kirjoittama ja kokoamana on juuri ilmestynyt ensimmäinen analyttinen kuvaus UFOista eli "lentävistä lautasista" kotimaan maisemassa. Teoksen nimi on "UFOja Suomen taivaalla" (Kirjayhtymä) ja piirroksista vastaa Matias Päätalo. Kuningas toimii kaikkien suomalaisten UFO-yhdistysten ja -kerhojen välisen tutkimus- ja yhteistyöelimen Suomen UFO-tutkimuksen kenttäpäällikkönä, joten hän on joutunut jo muutaman vuoden ajan päätoimisesti tutustumaan kaikkiin tärkeisiin ja myös vähemmän tärkeisiin ilmoitettuihin UFO-havaintoihin. Näistä hän on teokseensa valinnut 70 merkittävintä, joka aineisto hänen sanojensa mukaan "tulee kuitenkin varsin selvästi osoittamaan, että Suomessa on tehty yhtä hyviä UFO-havaintoja kuin missä tahansa muualla maailmassa." Nämä 70 tapausta on valittu noin tuhannesta, joten seula on ollut erittäin ankara. Tosin sanomalehdissä on esiintynyt tuhkatihedään mainintoja näistä epämääräisistä ja tunnistamattomista ilmiöistä, mutta usein niille on sangen helposti löytynyt luonnollinen selitys. Lisäksi suomalaisista tapauksista ei ole olemassa pätevää

valokuvamateriaalia päinvastoin kuin ulkomailla. Kuitenkin meiltä löytyy monen silminnäkijän, jälkien, tutkan ja sähkövaikutusten varmentamia havaintoja, joihin eivät normaalit selitykset päde ja joita on joskus vähän tutkittukin, joten tässä suhteessa havaintoaineistomme täsmää hyvin ulkomaisten havaintojen kanssa.

Teos alkaa silmäyksellä historiaan, jolloin apuna on käytetty Kansanrunousarkistoa ja vanhojen ihmisten muisti- ja perimätietoa. Varsinainen UFO-kausi on meillä alkanut v. 1947 eli samoihin aikoihin kuin koko maailmassa. Siitä lähtien UFOja on havaittu sekä läheltä että kaukaa ja niin merellä, maassa, vedessä kuin ilmassakin. Aina seitsemän vuoden välein näitä salaperäisiä aluksia ilmestyy tiheämmin; viimeksi näin tapahtui v.1967. Samanlainen jaksottelu on havaittu myös muualla. Lopussa olevasta tilastollisesta yhteenvedosta ilmenee, että UFOja esiintyy eniten loka-kuussa, tiistaina ja parhaiten klo 18 - 24 välisenä aikana. Maassamme on tehty joitakin havaintoja alusten henkilökunnasta, joiden vakiintunut nimitys on nykyisin humanoidi. Jopa teoksen tekijä on ollut selin tällaiseen "vihreään mieheen", jonka hänen isänsä ja veljensä näkivät, mutta yleensä nämä kohtaamiset ovat hyvin harvinaisia ja vielä harvemmin ne tulevat julkisuuteen. Samoin on asia UFOjenkin kohdalla, joista saadaan tietoja vain suhteellisen harvoissa tapauksissa, sillä tutkimuksissa on todettu UFOjen olevan tavalliselle ihmiselle melkoinen tabu. Ennakkoasenteet vaikuttavat yhtä haitallisesti asian tutkimiseen. Tekijä tuntuu kuitenkin pyrkivän mahdollisimman objektiiviseen kuvailuun, eikä tuo omia näkemyksiään erityisemmin esille. Asia puhuu teoksessa painokkaasti puolestaan. Kuningaan johtopäätökset ovat varovaisia ja pidättyviä, mutta teoksen loppuosassa hän pääsee jo paremmin esittämään omaa kantaansa. . .

UFOista esitetään karkeasti jaotellen kolmenlaisia käsityksiä. Tekijä pitää konservatiivisesti suhtautuvina sellaisia, jotka myöntävät vain luonnollisten selitysten mahdollisuuden sellaisiinkin tapauksiin, jotka tarkoista tutkimuksista huolimatta ovat jääneet vaille selitystä. He väittävät, ettemme ole saaneet näistä tapauksista kyllin luotettavaa tietoa, jotta ne osoittautuisivat tavanomaisiksi ilmiöiksi. Radikaalisesti suhtautuvat väittävät täysin päinvastaista eli että UFOihin sisältyy yli-inhimillistä uutta tietoa, jolloin ne tuovat maan päälle uuden uskonnon. Kuningas asettuu itse välittävälle kannalle ja tekee kompromissin, jolloin hän päätyy siihen, ettemme tiedä UFOista nykyvaiheessa mitään varmaa, emmekä voi siis antaa lopullista vastausta niiden arvoitukseen. Tämä vaihtoehto vaikuttaa varsin tieteelliseltä ja samalla se on järkevä, sillä näiden ilmiöiden luonne ja tarkoitus on jäänyt epäselväksi. Yhä selvemmäksi on sitä vastoin tullut se, että niitä jatkuvasti esiintyy, vieläpä aaltoina kuten syksyllä -69 yleensä koko Lapissa ja erityisesti Pudasjärvellä sekä Kaakkois-Suomessa saman vuoden loppukesällä että v. -67 taas kesällä Kainuussa. Kuningaan teos on maassamme ilmeinen alan perusteos, joka ilmestyy verraten myöhään, mutta hyvä niinkin. Sen toivoisi herättävän vilkasta mielipiteiden vaihtoa puolin ja toisin sekä saavan ennen pitkää rinnalleen muita kotimaisia asiaa valaisevia kirjoja.

UFO liikkui Limingassa

Kirkkaan, metallisen ja muodoiltaan pyöreän esineen havaitsivat tiistai-iltana Limingan taivaalla paikalliset Aarne Taipaleenmäki ja hänen vaimonsa sekä tyttärensä. Esine oli liikkui

nut etelästä pohjoiseen Ketunmaan kohdalla, ja sen perässä oli ollut samanlainen seuvana kuin valokoneella.

Aarne Taipaleenmäki oli edenneen havaittuaan pysäyttänyt au-

Kaleva 1.10.70.

UFOJA SUOMEN TAIVAALLA TAPANI KUNINGAS

Suomessa on tehty outoja havaintoja: ihmisiä on kadonnut – Suomussalmella antoi outo vekotin miehelle tykyttävän iskun – Ihmisiin on iskenyt avaruustauti – Rissalan lentokentällä havaittiin 7 UFOa – oudot muukalaiset ovat lirtanneet – syksyllä 1969 pyyhkäisi Pudasjärvellä UFO-aalto – Jne. joka puolella maamme on tehty satoja havaintoja, ja silminnäkijöiden kuvaukset ovat todella hämmästyttäviä. – Kuvitettu, 14,-/18,-

Muuta alan kirjallisuutta
v. Däniken,
TAKAISIN
TÄHTIIN,
11. tuhat
VIERAITA
AVARUUDESTA,
14. tuhat

KIRJAYHTYMÄ

Pekka Teerikorpi

ERÄITÄ HAJANAISIA AJATUKSIA

Maxwell Cade esitti kirjassaan "Other Worlds Than Ours" "teoreemansa," joka uskoakseni tavalla tai toisella sävyttää usean UFO-tutkijankin motiiveja: "Jokaisen pseudotieteen keskuudesta voi ahkera ja ennakkoluuloton tutkija löytää uuden tieteen siemenen." Pseudotiedettä ("valetiede", "näennäistiede") voitaisiin ehkä luonnehtia siten, että sen sisältämällä tiedolla ei ole todellista selitysarvoa, sitä ei voi empiirisesti koetella ja sillä ei ole tieteelle niin ominaista ymmärrettävää keskinäisen kommunikoinnin ominaisuutta.

Nyt voidaan tietysti kysyä, onko "ufologia" "edes" pseudotiede (ts. voidaanko puhua minkäänasteisesta käsitteiden järjestyneisyydestä), vai onko se kiteytynyt joksikin pseudotieteeksi tai jopa omaksi tieteenalaksi, jossa tutkimustyössä sovellettaisiin yleisesti hyväksyttyjä periaatteita. Se, että tällainen kysymys voidaan mielekkäästi esittää, kuvaa sitä, kuinka järjestyttömällä asteella UFO-ilmiöiden tutkimus loppujen lopuksi vielä on, tai paremminkin, kuinka erilaisilla metodisilla ta-soilla sitä suoritetaan. On ehkä mielenkiintoista tarkastella niitä eri lähestymistapoja, jotka sisältyvät mainittuihin kolmeen "ufologiaan". (Tieteenfilosofian tuntijat suonevat kirjoittajalle anteeksi tämän alkeellisen jaon erilaisiin "tietei-siin").

Ensimmäistä tutkimusasennoitumista kuvaa pessimistinen johtopäätös: "Me emme tiedä emmekä ehkä koskaan pysty tietämään, mitä UFO-ilmiöt ovat. Ne

ovat olemassa, tulevat jostakin, mutta ovat luonteeltaan sellaisia, että mitään varmaa emme voi niistä tietää. Luonnontieteemme on voimaton niiden edessä." On selvää, että tällainen ohjelmanjulistus ei loppujen lopuksi johda mihinkään. Siinä on UFO-ilmiö konkretisoitu olemassaolevaksi ja kuitenkin saavuttamattomaksi asiaksi. Mielekkään tutkimustyön jatkaminen tältä pohjalta tuntuu siis mahdollottomalta.

Entä minkälainen "ufologia" olisi pseudotiedettä? Lähinnä tulee luonnollisesti mieleen vakaumus, jonka mukaan UFO-ilmiöt liittyvät avaruusolentojen vierailuihin maapallolle. Usein nämä vierailut "selitetään" siten, että ko. olennot haluavat auttaa meitä maan ihmisiä tai että päinvastoin he ovat hyvin pahansuopia ja tulevatkin tänne pahan-teko mielessänsä. On huomattavaa, että pari lausetta riittävät kuvaamaan mainittuja vakaumuksia. Ts. sisällöllinen, tiedollinen puoli on niissä hyvin köyhä, vastapainona on sitten huomattava esteettinen ja eettinen tunnesisältö. Sellaiset ongelmat kuin mikä on ko. olentojen fyysinen ja biologinen rakenne, mistä he tulevat jne. ovat toisarvoisia. Tärkeintä on, että he ovat olemassa ja ovat saapuneet tänne.

Korostan, että on aivan eri asia puhua humanoidista havaintoaineiston osatekijänä kuin avaruusolentona. Havaintoaineiston objektiivinen tarkastelu ei ole mahdollista, mikäli tutkija tietoisesti tai tiedostamattaan erehtyy tämäntapaisiin samaistuksiin. Mielenkiintoista on todeta, millaisella vaivattomuudella voidaan keskusteluissa käyttää sanoja "avaruusolento", "vierailut avaruudesta" samoin kuin käsitteitä "neljäs ulottuvuus", "antimaaailma", "tulevaisuudesta saapuminen", joista viime aikoina on ollut puhetta UFO-ilmiöiden yhteydessä. Tämä on mielenkiintoista siksi, että pseudotieteissä kielellä on luullakseni tärkeä osuus. Jonkin pseudotieteen harrastajien keskuudessa muodostuu helposti oma kieli, omat käsitteet, jotka usein esiinty-

vät keskusteluissa; ne muodostuvat tutuiksi ja lopulta esiintyvät kielessä yhtä luontevasti kuin normaalin arkikielenkin käsitteet. Ne liittyvät olennaisesti pseudotieteelliseen järjestelmään, joka siten suureksi osaksi on kielellinen rakennelma vailla empiiristä merkitystä. Näin saattaa tapahtua ja on jo ehkä tapahtunutkin "ufologiassa". Esimerkkinä voisi mainita John Keelin käsityksen meitä harhaan johtavista olennoista. On ilmeistä, että UFO-ilmiöihin liittyvä kielenkäyttö inhimillisiä käyttäytymismuotoja korostavine piirteineen on osaltaan johtanut tähän otaksumaan.

Pseudotieteenä "ufologia" lupaa paljon, mutta antaa vähän; tosiasiassa, joka voidaan palauttaa, kuten näimme, löyhään kielenkäyttöön, jonka seurauksena käsitteet, jotka alunperin olivat määritelmiä tai keskustelun apuvälineitä (esim. UFO, humanoidi) saavat itsenäisen aseman olemassaolevien asioiden joukossa. Käsitemuotoanalyysi on siis hyvin tärkeä UFO-tutkimuksen tässä vaiheessa.

Vielä viime vuosina ovat monet UFO-harrastajat kokeneet konkreettisia todisteita, selviä määritelmiä jne. vaativan tiedemiehen kaiken taantumuksellisen ajattelun kiteytymänä, joka estää UFO-tutkimuksen eteenpäinmenon. Uskoisin, että tällainen ajatustapa on vähitellen katoamassa, koska aletaan ymmärtää, että tieteellinen metodi on käytännössä loppujen lopuksi osoittautunut pätevimmäksi lähestymistavaksi, mitä tulee mitä erilaisimpiin probleemoihin. Siihen sisältyy kaikki vuosisatojen kuluessa kertynyt kokemus sellaisen tiedon hankkimisesta, jota voimme kutsua luotettavaksi (ja jonka luotettavuuden asteen voimme arvioida). On väärin sanoa, ettei UFO-ilmiötä voisi tutkia tieteellisesti. Kysymyksessähän on olennaisesti erään havaintoaineiston analysointi. Käytännössä vaikeuksia tuottavat tietysti yksityisten raporttien painon arvioiminen, subjektiivisten tekijöiden huomioon ottaminen jne., mutta nämähän ovat aina tutki-

jan työhön liittyvinä probleemoina. Tutkimuskohde määrää tietenkin sopivimmat tutkimusmenetelmät. Kiintotähtiä ei suinkaan tarvitse tuoda tähtitieteilijän laboratorioon, jotta osaisimme tehdä johtopäätöksiä niiden rakenteesta. UFO-havaintoaineiston analysoijalla on tietenkin oma polttava ongelmansa: Mitä minä kuvittelen löytäväni, minhin minä suuntaan etsintäni? Hän kaipaa kvantitatiivisia ideoita, joita voisi havaintoaineiston perusteella tarkistaa, testata. Toisaalla on käynnissä kenttätutkimus, joka pyrkii palauttamaan tunnistamattomat havaitut ilmiöt tunnistetuiksi tai jollei siinä onnistu, siirtää ne UFO-havaintojen joukkoon. On selvää, että UFO-raportin arvoa havaintoaineiston analysoijan silmissä kohottaa huomattavasti mikäli siihen sisältyy luotettava kvantitatiivinen arvio tai mittaus jostakin ilmiöön liittyvästä tekijästä (aika, paikka, koko, säteily jne.).

Kuten tiedämme, on UFO-havaintoaineisto siinä määrin laaja ja moninainen, että sen läpiseläminen voi synnyttää mitä erilaisimpia kvalitatiivisia ideoita ilmiön selittämiseksi. Mutta kvalitatiivinen idea ei useinkaan ilmaise enempää kuin mitä itse havaintoaineistosta voimme lukea. Ottakaamme esimerkiksi Aime Michelin tunnettu kirjoitus "The Problem of Non-Contact", jonka johtoaikatuksena on "UFOja aikaansaavan" järjestelmän X olemassaolo, joka on siinä määrin kehityksessään kulttuuriamme edellä, että sen toiminat välttämättä vaikuttavat meistä käsittämättömiltä ja mielettömiltä. Tämä on ehkä intuitiivisesti kiehtova ajatus, mutta lähinnä näkisin siinä heijastuvan havaintoaineistoa lukevan tutkijan hämmennyksen, jonka hän haluaa "pelastaa" olennaisesti UFO-tutkimukseen liittyväksi. Se voi antaa meille tietyn turvallisuuden tunteen ("tiedän UFO-ilmiöstä jotakin"), ilmeisesti ei paljoa muuta.

Uskon, että useimmilla UFO-tutkijoilla on takajatuksenaan jotakin sellaista, mitä Maxwell Cade yleisesti pseudotieteestä puhuessaan ilmaisi: UFO-ilmiöön sisältyy jotakin tieteellämme uutta, joka on mahdollista tutkimustyöllä saada esille. Useiden mielenkiinto kohdistuu myös kysymykseen, onko UFO-ilmiöllä ja elämällä avaruudessa jotakin yhteistä. Tällöin herää luonnollisesti kysymys, miten tätä mahdollisuutta voisi havaintoaineiston pohjalta tutkia. Kuten aikaisemmin on todettu, käsitteiden määrittely on tässäkin tuiki tarpeellista. Mitä sovi-taan tarkoitettavaksi elämällä? Onko luonnollista valita jokin "yleinen" määritelmä ilmiölle, josta tunnemme esimerkkinä vain oman maapallomme kasvi- ja eläinkunnan? On pohdittava, mitä tarkoitamme älyllisellä elämällä, kuinka älylliset käyttäytymismuodot kehittyvät jne. Edelleen on tutkittava, minkälaiset aineelliset puitteet avaruus tarjoaa alunperin sopimалlemme älyllisen elämän ilmiölle ja miten ns. teknologia liittyy siihen.

Edellämäinitut ongelmat ovat kaikkea muuta kuin yksinkertaisia. On kuitenkin selvää, että mikäli haluamme puhua elämästä UFO-ilmiöiden yhteydessä, meillä on oltava ainakin jonkinlainen perustietous mainituista ongelmista. Meidän on oltava selvillä siitä, että emme voi ilman muuta siirtää meille niin tuttua elämänilmiötämme avaruuteen. Ei ole itsestään selvää, että avaruudessa olisi mitään sellaisia ainesysteemejä, joita voisimme millään perusteella kutsua eläviksi. Maapallon biologia on meille toistaiseksi ainoa biologia. Toisaalta tuntuu myös ilmeiseltä, että ilman yllä esitettyjen ongelmien tuntemista ei ole mahdollista kehittää testattavia ideoita UFOjen ja avaruuden elämän yhteydestä.

Yleistajuisena perusteoksena avaruudessa esiintyviä elollisia systeemejä koskevan tutkimuksen

alueella voitaneen pitää kirjaa Shklovski¹ & Sagan: Intelligent Life in the Universe, jossa hausalla ja mielenkiintoisella tavalla tarkastellaan erilaisia asiaankuuluvia perusseikkoja ja ongelmia.

Yli kaksikymmentä vuotta jonkin uuden alueen tutkimuksessa ei välttämättä ole kovin pitkä aika, mutta UFO-tutkimuksen kohdalla edistys on ollut varsin hidasta. Luullakseni UFO-tutkimuksella on nyt sopiva itsetilityksen hetki. Eikö tavoitetta ja tutkimuskohdetta ole määriteltä riittävän tarkasti? Onko liiallinen spekulatio sisällyksettömillä käsitteillä ollut varsinaisen tutkimuksen kannalta haitallista? Millä tavoin tutkijan tulisi lähestyä UFO-ilmiötä? Kuinka suuren merkityksen hän asettaa tällaisille anomalisille ilmiöille ja minkä tähden?

UFO-tutkijain tulisi nyt ottaa esille tällaiset kysymykset keskuudessaan. Olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että UFO-ilmiö on kiehtova tutkimuskohde, mutta tiedostamme miksi näin on? Johtuuko sen kiehtovuus siitä, että voimme sen mukana heijastaa taivaasiin toiveemme ja odotuksemme vaiko siitä, että saamme leikkiä kuurupii-loa tuntemattoman vastustajan kanssa á la Keel, joka pyrkii koko ajan johtamaan meitä harhaan. Mitä tulee viimeksi mainittuun mahdollisuuteen pitäydyn UFO-ilmiönkin kohdalla mieluummin Albert Einsteinin tieteenfilosofiseen huomautukseen: "Meidän Herramme voi kyllä olla perusteellisesti harkitseva, mutta Hän ei ole ilkeä."

Itse toivon, että UFO-ilmiön kiehtovuus löydetään siinä haasteessa, jonka se asettaa tutkivalle ihmismielelle. Olkoon sen selvittäminen pikemminkin älyllinen harjoitustehtävä kuin elämänkulkumme ratkaiseva suurtapahtuma.

Kirjoituksessa mainittua kirjallisuutta:

C. Maxwell Cade: Other Worlds Than Ours
 London; Museum Press 1966

I.S.Shklovskii Carl Sagan: Intelligent Life
 in the Universe
 San Francisco: Holden-Day, Inc
 1966

Aime Michelin artikkeli "The Problem of Non-
 Contact", Flying Saucer Review'n erikoisnume-
 rossa "The Humanoids" 1966; vertaa myös VIMANA
 3 - 4/1967 sivu 2.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Humanoideja Längelmävedellä?

Vuonna 1945 elokuun lopulla vierailin Kangasalan pitäjässä Längelmäveden rannalla sijaitsevassa saunamajassa. Ystävättäreni rouva K. oli matkalla. Oli mitä ihanin kesäaamu, järvi oli peilikirkas, kun aamulla ennen viittä heräsin. Makasin pää ikkunas-
 ta poispäin ja huomasin valokuovan, joka kulki ka-
 ton rajassa huoneen ympäri. Ajattelin, että joku
 kulkee tuvan edessä lyhdyn kanssa ja katselee si-
 sään. Kun verhot oli ikkunan edessä en tiennyt, että
 oli jo aamu, vasta sitten katsoin kelloa. Harvoin
 sinne kukaan niin aikaisin tuli, joten hiukan pel-
 käsin yksin, kun naapuritkin asuivat kilometrin
 päässä. Kun sitten uteliaisuudesta menin kohotta-
 maan ikkunaverhoa, oli hämmästykseni rajaton, olin
 suorastaan järkyttynyt. Suunnilleen 4 kilometrin
 päässä olevasta Sahalahden rannasta tuli saunama-
 jaa kohden suuri 10 x 10 m läpimitaltaan kirkas

auringon värinen häikäisevä tulipallo, joka hui-
 maavaa vauhtia lähestyi tupaa. Pelästyksen valtaa-
 mana paiskauduin lattialle "loppua" odottamaan,
 sillä olin varma että se mennessään pyyhkäisisi
 majan maan tasalle. Se oli varmaan jo 200 - 300
 metrin päässä tuvasta, koska se suuruudellaan jo
 peitti näköalan. Se kulki järven pinnan yläpuo-
 lella peittäen näkyvistä myös pienet saaret.

Kun mitään ei tapahtunutkaan n. 2 minuutin kulut-
 tua nousin uudelleen katsomaan. Silloin oli tuli-
 pallo poissa. Näin jälleen kauniin maiseman, mut-
 ta ihmetykseni oli suuri, kun n. 300 metrin etäi-
 syydellä läheni hiljalleen rantaa kohti vettä myö-
 ten 2 metrin pituinen tumman värinen esine, jo-
 ka muistutti "tukkia". Nyt en enää pelännyt, mut-
 ta suuresti ihmettelin. - Samassa huomasin aivan
 ikkunan alla noin 2 metrin päässä laiturista ih-
 meellisen harmaan-lilan värisen eläimen kynsis-
 tään maahan takertuneena, kauhun vallassa. Sa-
 massa se käänsi päätään sivulle ja silloin näin
 että sillä oli suu auki kaikki terävät hampaat
 irvissä. Eläin oli kuin pyöreä pallo kaikki kar-
 vat pystyssä. Arvelin, että se oli naapurin suuri
 lappalaiskoira.

Nyt olikin "tukki" lähestynyt laituria ja huoma-
 sinkin sen olevan kanoottia muistuttava kapea ve-
 ne, jonka keulassa seisoivat hoikkavartaloiset koo-
 kas mies puettuna vihreään suojapukuun. Veneen
 saavuttua aivan laiturin eteen se kääntyi vasem-
 malle ja silloin näin, että perässä istui toinen
 samanlaiseen asuun pukeutunut mies ohjaten konet-
 ta, joka oli suuren lasikuvun sisällä. Vilkaisin
 koiraan ja näin, että se oli päässyt irti kauhus-
 taan ja luikki juuri häntä koipien välissä tiehen-
 sä. - En kuullut minkäänlaista moottorin surinaa
 enkä laineiden loiskimista, mutta näin, että ve-
 teen jäi aika syvä vana.

Siihen aikaan ei näistä UFOjen vierailuista maa-
 hamme vielä lehdistössä mitään mainittu eikä

"huhuja" niistä levitetty, joten aivan ymmällä näkemästäni ja suuren voimattomuuden pakottamana painauduin uudelleen vuoteeseen, kun sen sijaan olisi pitänyt seurata veneen kulkua, ehkä olisin saanut nähdä sen tulisen pallon lähtevän avaruuteen takaisin. Ehkä olisin säilynyt järkytyksestä, jonka sain tulipallon lähestyessä majaa - jos olisin silloin tiennyt jotain näistä asioista. Myöhemmin olen nähnyt näitä n.k. tulipalloja (UF0-ja) taivaalla, mutta iltaisin ja jalkapallon suuruisina.

Ilona Johansson-Paasonen

Lautanen Lamujärven yllä - emälaiva Otaniemessä

Nivalasta kotoisin oleva kirvesmies NN kertoo havainnostaan, joka sattui lokakuun 4 päivänä 1963:

"Olin Pyhännän pitäjässä olevan Lamujärven rannalla rakentamassa kesämökkiä eräälle karjakauppiasalle, aivan yksinäni. Sitten eräänä iltana istuin onkimassa pientä lisää ruokatarpeiksi, kalaa siis, kun oli taivas sakeassa pilvessä ja oletin että nyt voisi saada kalaa ongella. Oli aivan tyyntä, ei satanut eikä järven pinta lainehtinut yhtään, pilvet vain hyvin alhaalla. Niin sieltä pilvistä laskeutui aivankuin ruostumattomasta teräksestä valmistettu pesuvati tai lautanen. Se ei tehnyt mitään erikoista, laskeutui vain alas aivan järven pinnan likelle, leijui siinä vähän aikaa ja nousi takaisin pilviin ja häipyi näkyvistä. Katselin sitä vain ja ajattelin, että siinäpä taas joku neropatti on rakentanut kivan lentokoneen. Täytyy kyllä myöntää, että minulla oli sormet kaukana toisistaan ja niskavillat pystyssä silloin, sillä olisihan siinä voinut tapahtua vaikka mitä. Se oli kooltaan noin 20 metriä leveä, tosin järven tyvenessä pinnassa on vaikea arvioida matkoja,

mutta olen varma siitä, että se oli noin 200 metrin päässä minusta, ja järven pinta poreili sen alapuolella, tai lainehti, miten sen vain sanoo. Siitä koetin muistella, minkä levyinen on 20 metriä 200 metrin päässä, ja arvioin matkan sen mukaan. Ketään humanoideja en nähnyt. Tuo järvi on melko erämaa-alueella, matkaa lähimpään naapuriin 10 km."

Saman kirvesmiehen toinen havainto vuonna 1954:

"Olin vierailulla veljeni luona Otaniemessä siinä helluntain paikkeilla. Olin yksin hänen asunnossaan, kun hän perheineen oli työssään. Ikkuna oli auki ja tarjosin ikkunasta sokeripalaa keksille oravalle. Silloin huomasin pilvettömällä taivaalla lentävän toisesta päästään teroitettua lyijykynää muistuttavan esineen. Se ei ollut lentokone eikä ohjus, kulki hyvin hitaasti usean kilometrin korkeudella. Se oli väriltään punainen, siinä ei ollut minkäänlaisia siipiä tai tasoja eikä pyrstöä, mutta pysyi kuitenkin yläilmoissa. Rivi ikkunoita siinä taisi olla, ehkä se oli joku Zeppelin, ilmalaiva. Olin kuulvinani mopon moottorin pärinää muistuttavaa ääntä, mutta en ole siitä varma, koska Helsingin liikenteen melu kuului melko hyvin. Mutta vaikutti siltä, kuin ääni kuuluisi siitä lentävästä esineestä. Piirrän kuvan tähän mukaan. Sen ulkonäkö on silmissäni vielä ja pysyykin. Kerroin siitä veljelleni ja hän oli minulle kovanäköinen, että siitä olisi pitänyt soittaa vaikka poliisille tai johonkin . . . Ilmoittaa kuitenkin, kun se oli näkyvissä ainakin viisi minuuttia, kulki pohjoisesta etelään hyvin hitaasti. Puhelin oli vieressä pöydällä, mutta aika kului sen katseluun. **TÄMÄ ON MUUTEN TOSI.**"

UFOt kiusana Kiuruvedellä

□ Kiuruveden Koivujärven asukkaat epäilevät olevansa tekemisissä lentävien laustasten kanssa. Kylän asukkaita jo pitkään vaivanneet valoilmioit ovat vailla selvitystä. Maastot on tutkittu valoilmioitten oletetulla alueella, mutta mitään merkkejä maanpinnasta ei ole löydetty.

□ Kirkkaiden esineitten saapumiset Koivujärven kylään alkoivat vuosi sitten ja niiden vierailut ovat jatkuneet näihin päiviin saakka. Kirkkaan esineen metsän rajasta lähellä maan pintaa ovat varmimmin nähneet Männikön talon asukkaat Juho ja Vieno Laukkanen. He ovat yrittäneet arvioida näkemänsä esineen kokoa. Arviolta se on 70 senttiä korkea, pitkäomainen väreilevää neon-valoa heijastava esine. Isäntäväki väittää olleensa vajaan sadan metrin päässä esineestä, jonka he otaksuvat olevan Ufon.

□ Havainnon tekijöiden oletamus näkemästä oli, että metsän rajaan, kylän alueelle on saapunut malminetsintäryhmä ja valo liittyy heidän tutkimusmenetelmiinsä. Mutta kun valo ei liikkunut ja saattoi pysyä joskus paikoillaan kolmekin tuntia, oletamus malminetsijöistä voitiin haudata. Laukkanen on hälyttänyt lähimmät naapurinsa tarkastelemaan ilmiötä. Valoa on yritetty mennä tarkastamaan, mutta silloin se on kadonnut. Valo on näkynyt joskus peräkkäisinäkin päivinä, joskus väliä on ollut kolmekin kuukautta.

□ Alue on tutkittu, koska on arveltu satelliitista pudonneen kappaleen hehkuttavan maastoa, mutta mitään satelliitin kappaleita ei ole löydetty. Naapurin mies Teuvo Sisso vahvistaa Laukkasten kertomukset. Hän on yksi valoilmion havaintasijoista. Laukkasen tyttären perheen ollessa jokin aika sitten kylässä, sai perheen pikkupoika lähes shokin havaittuaan valon hehkuvan metsän rajassa. Tällöin ilmiötä oli katseltu tuvan ikkunoista, mutta kukaan ei rohjennut mennä tutkimaan lähemmin valon aiheuttajaa. — SUP

Etelä-Suomen Sanomat
26.9.1970

Ufoko Lahdessa? Punainen esine hehkui taivaalla

Matalalla lentänyt suuri punainen esine nähtiin Lahden syyssynkällä taivaalla torstai-iltana.

Silminnäkijän kertoman mukaan esine liikkui kello 20 tienoissa etelään päin. Se oli yläosastaan kaarevan, kupumainen ja »hävisi» epämääräiseksi alaosastaan. Esine oli näkyvissä vajaan kymmenen minuuttia.

— Se oli hyvin kaunis. Kooltaan se oli kuin puolikas talvaalla näkyvästä kuusta, kertoi eräs esineen havainnut rouva, joka oli kävelemässä Saimaankadulla. Esine oli vesitornin yläpuolella rouvan huomattessa sen.

J-S 1/7-70 Heyerdahl havaitsi lentävän lautasen

S a n J u a n, Puerto Rico (UPI) Thor Heyerdahlin Atlantia ylittävässä papyrusaluksessa Ra-2:ssa sekä sen luokse saapuneessa YK:n merentutkimusalus Calamarassa tehtiin maanantai-iltana havaintoja tunnistamattomasta lentävästä esineestä (UFO) eli lentävästä lautasesta.

Ilmeisesti sama UFO nähtiin myös Karibian meren saarilla. Sadat ihmiset soittivat radioasemille ja sanomalehdille ilmoittaen oudosta esineestä taivaalla.

Ra-2:n navigaattori Norman Baker ilmoitti radiosanomassaan, että hän oli nähnyt taivaalla litteän, pyöreän ja valoa hohtavan esineen. Baker kertoi kutsuneensa aluksen

kannelle Heyerdahlin sekä muita Ra-2:n miehistön jäseniä. He saattoivat tarkkailla UFO:a noin 10 minuutin ajan.

Myös Calamarasta nähtiin sama esine. Calamara kävi noutamassa Ra-2:sta öljysaastenyttöitä, jotka papyrusvene oli kerännyt matkallaan Atlantilla. Ra-2 on noin 1.280 kilometrin päässä Amerikan rannikolta.

Matias Päätaalo:

MITÄ UFO-HARRASTAJAN TULISI TIETÄÄ

Seuraavassa tarkastelemme aluetta, johon emme tähän mennessä ole ehkä kiinnittäneet tarpeeksi huomiota, nimittäin UFO-harrastusta, tutkimista, havaintojen tekoa, fysikaalisten ja teknologisten ilmiöiden tuntemusta eli kaikkia niitä UFO-harrastukseen vaikuttavia tekijöitä, joiden hallinta tai tuntemus on eduksi ja joiden perusteella voidaan puhua "riittävästä" edellytyksistä UFO-tutkijaksi. Viittaan tässä Raimo Heiskasen esitelmään SUFO-seminaarissa "Hyvän UFO-tutkijan edellytyksiä".

UFO-yhdistystoiminnassa on ehkä paikallaan puhua "riittävästä" edellytyksistä, sillä perin suppealla määrällä asianharrastajia on alaa sivuava tieteellinen tai tekninen koulutus.

Valoilmiöiden osalta esim. lähiavaruudessa viitataan edelleen prof. J. Oksmanin aikaisemmin VIMANASSA julkaistuun esitelmään.

Havaintojen yleinen luonne

Havainto, mikä tahansa, on aina ärsyke, johon reagoidaan jollakin tavalla. Havainnot, jotka aiheuttavat visuaalisen ärsykkeen, johtuvat seuraavista tekijöistä (useimmiten):

Heijastukset, valoilmiöt, meteorit, pallosalamat, vierijä ja vasta-auringot, erikoiset revontulet, erikoiset pilvet, itsevalaisevat pilvet, satelliitit, rakettikokeilut, barium-kaasut (ionosfääriraketti), avaruusromu eli ilmakehään syöksyvä satelliitti, lentokoneet ja muut lentolaitteet, valoamukset, säpälot, planeetat, komeetat sekä muutamat muut ilmiöt. Mikäli havainto ei ole luokiteltavissa näihin edellä mainittuihin, on kyseessä UFO-ilmiö, ja havaintoärsykkeenä se on aina selvittämätön tapaus.

Miten sitten voimme oppia tuntemaan nämä ei-UFO-ilmiöt? On todettava, että monet niistä kuuluvat eri tieteenalojen piiriin ja kirjastot ovat täynnä lähdeoteoksia, joista niitä koskevia tietoja on saatavissa. Sen lisäksi käytännön havaintojen teko on hyvä opettaja. Satelliitit on helppo oppia jokaisen tuntemaan. Avaruudessa kiertää nykyään yli 2 000 erilaista esinettä, joten tähtikirkkaina iltoina voi havaita niitä kymmenittäin. Satelliitit ovat usein yhtä kirkkaita kuin tähdet, ja näennäinen valovoima voi vaihdella 1,50 - 4,50 kirkkausluokien välillä. Kauimpaa kiertävät satelliitit liikkuvat hitaammin ja ovat himmeämpiä kuin lähimpänä kiertävät. Myös vilkkuvan satelliitin voi havaita. Tällöin on sillä myös tavallisesti suurempi nopeus ja vilkkuminen johtuu siitä, että kappale pyörii (kieppuu) ja auringon valo heijastuu eri kulmista kappaleen kyljistä. Todellinen kiertoaika voi kuitenkin olla toinen ja tässä onkin tärkeätä näennäinen liike, sillä se aiheuttaa havaintoärsyksen. Useimmat satelliitit kiertävät Maata 10 - 100 000 vuoden ajan, toiset taas tehtävästä riippuen vain muutamia kuukausia, palaminen ilmakehän yläosissa aiheuttaa tavallisesti yli maan näkyvän valoilmiösarjan, mikäli rata leikkaa Suomen yli. Vierijä ja vasta-auringot saattavat esiintyä aamulla tai illalla ja ilmiö on havaittavissa 120° ja 180° kulmaetäisyydellä, samalla korkeudella kuin aurinko, mutta taivaanrannan vastapuolella. Ilmiö liikkuu samoin kuin aurinko.

Revontulissa on joskus havaittavissa erikoisia muotoja, joista voi tulla valoilmiöilmoitus. Erikoisimmista pilvistä lienevät mainitsemisen arvoiset korkealla esiintyvät itsevalaisevat yöpilvet, samankaltaisena voi joissakin tapauksissa esiintyä Cirrus eli Cirru-cumulus-pilvet. Säpälo aiheuttaa hyvin usein ilmoituksen ja on syytä muistaa, että säpälo voi myös liikkua vastatuuleen, koska ylimmät ilmavirtaukset voivat olla eri suuntaisia. Meteorit aiheuttavat nopean visuaalisen havainnon,

joka kestää enintään 5 - 7 sek. ja vähintään 2 -3 sek.

UFO-harrastajan ja -tutkijan on hyvä oppia tuntemaan myös eri lentokonetyypit, siipi- ja tasomallit, liikkumistapa, lentovalot, nopeudet sekä perehtyä jonkin verran sekä sotilas- että siviili-ilmailun lentolaitteisiin, niissä puitteissa kuin se UFO-tutkimuksen kannalta on tarpeellista.

Mikäli UFO-harrastaja harrastaa myös tähtitiedettä, ovat planeetat varmasti tuttuja. Väitetään Venuksen harhauttaneen muutamia. Venus, Jupiter, Saturnus ja joskus Marskin ovat kirkkaimpia planeettoja yltäen aina 1 - kirkkausluokkaan. Seuraavat kiintotähdet ovat myös hyvin kirkkaita: Sirius, Aldebaran, Capella, Procyon ja Arcturus. Näennäisen tähtitaivaan tuntemus on myös UFO-harrastajille suositeltavaa. Näennäisen tähtitaivaan oppii tuntemaan tähtikarttojen avulla (Pentti Kalaja: Tähtitaivaan kartasto). Karttojen koordinaateista selviää myös planeettojen asemat kiintotähtien joukossa.

Erikoistietoja vai yleistietoja?

UFO-harrastajan on hyvä omata UFO-alaa lähellä olevilta aloilta jonkin verran sekä yleis- että erikoistietoja. Käytännön psykologiaan perehtyminen on tarpeellista lähinnä ihmistuntemuksen ja havaintopsykologian alueilla. Usein tapahtuu, että UFO-havainto tulee tietoon lehdistön kautta ja tutkija kiiruhtaa paikalle uutistiedon perusteella. Olisi tarpeellista tutustua lehdistön menettelytapoihin, uutisten käsittelyyn, miten uutinen on tullut toimitukseen, täsmääkö haastattelututkimus uutistietoihin, mitä haastateltava on ilmoittanut aikaisemmin, onko haastattelutavalla taipumus liioitteluun ym. - On otettava myös huomioon, että havaintoärsyke informoidaan journalistisesti väärin tai asiat ovat muulla tavalla muuttuneet.

Kun UFO-havainnon haastattelu on suoritettu, ja

silminnäkijät ovat antaneet havaintokertomuksen, on ehdottoman tärkeätä, että havaintokertomus säilyy aina muuttumattomana. Jos UFO-tutkija julkistaa kertomuksen ja joutuu stiloimaan tekstiä journalistiseen asuun, on tietojen pysyttävä samoina. UFO-tutkijalla on siis melkoinen vastuu. Sen vuoksi on jatkuva itsensä kehittäminen myös olennaisella sijalla.

UFO-tutkijan välineistö

Ei ole tietenkään mitään erityistä UFO-tutkijan laukua, jota voitaisiin pitää faktana. Mutta jos sellaista suunnittelisimme, saattaisi se sisältää seuraavia välineitä:

- hyvän kiikarin
- kompassin
- paikallisen maastokartan läänistä
- sekstanssin
- millimetrilehtiön
- kameran
- laskuvälineet (logaritmiset)
- näyteastian
- haastattelupäiväkirjan
- lomakekotelon
- kirjoitusvälineet ym.

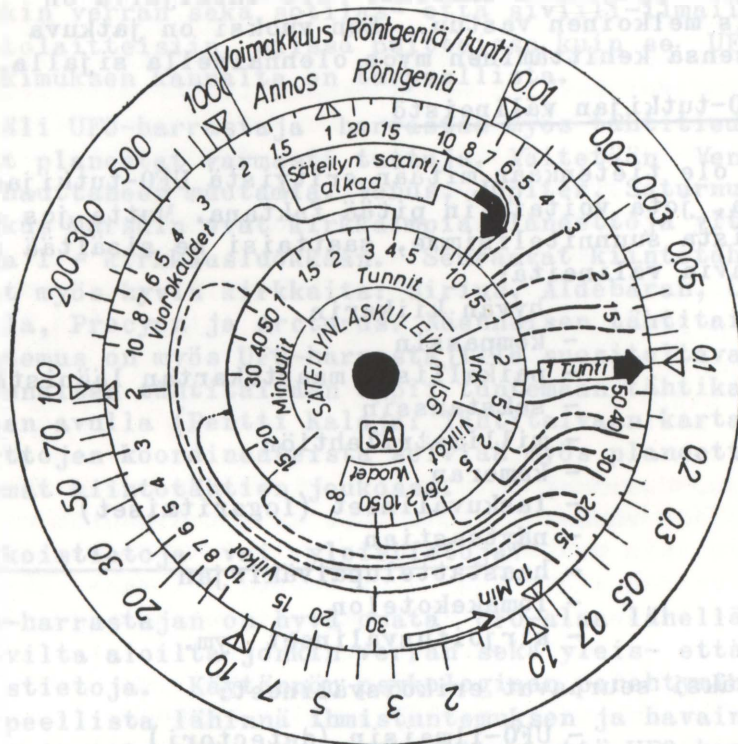
Lisäksi seuraavat erikoisvälineet:

- UFO-ilmaisim (detectori)
- säteilymittari
- säteilyn laskulevy (logaritminen)
- ääninauhalaitteet
- suojanaamari
- säteilynsuojapuku
- radiopuhelimet

Kysymys siitä, ovatko erikoisvälineet tarpeellisia, on riippuvainen UFO-havaintojen laadullisesta kehityssuunnasta. Mikäli kuitenkin halutaan varautua tulevien havaintojen varalle, välineillä voi olla suurikin merkitys.

Erikoisvälineiden hankintaan yhdistykset voisivat kiinnittää suurempaa huomiota, sillä yksityiselle tutkijalle ne ovat kohtuuttoman kalliita. UFO-tutkijalla voisi todellakin olla jonkinlainen "UFO-lauku" varustettuna monipuolisilla välineillä.

Yllä yksinkertainen logaritmisella asteikolla varustettu säteilyn laskulevy. Mikäli UFO-havaintopaikalla esiintyy korkeaa säteilyä ja alueelle on vaarallista mennä, on tiedustelumittarilla paikannettava säteilypiste ja sen jälkeen yleismittarilla mitattava säteilyn määrä ja laatu. Säteilyn laskulevyllä voidaan laskea, milloin säteily heikkenee turvallisuusrajan alapuolelle, jotta tutkimuksia voidaan suorittaa. Alkusäteily heikkenee seitsenkertaisessa ajassa 1/10:aan. Äärirajaksi on laskettu 100 röntgeniä vrk. Vielä tällöinkin on sairastumisarvo 2 %.

Eri säteilylajit etenevät ilmassa säteilevästä hiukkasesta seuraavasti: alfa-säteily 2,54 sm, beta-säteily 3, 48 m ja gamma-säteily jo 800 m.

UFO-tutkijan työtavoista

En katso olevani pätevä antamaan neuvoja niin monipuolisella tutkimusalueella kuin ufologia on, mutta joi-takin mieleeni tulleet seikkoja voisin mainita.

Mitä UFO-tutkija tekee saadessaan tiedon havainnosta? Onko sitä tilannetta varten suunniteltava toimintamalleja? Mitkä havainnot ovat tutkimisen arvoisia? Kuinka pitkälle tutkimukset on johdettava? Kuinka toimintavaihe alkaa?

1. Uutistiedon antaman havaintoärsyksen aitouden tarkistaminen tulee kysymykseen mikäli informaatio saadaan lehdistön kautta.

2. Havainnon ennakoarviointi, harvinaisuusarvon ja havaintoluokan mukaan. Ei-UFO-ilmiön määrittäminen ja tilannetarkistukset sekä yhteydet mahdollisiin laitoksiin, joilla on ollut mahdollisuus havaita ilmiö.

3. UFO-ilmiöksi toteaminen, tutkimuksen suunnittelu, yhteys silminnäkijöihin ja havainnon alkututkimus. - Jatkotutkimukset arvioidaan saatujen alkutietojen mukaan, mikäli havainnolla on erittäin korkea harvinaisuusarvo.

4. Alku- ja jatkotutkimustulosten käsittely, tietojen tarkistukset, virheiden korjaus, havaintoon liittyvien seikkojen yhdistäminen, esim. havainnot naapurikunnissa. - Lisäksi havaintoon saattaa jossakin vaiheessa tulla välitietoja, joilla saattaa olla harvinaisuustai luokitusarvoa muuttava vaikutus. Todetaan selvi-tyskriteeri ja UFO-termin säilyminen. Epäselvissä tapauksissa raportti voitaisiin jättää lepäämään, kunnes saadaan luotettavia tietoja.

5. Raportointivaiheessa havaintokertomus olisi esitettävä johdonmukaisessa, ehkä kronologisessa järjestyksessä. Havaintoa koskevat erikoistutkimukset, kuten

laskelmat, yliopistojen tai muiden laitosten kommentit tai lausunnot voidaan esittää kommenttina.

Tutkijaryhmittely

Suoritettavalle tutkimukselle on eduksi, jos tutkimukseen osallistuu useampia henkilöitä. 3 - 4 voi olla sopiva määrä. Edelleen tehtävien jako yhdistyksissä saattaisi olla sen mukainen, millä aloilla toimivat henkilöt, jotka suorittavat osuutensa alaansa sivuvista seikoista. Lisäksi voisi t-ryhmä yhdessä laatia tutkimussuunnitelman sekä antaa neuvoja mahdollisille avustajille. Tutkimustapahtuman tultua päättyksi voisivat tutkijat pitää tutkimusneuvottelun, jossa päätetään dokumenttivaiheeseen siirtymisestä ja varautumisesta välitietojen aiheuttamiin muutoksiin. Mitään estettä ei ole myöskään sille, että erityisen arvokkaasta ja korkean harvinaisuusarvon omaavasta havainnosta välitetään erikoisraportti tai UFO-muistio yliopistoon tai sen alaisuudessa toimivaan laitokseen.

Kritiikin esittäminen

Kritiikki ymmärretään usein väärällä tavalla. Mikäli on kyse ennakkoasenteisesta hylkäävästä kritiikistä, on kysymys samalla yliolkaisuudesta ja yleensä kielteisyydestä UFO-ilmiöön. Tämä useinkin johtuu pelkäämistään tiedon puutteesta UFO-ilmiöstä tai henkilökohtaisesta vastenmielisyydestä havaintoja kohtaan. Todellisen tutkijan ominaisuuksiin nähdäkseni kuuluu avoin mieli uuden tiedon edessä ja kritisoiva analyysi muodostuu tapahtumien erittelyksi, toisarvoisten seikkojen eliminoimiseksi ja tosiasioiden puntaroimiseksi.

Voimme lähteä siitä, että UFO-ilmiön perussyy on täysin tuntematon. Enme voi vastata tieteellisesti siihen, mistä on kysymys. Toteamme vain havaintoraporttien olemassaolon, joissa voi esiintyä autenttisia tai epä-autenttisia asioita. Mahdollisimman korkeatasoisen keskusarkiston aikaansaaminen merkitsisi tulevai-

suudessa monia tutkimusmahdollisuuksia ja jopa väitöskirjan perusaineistoa hyvin laajoille tieteen eri alueille. Tähän tähtäävä toiminta merkitsee myös sitä, että tulevaisuuden tutkijoilla on kenties käytettävissä kehittyneempiä menetelmiä, joista me emme osaa edes uneksia.

UFO-tutkijan puolueettomuudesta

UFOista esitettyjen teorioiden pohjalla UFO-harrastajalla voi olla mieliselyksiä, päätelmiä, konventionaalisia tai radikaaleja asenteita UFO-arvoituksen suhteen. Voiko UFO-tutkija omista mielipiteistään huolimatta olla puolueeton? - Loppujen lopuksi on vaikea eritellä, mitä se merkitsee. UFO-tutkijalla voi ja saakin olla oma mielipiteensä, se on jopa tärkeä mielenkiinnon ja aktivitetin säilyttäjänä, mutta tutkimusten aikana voidaan omat mielipiteet panna hyllylle, jotta mitkään sivuseikat eivät pääsisi vaikuttamaan tulokseen, haastateltavan esitykseen tai havaintokertomuksen lopulliseen asuun. - Jokainen ihminen on inhimillinen olento omalla persoonallisella tavallaan ja tietoinen minä ja alitajuinen minä kokevat tapahtumia aistiketjumme välittämänä ja tapahtumien summa tietoisesti koettuna saattaa olla puutteellinen, vääristynyt tai mielikuvituksen kyllästämä. Täydelliseen totuuteen pääseminen on siis äärettömän vaikeaa. Siihen pyrkiminen on kuitenkin UFO-tutkijan kunniakas ja urauurtava tehtävä.

UFO-tutkimus ei ole mitään salaseurailua, ja toimintamuodot olisikin järkiperaistettava sellaiselle tasolle, että UFO-harrastus olisi yhtä arvostettua, kuin mikä tahansa tiede tai amatööriala. Vertailun vuoksi tulokoon mainituksi, että valtio tukee joka vuosi erilaisia yhdistyksiä, tieteellisiä ja puolittieteellisiä seuroja. Silloin UFO-tutkimuksen perusteet ovat sellaiset, että tällaista määrärahaa voidaan anoa?

K. Terziev:

UFOJEN FYSIOLOGISET VAIKUTUKSET

Fysiikan opettaja K. Terziev Jugoslaviasta lähetti toimitukselle kirjoitelman, jonka hän sanoo olevan osan laajasta tutkimuksestaan UFO-jen teknisestä luonteesta. Kirjoittaja mainitsee, että tekstin laadinnassa häntä auttoi Strumican Fysikaalisen Lääketieteen Keskuksen lääkäri.

Kirjoituksessaan K. Terziev käsittelee melko laajasti myös Imjärven tapausta, johon hän on tutustunut sekä Flying Saucer Review'ssa olleen artikkelin perusteella että myös Aarno Heinosen ja Esko Viljon kanssa käymänsä kirjeenvaihdon avulla. Kun lukijat kuitenkin ovat jo tutustuneet Imjärven tapaukseen VIMANAN N:ossa 2/1970 julkaistun havaintokertomuksen perusteella ja kun Tapani Kuningas käsittelee myös kirjassaan k.o. tapausta vielä laajemmin, julkaisemme tässä K. Terziev'in kirjoitelmasta vain sen osan, joka koskee ionisoituneen ilman vaikutusta organismeihin.

K. Terziev kirjoittaa:

Ufojen lähitienoilla tai välittömässä läheisyydessä on useimmiten huomattu seuraavaa: kuuma säteily, ultra-violettisäteily, ultra-äänät ja sähköinen tai magneettinen kenttä, so. sähkömagneettinen kenttä. Nämä säteilyt aiheuttavat määrättyjä vaikutuksia elävään organismiin siis myös ihmiseen.

Tässä artikkelissa käsitellään ionisoituneen ilman fysiologisia vaikutuksia. Jos saadaan osoitetuksi, että nämä vaikutukset ovat samanlaiset

kuin ufojen aiheuttamat tietyissä tilanteissa, voitaisiin tätä pitää osoituksena siitä, että joidenkin tai kaikkien ufojen työntävoima muodostuu tietyissä tilanteissa ionisoituneesta ilmasta. Ionisoituneen ilman toimimista työntövoimana puoltaa myös ufojen hehkumisilmiö, hehkuminen väreissä, ja hehkumisen voimakkuus, samoin värinmuutokset.

Ionisoituneen ilman fysiologinen vaikutus.

19. vuosisadan loppupuolella löydettiin ilmakehän ionit, samoin niiden fysiologinen ja terapeuttinen vaikutus. Ionit ovat nimittäin eräs yhdysosa ilmakehän ilmaa, ja niiden määrän lisääntyminen tai vähentyminen voi heijastua vahingollisesti niiden ihmisten terveyteen, jotka ovat tässä ilmakehässä. Tunnetut klimatologit Dorno, Mörikofer ja Schörer ovat sitä mieltä, että positiivisten ionien hallitseva asema ilmakehässä on syynä sairaalloisuuksiin ja ihmisten subjektiivisten tunnetilojen vaikeuksiin. Ilmaionien määrän muuttuminen huoneilmassa yhdessä muiden tekijöiden kanssa saat-taisi olla yhteydessä siihen, että ilma menettää raikastavat ominaisuutensa. Henkilöt, jotka ovat sellaisissa huoneissa, ovat pahantuulisia, tuntevat väsymystä, päänsärkyä ja muita oireita.

Ilman ionisoituminen tapahtuu monien tekijöiden vaikutuksen alaisena, joista tärkeimmät ovat: maaperän ja maanalaisten kerrosten radioaktiivisuus, kosmiset säteet, ilmakehän purkaukset, voimakkaat tuulet, vesisuihkut, ultra-violettisäteet, liekit, korkeajännitevaraukset, röntgensäteet ja fysioterapeuttiset kammiot jne.

Ilmakehässä on suhteellisen pieni määrä ioneja. Tämä vaikeuttaa tutkimustyötä ionien fysiologi-

sesta ja terapeuttisesta toiminnasta. Ionisoituneen ilman tutkimukset tekevät mahdolliseksi laitteet, joiden avulla voidaan tuottaa ioneja tarpeeksi suuria määriä kokeilemista ja lääketieteellisiä tarkoituksia varten. Ilmaionit ovat olemassa lyhyen ajan. Niiden olemassaolon keskimääräinen aika voidaan mitata sekunneissa eikä koskaan tämä aika ole pitempi kuin 10 - 20 minuuttia. Liikkuessaan sähkökentässä ilmaionit vetävät toisiaan puoleensa, kun varaukset ovat erilaiset, ja niiden lataukset neutralisoivat toisiaan tai ne yhdistyvät monimutkaisiksi tomu-, höyry- ja savumolekyyleiksi ja mikro-organismeiksi, joita on ilmassa ja tällä tavalla ne muuttuvat ns. raskaiksi ioneiksi, joilla on vahingollinen vaikutus ihmisorganismiin. Joutuessaan kosketuksiin objektin pinnan kanssa ilmaionit purkavat latauksensa siihen. Silloin niistä muodostuu kaasumolekyyliä tai ne yhdistyvät ko. objekteihin (kasveihin, veteen, ihmisiin) tai adheesion avulla pysyvät objektin rajapinnassa (metalli, kivet, huonekalut). Lukemattomat tutkijat sanovat, että ionisoitunut ilma vaikuttaa samalla tavalla eläimiin ja ihmisiin. Kun tutkitaan koko elimistöön kohdistuvia vaikutuksia, esim. jos ihminen oleskelee ionisoituneessa ilmakehässä, käy esille, että luonteenomaista ilmaioneille on tulehdusten ym. aiheuttaminen.

Kun käytettiin erilaisia metodeja, saatiin rekisteröidyksi muutoksia ihon herkkyydessä ja lämpötilassa. Ionisoitunut ilma vaikuttaa ihossa hiussuonistoon, suonien tonukseen, verenväeneseen, sydämen toimintaan, veren morfologiseen kokoonpanoon ja sen fysikaalisiin ja kemiallisiin ominaisuuksiin; se aiheutti muutoksia kaasujen vaihtumisessa, lihaksissa, ruoansulatuskanavan toiminnassa jne. Kun ilmaionit joutuvat iholle ja hengityselinten yläosan limakalvolle, seuraa sarja fyysisiä ja kemialli-

sia reaktioita. Ihossa tapahtuu ilmaionien ja kudoksen elektrolyyttinen vuorovaikutus, ilmaionien uudelleenhytyminen ja elektrolyysin reaktiot.

Kemialliset tuotteet, jotka ovat kerääntyneet iholle, imeytyvät hiljalleen, joutuvat verisuoniin. Tällä ne ilmeisesti aiheuttavat ärsyttävän vaikutuksen välireseptoreihin ja saavat täten aikaan fysiologisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ihon ja limakalvon ulkopuolisten reseptorien ärsyyntymisenä.

Tällä tavoin ionisoitunut ilma ilmenee ihon, limakalvon ja niiden hermoreseptorien ärsyyntymisenä, josta taas heijastuu lukematon määrä monimutkaisia biofysikaalisia ja fysiologisia prosesseja elimistössä. Kasvojen ionisaatio aiheuttaa pulssin hidastumisen, suoniston jännityksen vähenemisen ja verenpaineen vähenemisen. Elektrokardiogrammissa se näkyy R ja T arvojen pienemisenä ja sydämen rytmin hidastumisena, joka aiheutuu lepovaiheen pitenemisestä.

Hengityselimien ionisoituminen aiheuttaa valtimopaineen alenemisen ja hengitysfrekvenssin hidastumisen, joka johtuu parasympaattisen hermoston ärsyyntymisestä (kiihottumisesta).

Kevyet ionit yhtyvät hengitettäessä hengityselimissä vesihöyryyn ja muuttuvat raskaammiksi vesioneiksi, jonka avulla voidaan selittää kummankin ionityypin samanlaiset vaikutukset. Hengityselimissä ja keuhkorakkuloissa ilmionit voivat pienentää ja suurentaa keuhkoreseptoreiden ärsytystä. Ionien synnyttämät vaikutukset välittyvät aivoihin, joista ne välittyvät efferenttejä hermoratoja pitkin elimiin. Ionit voivat siirtyä rakkuloista seinämien läpi vereen, jossa ne luovuttavat varauksensa kollodeille ja solurakenteille, jotka varautuvat negatiivisiksi. Sen vuoksi negatiivisten ionien hengittäminen lisää veren kolloidien ja solujen sähkövarausta, ja

positiivisten ionien hengittäminen vähentää sitä. Veren varauksen väheneminen tai kasvaminen, ja sen mukana myös aivonesteiden, vaikuttaa estävästi keskushermoston ja vegetatiivisen hermoston toimintaan, joka ilmenee kehon kaikkien toimintojen lamaantumisenä.

Ionisaatio aiheuttaa kaulan alueelle eri reaktioita kuin kasvoihin. Aluksi voidaan huomara pulsstin kiihtymistä, tonuksen ja verenpaineen kasvua, kynnenalusten kapillaarien supistumista jne. Muutokset elektrokardiogrammissa ilmenevät R ja T arvojen suurenemisena ja lepojaksen pienenemisenä. Silmäterät supistuvat aluksi ja sen jälkeen laajenevat, samalla kun silmäpohjan suonet laajenevat. 2 - 4 minuutin päästä pulssi hidastuu, verenpaine laskee ja samoin suonten tonus. Kynnenalusten kapillaarit laajenevat. Jos pinnalle tulee suuria määriä ioneja, se alkaa hohottaa, Ionien liikkuaessa ilmassa, ne menettävät varauksensa (rekombinoivat). Tämä varauksen menettäminen näkyy hohteena, jos ioneja on tarpeeksi suuri määrä. Hohde voi olla vaikuttavampi lähistöllä olevan pinnan kohdalla. Tällaisena pinnana voi olla mm. ihminen.

Jos voidaan päästä selville siitä, että ufojen liikkumisen yhteydessä syntyy ilmaioneja, on syytä ottaa huomioon, että ufojen miehistöillä olisi suojapuvut estämässä ionien samoin kuin muunlaisen säteilyn vaikutusta. Toisaalta tämän yhteydessä on syytä huomioida mm. seuraavat esimerkit: Mooses (Exodus: XXXIV; 29, 35) ja Jeesus Kristus (Matteus XVII; 2, 5; Markus IX; 3, 6, 7 ja Luukas IX; 29, 34, 35), joiden kasvot ja vaatteet loistivat läheisyydessä, so. lähellä ufoa ("pilveä").

Yhteenvedo ionisaation aiheuttamista oireista ja oireyhtymistä:

-Suoniston veltostuminen (vaikeuksia verenki-

rossa)

- Suoniston jännityksen kasvu (vaikeuksia verenkierrossa)
- Arvojen R ja T pieneneminen elektrokardiogrammissa (vaikeuksia sydämen toiminnassa)
- Arvojen R ja T nousu elektrokardiogrammissa (vaikeuksia sydämen toiminnassa)
- Verenpaineen lasku (valtimopaineen lasku): sairaat henkilöt kyllästyvät toistensa seuraan, esiintyy vaikeuksia työnteossa, pääkipua, pyörtyystä
- Verenpaineen nousu (valtimopaineen nousu): työskenneltäessä raskas hengitys, humina korvissa, väsymys
- Sydämen rytmin hidastuminen, johtuu suurentuneista lepoajoista
- Sydämen kiihtyminen, taukojen lyhennyttyä
- Hengityksen tiheyden muutos
- Silmän pupillien supistuminen ja sen jälkeen laajentuminen
- Silmäpohjien laajeneminen
- Kynnenalusten hiussuonten supistuminen
- Kynnenalusten hiussuonten laajeneminen
- Erilaisia fysikaalisia vaikutuksia

(Suom. E.S.)

Reijo Sjögren:

UFO-TUTKIMUKSISTA

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 23 vuotta siitä, kun UFO-tutkimukset aloitettiin. Tutkimuksien alkuaikoina käytettiin näistä ilmiöistä nimitystä "Len-

tävät lautaset". Noin 10 vuotta sitten muuttui termi lentävä lautanen termiksi UFO. Muutos johtui ilmeisesti suurelta osin siitä, että ilmiöt, joita ei pystytty selittämään "lentävällä lautasella", saatettiin edes osittain hyväksyttävästi selittää UFO termillä. Kuitenkaan ei ole täysin varmaa, onko edes UFO termi pätevä selitykseksi oudoille ilmiöille ja esineille, joita varsin runsaasti on viime aikoina omassa maassammekin esiintynyt. Sen lisäksi, että terminologia on muuttunut, on muuttunut myös tutkimukset, suhtautuminen sekä selitysteoriat.

UFO-tutkijoiden joukko on viime vuosien aikana jakautunut selvästi kahteen pääryhmään. Toisessa ryhmässä ovat ne tutkijat, jotka kuuluvat varsin selvästi ns. kontaktikertomusten kannattajiin, käsitellen myös UFO-ilmiötä ei fyysiseltä kannalta. Toisessa ryhmässä ovat taas sellaiset tutkijat, jotka pyrkivät käsittelemään ilmiötä puhtaasti fyysisenä liikkumatta kovinkaan syvällä henkisten ilmiöiden puolella.

Jälkimmäisen ryhmän - voitaisiinko sanoa - pääteoria on ilmeisesti vain se, että maapallollamme vierailee toisilta planeetoilta tulleita avaruusaluksia ja niitä ohjaavia robotteja tai ihmisen kaltaisia olioita. On selvää, ettemme voi ilmiön moninaisista ilmenemis- ja toimintamuodoista päätellen turvautua vain tähän ajatukseen, vaan on löydettävä jokin toinen selitys tämän ohelle.

Ensimmäiseen ryhmään kuuluvien pääteorianaa on selvästi ns. parapsykologiset selitykset. Itse en ole harrastanut parapsykologiaa niin paljon, että voisin ilman muuta tuomita tämän ajattelutavan vääränä. Toisaalta en voi ymmärtää kuitenkaan parapsykologisia selitysteorioita ehkä siksi, että me emme tunne tarpeeksi parapsykologisia ilmiöitä voidaksemme niillä selittää UFO-ilmiöitä. Käsittääkseni ei kahdella tuntemattomalla tekijällä voida lähteä selvittämään toinen toisiaan.

Näyttää siltä, että myös fyysisissä selitysteorioissa on toivomisen varaa. Ajatellaanpa nyt vaikka C. Maxwell Cade ja Delphine Davis'in kirjaa The Taming of the Thunderbolts (Pallosalamien luonne), jossa Cade selittää UFO-ilmiöitä pallosalamiksi - niiltä osin, joita ei muuten tai muilla tavoin pystytty selittämään. C.M. Cade on nähdäkseni yhtä väärässä tai oikeassa kuin

parapsykologit, jotka selittävät omilla keinoillaan UFO-ilmiön luonnetta.

On mahdollista, että lopullinen selvyys UFO-ilmiöstä saadaan jostain näiden kahden väliltä, fyysisen ja henkisen.

Näiden lisäksi on aina mahdollisuus, että molemmat sekä henkinen että fyysinen selitys ovat väärässä. Ehkä ratkaisu voi löytyä jokapäiväisestä elämästämme, jokapäiväisenä ilmiönä, jota vain emme ole sattuneet huomioimaan tarpeeksi ja jota monien viisaiden teorioiden rinnalla pidämme mitättömänä.

Tällä hetkellä olemme kuitenkin UFO-tutkimuksissamme täydellisesti umpikujassa, pimeydessä, josta on vain yksi pääsytie ulos: UFO ja sen todellisen luonteen tunteminen.

VIMANA n

aikaisempia numeroita voi tilata

yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

Oletteko arv. ufoisti jo hankkinut kansak. tark. Mikko S u h o s e n mielenkiintoisen teoksen

MUUTTUVA MAAILMA - UUDISTUVA USKONTO

Tämä asiarikas, erittäin sujuvasti kirjoitettu 300-sivuinen ajanteos käsittelee kriittisesti ja perustellusti uskontomme ja maailmankäsityksemme peruskysymyksiä sangen rohkeasti, tuoreesti ja ytimekkäästi.

Kirja on saanut varsin kiittäviä arvosteluja eri tasoilta.

"Hyvä maailmankatsomusteos. Olen lukenut sen erittäin mielelläni." (prof. Harva) "Vilpitön, kiintoisa ja antoisa." (tri Larkio) - "Varmaa on, että näihin monipuolisiin perusteluihin sekä voimakkaaseen elämäkatsomukseen ja persoonallisuuteen pohjautuvalla kirjalla on välttämättä merkitystä ja arvoa niille, joita nämä ongelmat askarruttavat." (Valtioneuvoston kanslian päällikkö, prof. Kauko Sipponen) - "Perusteellisen tietämyksen ja pitkän, vakavasti otettavan työn tulos." (maisteri Ville Repo)

Hinta 19,50/23,- ALEA KIRJA Oy.
Helsinki

PAIKALLISKERHOT:

<u>Jyväskylä</u>	Erkki Erähonka Postilokero 171
<u>Kemi</u>	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
<u>Kotka</u>	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
<u>Lappeenranta</u>	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
<u>Nurmijärvi</u>	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
<u>Pori</u>	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
<u>Seinäjoki</u>	Runar Smedlund
<u>Vaasa</u>	Keijo Muukka os. Ilveksentie 11

VIMANA

SIGHTINGS IN FINLAND

Humanoids in Längelmävesi?

At the end of August 1945 I was staying in a sauna lying at the shore of Längelmävesi in Kangasala parish. My friend, Mrs. K. was away on a trip. It was a lovely summer morning, the lake was smooth as glass when I awoke before five o'clock in the morning. I was lying the head turned away from the window and noticed a stream of light under the edge of the roof all around the room. I thought someone was walking in front of the sauna with a torch in hand, and looking in through the window. As the curtains were down, I did not know that it was already morning before looking at my watch. Very seldom someone was there on the move so early, and I was slightly afraid being alone, as the nearest dwelling was one kilometre from the sauna. But I was curious about the light and raised the curtain. There were no limits to my astonishment, I really was shocked. From the shore of Sahalahti lying at approx. 4 kilometre distance a dazzling bright fire ball of the colour of the sun, 10 metres in diameter, was approaching the sauna at a dizzy speed. Overcome by fear I threw myself down on my back to the floor to wait for the "end", for I was sure that on taking off it would have swept the sauna to the ground. The ball soared over the lake surface. It could surely not be farther than 200-300 metres from the sauna, as it already hid the whole scenery - also the small islands - from view.

When nothing happened I stood up after a few minutes to watch again the phenomenon. The ball of fire had by now disappeared. The beautiful scenery was again visible, but I was surprised to see that at about 300 metre distance a two metre long, dark "log"-like object was slowly sliding in the water and approaching the shore.

Now I was no more afraid , but very surprised indeed. I then noticed just below the window two metres from the pier a strange-looking grey animal in grip of terror. It was stuck fast to the ground of his nails. It suddenly turned his head aside and I saw that its sharp teeth were grinning in the open mouth. The animal was just like a round ball with all the hair standing on end. I presumed it was neighbour`s big Lapp dog.

Now the "log" had come near the pier, and I saw that it was a narrow boat resembling a canoe. A tall man of slender build was standing in the prow. The man was wearing a green coverall. When the boat was just in front of the pier, it turned to the left, so I could see that in its aft another man in overalls was steering the machine which was inside a big glass bulb. I took a look at the dog and saw that apparently it was no more frightened, as it was running away. I did not hear any whirring of motor whatsoever, nor splashing of billows, but I saw quite a deep wake in the water.

At that time the Finnish press did not publish news on ufos, nor did people talk about them, so I was quite perplexed at what I saw. Feeling extremely weak I went again to bed, instead of continuing to observe where the boat was going. Perhaps I could have seen the fire ball returning to the sky. Perhaps I would not have got the shock, had I known something of these things. Later I have seen these so-called fire balls (ufos) in the sky, but evenings and they were as big as a football.

Ilona Johansson-Paasonen

A SAUCER OVER LAMUJÄRVI - A MOTHER SHIP IN OTANIEMI

Carpenter NN from Nivala relates his sighting which took place on

4th October, 1963:

"At the shore of Lamujärvi in Pyhäntä parish I was building a summer cottage for a cattle dealer. I was quite alone. On an evening I was fishing. The sky was heavily overcast, and I assumed it was a proper weather for angling. It was quite calm, and the lake surface did not billow, the clouds were very low, but it did not rain. And behold, a thing like a wash basin or saucer made of stainless steel descended from the clouds. It did not do anything special, just came down close to the lake surface where it hovered for some time. The thing then rose again to the clouds, and vanished from sight. I just looked at the saucer, and thought that again a smart guy has built a fine airplane. It must, in fact, be admitted that I was quite scared, for everything could have happened. It was 20 metre wide, though it is difficult to estimate distances in the calm surface of the lake, but I am sure that it was hovering at about 200 metre distance from me and that the lake surface was bubbling or billowing underneath the saucer. I did not see any humanoids. That the lake is situated in quite a desert place, the nearest neighbour living 10 kilometres away."

Below we are reporting another sighting made by the same carpenter in 1954:

"I paid a visit to my brother living in Otaniemi at about the time of Whitsunday. I was alone in his home while my brother's family was in work. I was offering a sugar bit to a tame squirrel through an open window when I saw in the sky a red object resembling a pensil sharpened on its other end. The object was neither an

aeroplane nor a missile, and it moved very slowly at an altitude of several kilometres. The object had neither wings nor tail, but it always remained high in the sky. I could discern something like windows on it, perhaps it was a Zeppelin, an airship. I heard a rattling sound like a motor cycle at full speed, but I was not sure about it, as the noise of the traffic in Helsinki could quite easily be heard. But it seemed as if the voice would come from the flying object. I still can see the thing and the impression will remain in my memory. I told about it to my brother who asserted firmly that I ought to have informed the police or other persons of its appearance. It was visible at least five minutes moving very slowly from the north to the south. The telephone was beside me on a table, but the time passed so fast while looking at the phenomenon. THIS IS TRUE."
